

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про оцінку майна

Цей Закон ухвалено з метою створення єдиної, прозорої, професійної та адаптивної до економічних змін системи оцінки майна, а також встановлення єдиних засад провадження професійної оцінювальної діяльності в Україні.

Розділ I. ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ

Стаття 1. Сфера застосування Закону

1. Цей Закон визначає правові, організаційні та методичні засади здійснення оцінки майна, розташованого на території України, що належить фізичним та/або юридичним особам, майна, розташованого за межами території України, що належить громадянам України, іноземцям та/або особам без громадянства, які постійно проживають в Україні, та/або юридичним особам, які мають місцезнаходження в Україні, а також майна державної і комунальної власності.

2. Цей Закон регулює суспільні відносини, що виникають у процесі здійснення оцінки майна, рецензування звітів про оцінку майна, професійної підготовки та підвищення кваліфікації оцінювачів, а також регулювання та професійного самоврядування у сфері оцінки майна.

3. Цей Закон також встановлює правила визначення розміру майнової шкоди, у тому числі шкоди, завданої пошкодженням, знищенням чи втратою майна або іншими порушеннями щодо такого майна внаслідок воєнного конфлікту.

4. Дія цього Закону не поширюється на суспільні відносини, пов'язані з бонітуванням ґрунтів та нормативною грошовою оцінкою земельних ділянок, що здійснюються відповідно до Закону України "Про оцінку земель".

Стаття 2. Визначення термінів

1. У цьому Законі наведені нижче терміни вживаються в такому значенні:

1) близькі особи – члени сім'ї оцінювача, а також чоловік, дружина, батько, мати, вітчим, мачуха, син, дочка, пасинок, падчерка, рідний та двоюрідний брати, рідна та двоюрідна сестри, рідні брат та сестра дружини (чоловіка), племінник, племінниця, рідний дядько, рідна тітка, дід, баба, прадід, прабаба, внук, внучка, правнук, правнучка, зять, невістка, тесть, теща, свекор, свекруха, батько та мати дружини (чоловіка) сина (дочки), усиновлювач чи усиновлений, опікун чи піклувальник, особа, яка перебуває під опікою або піклуванням оцінювача;

2) витяг з Державного реєстру звітів про оцінку майна та рецензій на звіти про оцінку майна (далі – витяг з Реєстру звітів та рецензій) – документ у паперовій або електронній формі, що сформований програмним забезпеченням Державного реєстру звітів про оцінку майна та рецензій на звіти про оцінку майна і містить інформацію про зареєстровані звіт про оцінку майна чи рецензію, що є актуальною на дату та час формування витягу, або інформацію про відсутність таких відомостей у зазначеному реєстрі;

3) витяг з Єдиного реєстру оцінювачів України – документ у паперовій або електронній формі, що сформований програмним забезпеченням Єдиного реєстру оцінювачів України та містить інформацію про оцінювача, що є актуальною на дату та час формування витягу, або інформацію про відсутність таких відомостей у зазначеному реєстрі;

4) Державний реєстр звітів про оцінку майна та рецензій на звіти про оцінку майна (далі – Реєстр звітів та рецензій) – державна інформаційно-комунікаційна система, що забезпечує збирання, накопичення, захист, облік, зберігання, відображення, оброблення та надання інформації про звіти про оцінку майна та рецензії на звіти про оцінку майна;

5) електронний кабінет користувача – персоніфікована вебсторінка (програмний інтерфейс) у авторизованого користувача Єдиного реєстру оцінювачів України, який пройшов електронну ідентифікацію та автентифікацію, що призначена для забезпечення можливості створення, перегляду, обміну інформацією та документами у зазначеному реєстрі;

6) Єдиний реєстр оцінювачів України – державна інформаційно-комунікаційна система, що забезпечує збирання, накопичення, захист, облік, зберігання, відображення, оброблення та надання інформації про оцінювачів, зокрема про професійну підготовку, підвищення кваліфікації та членство

в саморегулівних організаціях оцінювачів, а також подання та внесення відомостей Фондом державного майна України, закладами освіти, саморегулівними організаціями оцінювачів, оцінювачами та особами, які мають намір здійснювати професійну оцінювальну діяльність, обмін інформацією та документами відповідно до цього Закону;

7) іноземний оцінювач – іноземець або особа без громадянства, які мають право на здійснення оцінки майна в іноземній державі;

8) майно – об'єкти цивільних прав, що мають майнову (грошову) цінність, у тому числі рухомі речі, земельні ділянки та інші об'єкти нерухомого майна, цифрові речі, цінні папери, майнові права, результати інтелектуальної, творчої діяльності та інші об'єкти права інтелектуальної власності;

9) незалежна оцінка майна – процес, урегульований міжнародними стандартами оцінки та іншими нормативно-правовими актами у сфері оцінки майна, спрямований на визначення кваліфікованим і незалежним суб'єктом оцінки вартості майна на дату оцінки шляхом формування професійного судження про таку вартість, що відображається у звіті про оцінку майна;

10) офіційний канал зв'язку – поштова адреса, адреса електронної пошти та/або контактний телефон, зазначені оцінювачем, особою, яка має намір здійснювати професійну оцінювальну діяльність, закладом освіти, суб'єктом освітньої діяльності або саморегулівною організацією оцінювачів у документах, поданих до Фонду державного майна України, у тому числі через Єдиний реєстр оцінювачів України, як засоби зв'язку, за допомогою яких Фонд державного майна України, Кваліфікаційно-дисциплінарна комісія оцінювачів та саморегулівна організація оцінювачів здійснюють обмін інформацією та документами з такими особами;

11) оцінка майна – виконання комплексу процедур, передбачених міжнародними стандартами оцінки, іншими нормативно-правовими актами у сфері оцінки майна, результатом якого є визначення суб'єктом оцінки вартості майна шляхом формування професійного судження про вартість майна на дату оцінки (у разі незалежної оцінки майна) або розрахунок вартості майна (у разі стандартизованої оцінки майна);

12) оціночна вартість – вид вартості майна, що розраховується за результатами стандартизованої оцінки майна;

13) оцінювач – фізична особа, яка отримала кваліфікаційне свідоцтво оцінювача та інформація про яку внесена до Єдиного реєстру оцінювачів України;

14) професійне судження про вартість майна – об'єктивний, неупереджений та обґрунтований висновок суб'єкта оцінки про вартість майна на дату оцінки, що міститься у звіті про оцінку майна та відповідає вимогам міжнародних стандартів оцінки та інших нормативно-правових актів у сфері оцінки майна;

15) рецензент – суб'єкт оцінки, який здійснює рецензування звіту про оцінку майна;

16) стандартизована оцінка майна – розрахунок оціночної вартості майна з використанням стандартизованої методології, визначених вхідних даних і припущень та визначених процедур розрахунку, у тому числі автоматизовано за допомогою технічних і програмних засобів, що здійснюється з метою визначення бази оподаткування та в інших випадках, встановлених законодавством України;

17) члени сім'ї – особа, яка перебуває у шлюбі з оцінювачем, діти оцінювача до досягнення ними повноліття – незалежно від спільного проживання з оцінювачем; інші особи, які спільно проживають з оцінювачем, пов'язані з ним спільним побутом, мають взаємні права та обов'язки, крім осіб, взаємні права та обов'язки яких не мають характеру сімейних, включно з особами, які проживають спільно з оцінювачем, але не перебувають з ним у шлюбі.

2. Інші терміни вживаються в цьому Законі в таких значеннях:

терміни "інформація", "інформація з обмеженим доступом", "документ" – у значеннях, наведених у Законі України "Про інформацію";

термін "інформаційно-комунікаційна система" – у значенні, наведеному в Законі України "Про захист інформації в інформаційно-комунікаційних системах";

терміни "іноземець", "особа без громадянства" – у значеннях, наведених у Законі України "Про правовий статус іноземців та осіб без громадянства";

термін "воєнний конфлікт" – у значенні, наведеному в Законі України "Про національну безпеку України";

термін "електронна торгова система" – у значенні, наведеному в Законі України "Про приватизацію державного і комунального майна";

термін "фінансові інструменти" – у значенні, наведеному в Законі України "Про ринки капіталу та організовані товарні ринки";

термін "незалежна професійна діяльність" – у значенні, наведеному в Податковому кодексі України;

термін "судова експертиза" – у значенні, наведеному в Законі України "Про судову експертизу";

термін "фінансова установа" – у значенні, наведеному в Законі України "Про фінансові послуги та фінансові компанії";

терміни "автентифікація", "електронна ідентифікація", "електронна довірча послуга", "кваліфікований електронний підпис" – у значеннях, наведених у Законі України "Про електронну ідентифікацію та електронні довірчі послуги";

термін "електронний документ" – у значенні, наведеному в Законі України "Про електронні документи та електронний документообіг".

Стаття 3. Правове регулювання оцінки майна, професійної оцінювальної діяльності

1. Здійснення оцінки майна, провадження професійної оцінювальної діяльності, а також інші суспільні відносини у сфері оцінки майна та професійної оцінювальної діяльності регулюють Цивільний кодекс України, цей Закон, інші нормативно-правові акти у сфері оцінки майна та міжнародні стандарти оцінки.

2. У разі якщо міжнародним договором, згода на обов'язковість якого надана Верховною Радою України, встановлено інші правила, ніж визначені цим Законом, застосовуються правила міжнародного договору.

3. Кабінет Міністрів України, Фонд державного майна України у межах своїх повноважень приймають інші нормативно-правові акти у сфері оцінки майна відповідно до цього Закону.

Інші нормативно-правові акти у сфері оцінки майна розробляються з урахуванням вимог міжнародних стандартів оцінки, за винятком правового регулювання здійснення стандартизованої оцінки майна.

4. Прийняття, набрання чинності, оскарження, виконання та припинення дії адміністративних актів у сфері оцінки майна та професійної оцінювальної діяльності здійснюються відповідно до Закону України "Про адміністративну процедуру" з урахуванням особливостей, встановлених цим Законом.

Стаття 4. Оцінка майна

1. Оцінку майна здійснює суб'єкт оцінки з метою формування професійного судження про вартість майна (визначення вартості) або розрахунку вартості майна.

2. Видами вартості майна, що визначаються шляхом здійснення оцінки майна, є:

- 1) ринкова вартість;
- 2) справедлива вартість;
- 3) інвестиційна вартість;
- 4) інші види вартості, передбачені міжнародними стандартами оцінки, іншими нормативно-правовими актами у сфері оцінки майна.

Поняття ринкової, справедливої, інвестиційної вартості, а також порядок їх визначення встановлюються міжнародними стандартами оцінки і реалізуються шляхом здійснення незалежної оцінки майна.

Якщо законом, договором про надання послуг з оцінки майна або іншим актом, що є підставою для здійснення оцінки майна, не визначено вид вартості, що має бути визначена за результатами оцінки майна, визначається ринкова вартість такого майна.

3. Ціна майна за договорами купівлі-продажу, укладеними за результатами електронного аукціону в електронній торговій системі відповідно до закону, є ринковою вартістю (ціною) такого майна на момент вчинення правочину.

Така ціна є ринковою вартістю цього майна незалежно від:

- 1) попередньої вартості майна, визначеної за результатами оцінки майна;
- 2) балансової або залишкової вартості майна;
- 3) стартової ціни, визначеної організатором електронного аукціону.

Визначення вартості (ціни) продажу майна на електронному аукціоні в електронній торговій системі як ринкової не потребує додаткових підтверджень, здійснення оцінки майна або погодження органів державної влади, органів місцевого самоврядування.

4. За суб'єктом оцінки та видом вартості майна оцінка майна поділяється на:

- 1) незалежну оцінку майна;
- 2) стандартизовану оцінку майна.

5. Незалежну оцінку майна здійснюють суб'єкти оцінки, визначені пунктами 1–3 частини другої статті 5 цього Закону, за такими напрямками:

- 1) оцінка об'єктів нерухомого майна (нерухомості) та прав на них;
- 2) оцінка об'єктів рухомого майна;

3) оцінка бізнесу, інтересів у бізнесі, фінансових інструментів та нематеріальних активів, у тому числі прав на об'єкти права інтелектуальної власності.

Поняття бізнесу, інтересів у бізнесі, нематеріальних активів визначаються міжнародними стандартами оцінки.

За результатами незалежної оцінки майна складається звіт про оцінку майна відповідно до статті 11 цього Закону, міжнародних стандартів оцінки та інших нормативно-правових актів у сфері оцінки майна.

Обов'язковість застосування звіту про оцінку майна для вчинення правочинів, здійснення повноважень органу державної влади, органу місцевого самоврядування, вчинення інших дій, що спричиняють виникнення, зміну або припинення відносин, встановлює законодавство України.

6. Стандартизовану оцінку майна здійснюють суб'єкти оцінки, визначені пунктом 4 частини другої статті 5 цього Закону, або така оцінка здійснюється автоматизовано за допомогою технічних і програмних засобів.

Порядок здійснення стандартизованої оцінки майна та форма документа, що складається за результатами такої оцінки майна, визначаються іншими нормативно-правовими актами у сфері оцінки майна, крім випадків, встановлених цим Законом.

Суб'єкти оцінки, визначені пунктом 3 частини другої статті 5 цього Закону, які провадять професійну оцінювальну діяльність у складі фінансових установ, здійснюють стандартизовану оцінку майна у порядку, визначеному іншими нормативно-правовими актами у сфері оцінки майна, прийнятими Фондом державного майна України за погодженням з Національним банком України або Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку відповідно до компетенції.

Стаття 5. Професійна оцінювальна діяльність

1. Суб'єкти оцінки провадять професійну оцінювальну діяльність шляхом практичного здійснення оцінки майна та рецензування звітів про оцінку майна, крім випадків, визначених частинами третьою і четвертою цієї статті.

2. До суб'єктів оцінки належать:

1) оцінювачі, які провадять професійну оцінювальну діяльність як фізичні особи – підприємці;

2) оцінювачі, які провадять незалежну професійну діяльність;

3) оцінювачі, які провадять професійну оцінювальну діяльність у складі юридичних осіб;

4) працівники органів державної влади, їхніх територіальних органів, органів місцевого самоврядування, до посадових (службових) обов'язків яких належить здійснення стандартизованої оцінки майна.

3. Суб'єкти оцінки, визначені пунктом 3 частини другої цієї статті, які здійснюють професійну оцінювальну діяльність у складі органів державної влади, їхніх територіальних органів, органів місцевого самоврядування, не можуть здійснювати іншої професійної оцінювальної діяльності, ніж рецензування звітів про оцінку майна для виконання відповідним органом державної влади, його територіальним органом, органом місцевого самоврядування функції з управління об'єктами державної та комунальної власності, крім випадку, визначеного абзацом третім цієї частини.

Дія цієї частини не поширюється на суб'єктів оцінки, визначених пунктом 3 частини другої цієї статті, які здійснюють професійну оцінювальну діяльність у складі Національного банку України.

Суб'єкти оцінки, визначені пунктом 3 частини другої цієї статті, які здійснюють професійну оцінювальну діяльність у складі Фонду державного майна України, можуть здійснювати рецензування звітів про оцінку майна для здійснення Фондом державного майна України покладених на нього повноважень.

4. Суб'єкти оцінки, визначені пунктом 4 частини другої цієї статті, можуть здійснювати лише стандартизовану оцінку майна. Здійснення незалежної оцінки майна та рецензування звітів про оцінку майна зазначеними суб'єктами оцінки заборонено.

5. Судові експерти здійснюють визначення вартості майна у межах судової експертизи відповідно до законодавства України про судову експертизу з урахуванням особливостей, визначених цим Законом щодо методичного регулювання оцінки такого майна.

6. Суб'єкти оцінки, визначені пунктом 3 частини другої цієї статті, які провадять професійну оцінювальну діяльність у складі фінансових установ, здійснюють оцінку майна на загальних засадах з урахуванням особливостей, визначених цим Законом, іншими нормативно-правовими актами у сфері оцінки майна та міжнародними стандартами оцінки.

Інші нормативно-правові акти у сфері оцінки майна, що регулюють діяльність суб'єктів оцінки, визначених абзацом першим цієї частини, приймає Фонд державного майна України за погодженням з Національним банком України або Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку відповідно до компетенції.

7. Суб'єкти оцінки, визначені пунктом 3 частини другої цієї статті, які провадять професійну оцінювальну діяльність у складі Національного банку України, здійснюють таку діяльність на загальних засадах з урахуванням особливостей, визначених цим Законом, іншими нормативно-правовими актами у сфері оцінки майна та міжнародними стандартами оцінки.

Стаття 6. Визначення розміру майнової шкоди

1. Майнова шкода, завдана пошкодженням, знищенням чи втратою майна або іншими порушеннями щодо майна, у тому числі внаслідок бойових дій, терористичних актів, диверсій, спричинених воєнним конфліктом, а також розмір витрат на відновлення майна визначаються шляхом здійснення незалежної оцінки майна, а у випадках, встановлених законодавством України, – стандартизованої оцінки майна.

2. Визначення майнової шкоди та витрат на відновлення майна, зазначених у частині першій цієї статті, здійснюють суб'єкти оцінки, визначені пунктами 1–3 частини другої статті 5 цього Закону, крім стандартизованої оцінки майна та інших випадків, встановлених законом.

Розділ II. ЗАСАДИ ПРОФЕСІЙНОЇ ОЦІНЮВАЛЬНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ

Стаття 7. Підстави та випадки здійснення оцінки майна

1. Незалежна оцінка майна здійснюється на підставі договору про надання послуг з оцінки майна, якщо інше не визначено іншими нормативно-правовими актами у сфері оцінки майна, з урахуванням особливостей, визначених цим Законом.

2. Здійснення незалежної оцінки майна є обов'язковим у випадках:

1) створення юридичних осіб на базі державного чи комунального майна, крім випадків, встановлених законом;

2) реорганізації (крім випадків безоплатної передачі єдиних майнових комплексів державних підприємств, установ, організацій у комунальну власність, а також єдиних майнових комплексів державних підприємств, установ, організацій у державну власність), банкрутства, ліквідації державних, комунальних суб'єктів господарювання та господарських товариств, у статутному капіталі яких є акції (частки), що належать державі або територіальній громаді, крім випадків, встановлених законом;

3) виділення або визначення частки майна у спільному майні, в якому є державна частка та/або частка комунального майна;

4) визначення вартості внесків засновників (учасників) господарського товариства, до статутного (складеного) чи додаткового капіталу якого вноситься майно господарських товариств, у статутному капіталі яких є акції (частки), що належать державі або територіальній громаді, а також у разі виходу (виключення) засновника (учасника) із складу такого товариства;

5) приватизації та іншого відчуження у випадках, встановлених законом, оренди, міни, страхування державного та/або комунального майна, а також повернення такого майна на підставі рішення суду;

6) передання державного та/або комунального майна у забезпечення виконання зобов'язання;

7) визначених податковим законодавством України;

8) визначення майнової шкоди, розміру відшкодування у випадках, встановлених законом;

9) визначення розміру майнової шкоди, завданої пошкодженням, знищенням чи втратою майна або іншими порушеннями щодо майна внаслідок бойових дій, терористичних актів, диверсій, спричинених воєнним конфліктом;

10) повернення (витребування) майна у державну або комунальну власність;

- 11) примусового відчуження майна;
- 12) оцінки скарбу, що передається державі або територіальній громаді;
- 13) оцінки майна, що переходить у власність територіальної громади (крім випадків безоплатної передачі об'єктів права державної власності у комунальну власність);
- 14) в інших випадках, визначених законом або договором.

3. Стандартизована оцінка майна здійснюється на підставі рішення відповідного органу державної влади, його територіального органу, органу місцевого самоврядування, за винятком стандартизованої оцінки майна, що здійснюється автоматизовано за допомогою технічних і програмних засобів. Випадки здійснення стандартизованої оцінки майна встановлюються законодавством України.

4. Суб'єкти оцінки, визначені пунктом 3 частини другої статті 5 цього Закону, які провадять професійну оцінювальну діяльність у складі фінансових установ, здійснюють оцінку майна у випадках і на підставах, визначених внутрішніми документами відповідних фінансових установ.

5. Суб'єкти оцінки, визначені пунктом 3 частини другої статті 5 цього Закону, які провадять професійну оцінювальну діяльність у складі Національного банку України, здійснюють оцінку майна у випадках і на підставах, визначених Національним банком України.

Стаття 8. Обмеження щодо провадження професійної оцінювальної діяльності

1. Незалежна оцінка майна може бути здійснена, за умови відсутності обставин, що викликають обґрунтований сумнів у неупередженості або об'єктивності професійного судження про вартість майна.

Незалежно від підстави здійснення незалежної оцінки майна оцінювач є самостійним у формуванні професійного судження про вартість майна та несе відповідальність за результати оцінки відповідно до цього Закону.

2. Не допускається здійснення оцінки майна суб'єктом оцінки в умовах конфлікту інтересів, якщо:

- 1) таке майно належить суб'єкту оцінки, який її здійснює, або його близьким особам;
- 2) таке майно належить юридичній особі, у складі якої суб'єкт оцінки провадить професійну оцінювальну діяльність, або працівникам (оцінювачам), посадовим (службовим) особам та/або засновникам (учасникам) такої юридичної особи;

3) існує заінтересованість суб'єкта оцінки у майні, що оцінюється, у тому числі у разі потенційного отримання ним доходу у зв'язку з таким майном, крім компенсації вартості послуг з оцінки майна.

3. Звіт про оцінку майна, складений в умовах конфлікту інтересів, є недійсним.

4. Рецензування звіту про оцінку майна не може бути здійснено суб'єктом оцінки, який вважається таким, що притягався до дисциплінарної відповідальності відповідно до цього Закону.

Не допускається рецензування звіту про оцінку майна суб'єктом оцінки в умовах конфлікту інтересів, якщо:

- 1) таке майно належить рецензенту або його близьким особам;
- 2) таке майно належить юридичній особі, у складі якої рецензент провадить професійну оцінювальну діяльність, або працівникам, посадовим (службовим) особам та/або засновникам (учасникам) такої юридичної особи;
- 3) така особа склала звіт про оцінку майна, що підлягає рецензуванню;
- 4) рецензуванню підлягає звіт про оцінку майна, складений суб'єктом оцінки, який провадить професійну оцінювальну діяльність у складі юридичної особи, в якій працевлаштований рецензент;
- 5) існує заінтересованість рецензента у майні, що оцінювалося у такому звіті про оцінку майна, у тому числі у разі потенційного отримання рецензентом доходу у зв'язку з таким майном, крім компенсації вартості послуг з рецензування звіту про оцінку майна.

5. Правила недопущення та врегулювання конфлікту інтересів у діяльності суб'єктів оцінки, визначених пунктом 3 частини другої статті 5 цього Закону, які провадять професійну оцінювальну діяльність у складі органів державної влади, їх територіальних органів, органів місцевого самоврядування, встановлюються іншими нормативно-правовими актами у сфері оцінки майна.

6. Правила недопущення та врегулювання конфлікту інтересів у діяльності суб'єктів оцінки, визначених пунктом 3 частини другої статті 5 цього Закону, які провадять професійну оцінювальну діяльність у складі фінансових установ, встановлюються іншими нормативно-правовими актами у сфері оцінки майна, прийнятими Фондом державного майна України за погодженням з Національним банком України або Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку відповідно до компетенції.

7. Правила недопущення та врегулювання конфлікту інтересів у діяльності суб'єктів оцінки, визначених пунктом 3 частини другої статті 5 цього Закону, які провадять професійну оцінювальну діяльність у складі Національного банку України, встановлюються іншими нормативно-правовими актами у сфері оцінки майна, прийнятими Фондом державного майна України за погодженням з Національним банком України.

Стаття 9. Методичне регулювання оцінки майна

1. Порядок здійснення незалежної оцінки майна, зокрема визначення завдання щодо здійснення оцінки майна, проведення обстеження (огляду) майна, види вартості, методологія оцінки майна, складання звіту про оцінку майна, а також здійснення рецензування звіту про оцінку майна визначаються міжнародними стандартами оцінки та іншими нормативно-правовими актами у сфері оцінки майна.

2. Міжнародні стандарти оцінки становлять:

1) Європейські стандарти оцінки (European Valuation Standards), затверджені Європейською групою асоціацій оцінювачів;

2) Міжнародні стандарти оцінки (International Valuation Standards), затверджені Радою з міжнародних стандартів оцінки.

3. Міжнародні стандарти оцінки застосовуються в офіційному перекладі на державну мову, оприлюдненому Фондом державного майна України на своєму офіційному вебсайті.

Фонд державного майна України визначає дату, з якої застосовуватимуться міжнародні стандарти оцінки, але не раніше дати початку їх застосування, визначеної у відповідних стандартах.

4. Оцінювач (за погодженням із замовником оцінки – у разі здійснення оцінки майна на підставі договору про надання послуг з оцінки майна) застосовує Європейські стандарти оцінки або Міжнародні стандарти оцінки з урахуванням особливостей, передбачених цією частиною.

Застосування Європейських стандартів оцінки або Міжнародних стандартів оцінки визначається з урахуванням мети оцінки майна, вимог законодавства України, що поширюється на відповідні суспільні відносини, а також завдання щодо здійснення оцінки майна.

Система міжнародних стандартів оцінки, обрана для виконання відповідного завдання щодо здійснення оцінки майна, зазначається у звіті про оцінку майна та застосовується послідовно протягом усього процесу його виконання.

Одночасне застосування до одного завдання щодо здійснення оцінки майна окремих положень Європейських стандартів оцінки та Міжнародних стандартів оцінки не допускається.

Якщо Європейськими стандартами оцінки передбачено інші правила, ніж встановлені Міжнародними стандартами оцінки, застосовуються Європейські стандарти оцінки.

5. До настання визначеної Фондом державного майна України дати початку застосування міжнародних стандартів оцінки, якщо відсутній офіційний переклад на державну мову міжнародних стандартів оцінки, що застосовуються

відповідно до цієї статті, порядок здійснення незалежної оцінки майна визначається іншими нормативно-правовими актами у сфері оцінки майна, прийнятими Кабінетом Міністрів України.

6. Особливості здійснення оцінки майна суб'єктами оцінки, визначеними пунктом 3 частини другої статті 5 цього Закону, які провадять професійну оцінювальну діяльність у складі фінансових установ, визначаються іншими нормативно-правовими актами у сфері оцінки майна, прийнятими Фондом державного майна України за погодженням з Національним банком України або Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку відповідно до компетенції.

7. Оцінка майна банку, акцій банку у випадках, визначених Законом України "Про систему гарантування вкладів фізичних осіб", здійснюється з урахуванням особливостей та обмежень, визначених Законом України "Про систему гарантування вкладів фізичних осіб" та іншими нормативно-правовими актами у сфері оцінки майна, прийнятими Фондом державного майна України за погодженням з Фондом гарантування вкладів фізичних осіб.

8. Фонд державного майна України за зверненнями оцінювачів, органів державної влади, органів місцевого самоврядування, Національного банку України, Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку та інших заінтересованих осіб у межах повноважень, встановлених законом, надає інформаційно-рекомендаційні роз'яснення щодо застосування інших нормативно-правових актів у сфері оцінки майна.

Роз'яснення, передбачені абзацом першим цієї частини, оприлюднюються на офіційному вебсайті Фонду державного майна України.

Стаття 10. Договір про надання послуг з оцінки майна

1. Згідно з договором про надання послуг з оцінки майна одна сторона (суб'єкт оцінки) зобов'язується за завданням другої сторони (замовника) виконати оцінку майна (надати послугу з оцінки майна), а замовник або інша визначена договором особа зобов'язується оплатити суб'єкту оцінки зазначену послугу, якщо інше не встановлено договором, з урахуванням особливостей, визначених цією статтею.

2. У разі якщо оцінка майна замовляється у суб'єкта оцінки, визначеного пунктом 3 частини другої статті 5 цього Закону, стороною договору замість суб'єкта оцінки є юридична особа, у складі якої такий суб'єкт оцінки провадить професійну оцінювальну діяльність.

Інша особа, ніж замовник, яка повністю або частково оплачує послуги за договором, може бути стороною такого договору як платник.

3. Договір про надання послуги з оцінки майна укладається в письмовій формі.

4. Істотними умовами договору про надання послуг з оцінки майна є:

- 1) найменування майна, що підлягає оцінці;
- 2) мета оцінки майна;
- 3) вид вартості майна, що підлягає визначенню;
- 4) дата оцінки майна;

5) застосовані стандарти оцінки та інші умови, визначені законом та міжнародними стандартами оцінки.

Під час укладення договору про надання послуг з оцінки майна сторони договору складають завдання щодо здійснення оцінки майна, яке є невід'ємною частиною такого договору.

У випадку, передбаченому частиною другою цієї статті, завдання щодо здійснення оцінки майна підписують суб'єкт оцінки, який виконуватиме оцінку майна згідно з таким завданням, та замовник.

5. Розмір і порядок оплати послуг з оцінки майна визначаються за домовленістю сторін.

Не допускається встановлення у договорі про надання послуг з оцінки майна розміру оплати послуг з оцінки майна як частки вартості майна, що підлягає оцінці, або будь-якої іншої умовної винагороди, що залежить від результату оцінки.

6. Один примірник договору про надання послуг з оцінки майна зберігається суб'єктом оцінки протягом щонайменше п'яти років після його виконання, якщо більший строк не встановлено законодавством України.

Примірник договору, укладеного у спосіб, передбачений частиною другою цієї статті, підлягає зберіганню такою юридичною особою протягом щонайменше п'яти років після його виконання, якщо більший строк не встановлено законодавством України.

Стаття 11. Звіт про оцінку майна

1. Звіт про оцінку майна є документом, складеним за результатами незалежної оцінки майна, що містить професійне судження про вартість майна на дату оцінки та підтверджує виконані суб'єктом оцінки процедури з оцінки майна.

2. У звіті про оцінку майна обов'язково зазначаються:

- 1) завдання щодо здійснення оцінки майна;
- 2) вихідна інформація, надана суб'єкту оцінки замовником та/або іншою особою, за завданням якої здійснюється оцінка майна;
- 3) інша необхідна інформація, зібрана оцінювачем самостійно;

- 4) припущення та застереження щодо оцінки майна;
- 5) застосована методологія, у тому числі застосовані міжнародні стандарти оцінки;
- 6) розрахунки, на підставі яких сформовано професійне судження про вартість майна;
- 7) інша інформація, передбачена міжнародними стандартами оцінки та іншими нормативно-правовими актами у сфері оцінки майна.

У разі здійснення оцінки об'єкта нерухомого майна, який складається із земельної ділянки та розміщеної на ній будівлі (споруди), що на праві власності належать різним особам, звіт про оцінку майна повинен містити розподіл вартості об'єкта нерухомого майна на складові у вигляді вартості земельної ділянки та вартості відповідної будівлі (споруди).

Вимоги до форми та змісту звіту про оцінку майна встановлюються міжнародними стандартами оцінки та іншими нормативно-правовими актами у сфері оцінки майна з урахуванням частин шостої і сьомої статті 9 цього Закону.

3. Звіт про оцінку майна складає та підписує оцінювач, який здійснив оцінку майна.

Звіт про оцінку майна складається у вигляді документа в паперовій або електронній формі з дотриманням законодавства у сферах електронної ідентифікації та електронних довірчих послуг.

Законом та іншими нормативно-правовими актами у сфері оцінки майна може встановлюватися строк, протягом якого результат оцінки майна може використовуватися для визначеної мети. Після спливу зазначеного строку звіт про оцінку майна не може бути використаний для вчинення правочинів, здійснення повноважень органу державної влади чи органу місцевого самоврядування, а також для вчинення інших дій, що спричиняють виникнення, зміну або припинення відносин.

Звіт про оцінку майна, що підлягає державній реєстрації відповідно до частини третьої статті 14 цього Закону, може бути використаний з метою, зазначеною у такому звіті, з моменту його реєстрації в Реєстрі звітів та рецензій.

Звіт про оцінку майна, який всупереч частині третій статті 14 цього Закону не зареєстровано в Реєстрі звітів та рецензій, є недійсним.

4. Один примірник звіту про оцінку майна разом із робочою документацією (робочими файлами) щодо виконаного завдання із здійснення оцінки майна в обсязі, достатньому для підтвердження вихідних даних, припущень та застережень, проведених процедур, розрахунків та обґрунтування сформованого професійного судження про вартість майна, підлягає зберіганню протягом щонайменше п'яти років після його складення, якщо більший строк не встановлено законодавством України.

Виконання обов'язку, зазначеного в абзаці першому цієї частини, покладається на суб'єкта оцінки, який склав звіт про оцінку майна, крім випадку, передбаченого абзацом третім цієї частини.

Зберігання документів, зазначених в абзаці першому цієї частини, якщо звіт про оцінку майна складено суб'єктом оцінки, визначеним пунктом 3 частини другої статті 5 цього Закону, який провадить професійну оцінювальну діяльність у складі фінансової установи або Національного банку України, забезпечує така юридична особа.

5. Суб'єкти оцінки, визначені пунктом 3 частини другої статті 5 цього Закону, які провадять професійну оцінювальну діяльність у складі фінансових установ або Національного банку України, складають звіти про оцінку майна на загальних засадах відповідно до цієї статті, якщо інше не визначено іншими нормативно-правовими актами у сфері оцінки майна.

Іншими нормативно-правовими актами у сфері оцінки майна, прийнятими Фондом державного майна України за погодженням з Національним банком України або Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку відповідно до компетенції, з метою забезпечення ефективної операційної діяльності фінансових установ можуть бути встановлені спеціальні вимоги до форми та змісту звіту про оцінку майна. При цьому такі вимоги не повинні впливати на обґрунтованість професійного судження про вартість майна.

Стаття 12. Рецензування звіту про оцінку майна

1. Рецензування звіту про оцінку майна є професійною оцінювальною діяльністю, що полягає в об'єктивному, неупередженому та критичному розгляді звіту про оцінку майна, виконаного іншим суб'єктом оцінки, на предмет його відповідності вимогам цього Закону, застосовної системи міжнародних стандартів оцінки та інших нормативно-правових актів у сфері оцінки майна, що підлягали застосуванню під час здійснення відповідної оцінки.

Рецензування передбачає перегляд процедури оцінки (правові, організаційні і методологічні аспекти оцінки майна) та/або визначеної вартості майна (кінцевий результат оцінки майна).

Обсяг рецензування визначається завданням щодо рецензування.

Формування рецензентом власного професійного судження про вартість майна допускається лише у разі, якщо це прямо передбачено завданням на рецензування, та здійснюється шляхом проведення незалежної оцінки майна з дотриманням вимог цього Закону і застосовної системи міжнародних стандартів оцінки.

2. Рецензування є обов'язковим у разі:

1) прийняття рішення органом державної влади, органом місцевого самоврядування на підставі звіту про оцінку майна;

2) вчинення правочину на підставі звіту про оцінку майна державним унітарним підприємством, господарським товариством (крім фінансової установи), у статутному капіталі якого більше 50 відсотків акцій (часток) належать державі, комунальним унітарним підприємством, господарським товариством (крім фінансової установи), у статутному капіталі якого більше 50 відсотків акцій (часток) належать територіальній громаді;

3) в інших випадках, передбачених законодавством України.

3. Рецензування здійснюють суб'єкти оцінки, визначені пунктами 1–3 частини другої статті 5 цього Закону, які мають безперервний досвід здійснення оцінки майна за відповідним напрямом не менше п'яти років до дати здійснення рецензування.

4. Рецензування здійснюється для виконання публічно-владних управлінських функцій органами державної влади, органами місцевого самоврядування, іншими суб'єктами для виконання таких функцій, у тому числі делегованих повноважень, здійснення повноважень Кваліфікаційно-дисциплінарної комісії оцінювачів, виконання функцій саморегулювальної організації оцінювачів, а також для задоволення приватних потреб.

Рецензування виконується рецензентом безпосередньо або відповідно до його посадових (службових) обов'язків, визначених юридичною особою (органом), у складі якої (якого) рецензент провадить професійну оцінювальну діяльність та яка (який) забезпечує рецензування звіту про оцінку майна згідно з частиною п'ятою цієї статті.

5. Рецензування звіту про оцінку майна забезпечують:

1) Фонд державного майна України на запит органу державної влади, Національного банку України, Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку або за власною ініціативою, а також в інших випадках, визначених цим Законом;

2) органи державної влади, їхні територіальні органи, органи місцевого самоврядування для цілей виконання функції з управління об'єктами державної та комунальної власності відповідно;

3) експертна рада саморегулювальної організації оцінювачів на запит Фонду державного майна України, Кваліфікаційно-дисциплінарної комісії оцінювачів, органу саморегулювальної організації оцінювачів або на замовлення заінтересованої особи.

Для забезпечення рецензування експертна рада може залучати суб'єктів оцінки на підставі договорів, укладених з саморегулювальною організацією оцінювачів у порядку, визначеному такою організацією.

Порядок забезпечення Фондом державного майна України рецензування звітів про оцінку майна визначає Фонд державного майна України.

Порядок забезпечення рецензування звітів про оцінку майна експертною радою на запит чи на замовлення правомочного суб'єкта визначає саморегулювальна організація оцінювачів.

6. Заінтересована особа, яка використовує звіт про оцінку майна для вчинення правочину, прийняття рішення органом управління юридичної особи, здійснення нею публічно-владних управлінських функцій відповідно до законодавства України, у тому числі на виконання делегованих повноважень, а також інша особа, яка має заінтересованість у неупередженому та критичному розгляді звіту про оцінку майна, зокрема замовник (платник) оцінки майна, суб'єкт оцінки, юридична особа, у складі якої відповідний суб'єкт оцінки провадить професійну оцінювальну діяльність, може замовити рецензування такого звіту про оцінку майна шляхом укладення договору про надання послуг з рецензування звіту про оцінку майна з суб'єктом оцінки, який відповідає встановленим цим Законом вимогам, або саморегулювальною організацією оцінювачів.

До договору про надання послуг з рецензування звіту про оцінку майна застосовуються положення статті 10 цього Закону, крім частини четвертої зазначеної статті, з урахуванням особливостей, визначених цією статтею.

Істотними умовами договору про надання послуг з рецензування звіту про оцінку майна є предмет, включно з реквізитами звіту про оцінку майна, мета рецензування та інші умови, передбачені законом та міжнародними стандартами оцінки.

7. Рецензування здійснюється на підставі договору про надання послуг з рецензування звіту про оцінку майна, якщо інше не визначено іншими нормативно-правовими актами у сфері оцінки майна, з урахуванням особливостей, визначених цим Законом.

8. Рецензування звітів про оцінку майна суб'єктами оцінки, визначеними пунктом 3 частини другої статті 5 цього Закону, які провадять професійну оцінювальну діяльність у складі органів державної влади, їхніх територіальних органів, органів місцевого самоврядування, фінансових установ, Національного банку України, здійснюється відповідно до посадових (службових) обов'язків таких осіб, визначених відповідною юридичною особою.

9. Рецензування звітів про оцінку майна суб'єктами оцінки, визначеними пунктом 3 частини другої статті 5 цього Закону, які провадять професійну оцінювальну діяльність у складі фінансових установ, здійснюється у випадках та на підставах, передбачених внутрішніми документами відповідних фінансових установ.

10. Рецензування звітів про оцінку майна суб'єктами оцінки, визначеними пунктом 3 частини другої статті 5 цього Закону, які провадять професійну оцінювальну діяльність у складі Національного банку України, здійснюється у випадках та на підставах, визначених Національним банком України.

11. Для рецензування звіту про оцінку майна застосовуються міжнародні стандарти оцінки, інші нормативно-правові акти у сфері оцінки майна, що діяли на дату здійснення оцінки майна, зазначену у звіті про оцінку майна, який підлягає рецензуванню, та визначені у завданні на здійснення оцінки майна.

12. Рецензенти, залучені експертною радою саморегулівної організації оцінювачів, отримують винагороду за здійснення рецензування звітів про оцінку майна.

Стаття 13. Рецензія на звіт про оцінку майна

1. За результатами рецензування звіту про оцінку майна складається рецензія на звіт про оцінку майна (далі – рецензія) – документ із висновком рецензента про дотримання у звіті про оцінку майна вимог цього Закону, міжнародних стандартів оцінки, інших нормативно-правових актів у сфері оцінки майна та/або висновком про обґрунтованість вартості майна, визначеної у звіті про оцінку майна на дату здійснення оцінки майна.

2. Результат рецензування звіту про оцінку майна викладається у рецензії, в якій зазначається:

1) позитивний висновок рецензування, якщо рецензований звіт про оцінку майна не містить значних недоліків, спричинених порушенням цього Закону, міжнародних стандартів оцінки та/або інших нормативно-правових актів у сфері оцінки майна, та визначена вартість майна (кінцевий результат оцінки майна) є обґрунтованою; або

2) негативний висновок рецензування, якщо рецензований звіт про оцінку майна містить значні недоліки, спричинені порушенням цього Закону, міжнародних стандартів оцінки та/або інших нормативно-правових актів у сфері оцінки майна, та/або визначена вартість майна (кінцевий результат оцінки майна) є необґрунтованою.

3. Рецензія складається як документ у паперовій або електронній формі з дотриманням законодавства у сферах електронної ідентифікації та електронних довірчих послуг.

Вимоги до форми та змісту рецензії встановлюють міжнародні стандарти оцінки, інші нормативно-правові акти у сфері оцінки майна.

Рецензія, що підлягає державній реєстрації відповідно до частини третьої статті 14 цього Закону, може бути використана з метою, зазначеною у такій рецензії, з моменту її реєстрації в Реєстрі звітів та рецензій.

Рецензія, яка всупереч частині третій статті 14 цього Закону не зареєстрована в Реєстрі звітів та рецензій, є недійсною.

4. Один примірник рецензії підлягає зберіганню суб'єктом оцінки протягом щонайменше п'яти років після її складення, якщо більший строк не встановлено законодавством України.

Зберігання рецензій, складених суб'єктами оцінки, визначеними пунктом 3 частини другої статті 5 цього Закону, які провадять професійну оцінювальну діяльність у складі органів державної влади, їхніх територіальних органів, органів місцевого самоврядування, фінансових установ або Національного банку України, забезпечують такі юридичні особи.

Стаття 14. Реєстр звітів та рецензій

1. Реєстр звітів та рецензій створюється з метою забезпечення органів державної влади, органів місцевого самоврядування та учасників цивільного обороту достовірною інформацією про зареєстровані звіти про оцінку майна та рецензії.

2. Реєстр звітів та рецензій містить інформацію про зареєстровані звіти про оцінку майна та рецензії, а у випадках, передбачених іншими нормативно-правовими актами у сфері оцінки майна, забезпечує зберігання звітів про оцінку майна та рецензій.

3. Державній реєстрації підлягають:

1) звіти про оцінку майна, в яких об'єктом оцінки є об'єкти права державної або комунальної власності, та рецензії, складені на такі звіти;

2) звіти про оцінку майна, виконані суб'єктами оцінки, які провадять професійну оцінювальну діяльність у складі фінансових установ, чи іншими суб'єктами оцінки, якщо такі звіти призначаються для використання у діяльності фінансових установ, та рецензії, складені на звіти, зазначені у цьому пункті;

3) звіти про оцінку майна, виконані для визначення бази оподаткування або в інших випадках, передбачених податковим законодавством України, та рецензії, складені на такі звіти;

4) інші звіти про оцінку майна та рецензії на вимогу відповідно замовника оцінки майна чи замовника рецензування.

4. Державна реєстрація звіту про оцінку майна або рецензії передбачає внесення інформації, що міститься у зазначених документах, до Реєстру звітів та рецензій в обсязі, визначеному Порядком ведення Реєстру звітів та рецензій.

Під час здійснення реєстрації звіту про оцінку майна або рецензії їм за допомогою програмних засобів Реєстру звітів та рецензій автоматично присвоюється унікальний реєстровий номер, що залишається незмінним протягом усього часу існування зазначених документів.

5. У випадках, передбачених іншими нормативно-правовими актами у сфері оцінки майна, звіт про оцінку майна або рецензія завантажуються до Реєстру звітів та рецензій та зберігаються у ньому у спосіб і протягом строку, що визначені Порядком ведення Реєстру звітів та рецензій.

6. Державну реєстрацію звіту про оцінку майна або рецензії здійснює суб'єкт оцінки, який склав такий звіт чи рецензію, не пізніше трьох календарних днів після їх складення.

Якщо звіт про оцінку майна або рецензія підлягають зберіганню у Реєстрі звітів та рецензій, суб'єкт оцінки завантажує до зазначеного реєстру відповідний документ одночасно з його реєстрацією.

7. Внесення до Реєстру звітів та рецензій інформації про звіт про оцінку майна або рецензію, завантаження зазначених документів до Реєстру звітів та рецензій здійснюються з використанням засобів електронної ідентифікації особи, яка вчиняє відповідну реєстраційну дію, у порядку, встановленому цим Законом та Порядком ведення Реєстру звітів та рецензій.

Звіт про оцінку майна, рецензія, що вноситься до Реєстру звітів та рецензій в електронній формі, підписується кваліфікованим електронним підписом оцінювача або рецензента, який склав такий звіт або рецензію. У разі складення звіту про оцінку майна або рецензії кількома оцінювачами (рецензентами) такий електронний документ підписується кваліфікованими електронними підписами кожного з них.

8. Інформація про зареєстровані звіти про оцінку майна та рецензії має відповідати інформації, що міститься у таких документах. У разі їх невідповідності пріоритет має інформація, що міститься в документах, на підставі яких проведені реєстраційні дії.

9. Інформація, що міститься в Реєстрі звітів та рецензій, є відкритою, крім реєстраційних номерів облікових карток платників податків, паспортних даних, інформації про замовника оцінки майна та замовника рецензування, а також іншої інформації, визначеної законом, та надається у формі витягу з Реєстру звітів та рецензій та в інших формах, передбачених цим Законом.

Перевірка державної реєстрації звіту про оцінку майна чи рецензії у загальному відкритому доступі здійснюється за реєстраційним номером.

Витяг з Реєстру звітів та рецензій формується програмними засобами Реєстру звітів та рецензій автоматично під час реєстрації звіту про оцінку майна чи рецензії або за запитом особи.

Форма та зміст витягу з Реєстру звітів та рецензій визначаються Порядком ведення Реєстру звітів та рецензій.

Національний банк України та Національна комісія з цінних паперів та фондового ринку з метою виконання визначених законом повноважень можуть отримувати інформацію з Реєстру звітів та рецензій у формі бази даних на підставі договору, укладеного з Фондом державного майна України або

технічним адміністратором Реєстру звітів та рецензій, визначеним Фондом державного майна України.

Звіти про оцінку майна та рецензії, що зберігаються в Реєстрі звітів та рецензій, є інформацією з обмеженим доступом та не можуть бути оприлюднені чи поширені в інший спосіб, якщо інше не передбачено рішенням суду або слідчого судді.

10. Плата за внесення інформації до Реєстру звітів та рецензій не справляється.

За отримання інформації з Реєстру звітів та рецензій справляється плата у такому розмірі:

0,025 прожиткового мінімуму для працездатних осіб – за отримання витягу в паперовій формі;

0,0125 прожиткового мінімуму для працездатних осіб – за отримання витягу в електронній формі.

Плата за надання інформації з Реєстру звітів та рецензій справляється у відповідному розмірі від прожиткового мінімуму для працездатних осіб, встановленого законом на 1 січня календарного року, в якому подано запит про надання інформації з Реєстру звітів та рецензій.

Звільняються від справляння плати за надання інформації з Реєстру звітів та рецензій органи державної влади, органи місцевого самоврядування, Національний банк України, Національна комісія з цінних паперів та фондового ринку, Фонд гарантування вкладів фізичних осіб, їхні посадові та службові особи, а також саморегулювні організації оцінювачів.

11. Держателем та адміністратором Реєстру звітів та рецензій є Фонд державного майна України.

12. Ведення Реєстру звітів та рецензій здійснюється державною мовою з використанням програмного забезпечення, що забезпечує його сумісність і взаємодію з іншими інформаційними системами та мережами, що становлять інформаційний ресурс держави.

13. Реєстр звітів та рецензій та його програмно-технічні засоби перебувають у власності держави в особі Фонду державного майна України.

14. Фінансування створення та функціонування Реєстру звітів та рецензій здійснюється за рахунок коштів державного бюджету, міжнародної технічної допомоги, фінансової допомоги міжнародних організацій та з інших джерел, не заборонених законом.

15. Порядок формування та ведення Реєстру звітів та рецензій визначає Фонд державного майна України.

Розділ III. НАБУТТЯ ПРАВА НА ЗДІЙСНЕННЯ ПРОФЕСІЙНОЇ ОЦІНЮВАЛЬНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ

Стаття 15. Оцінювач

1. Правовий статус оцінювача набуває фізична особа, яка має вищу освіту щонайменше першого (бакалаврського) рівня, пройшла базову кваліфікаційну підготовку осіб, які мають намір набутти кваліфікацію оцінювача (далі – базова кваліфікаційна підготовка), склала кваліфікаційний іспит, отримала кваліфікаційне свідоцтво оцінювача та інформація про яку внесена до Єдиного реєстру оцінювачів України.

2. Оцінювач провадить професійну оцінювальну діяльність як суб'єкт незалежної професійної діяльності, як фізична особа – підприємець чи у складі юридичної особи.

3. Оцінювачем не може бути особа:

- 1) визнана судом обмеженою у цивільній дієздатності або недієздатною;
- 2) яка має судимість, що не знята або не погашена у встановленому законом порядку;
- 3) яка притягалася до адміністративної відповідальності за правопорушення, пов'язане з корупцією, – протягом одного року з дня набрання законної сили відповідним рішенням суду;
- 4) до якої застосовано дисциплінарне стягнення у вигляді позбавлення права на провадження професійної оцінювальної діяльності та з дня застосування якого минуло менше трьох років;
- 5) до якої застосовано санкції відповідно до Закону України "Про санкції";
- 6) яка є громадянином (підданим) держави, що здійснила або здійснює збройну агресію проти України у значенні, наведеному в Законі України "Про оборону України", крім особи, яка перебуває на території України на законних підставах.

4. Оцінювачу заборонено використовувати свої повноваження з метою одержання неправомірної вигоди або прийняття обіцянки чи пропозиції такої вигоди для себе чи інших осіб.

5. Оцінювач здійснює незалежну оцінку майна та рецензування за напрямом оцінки майна, зазначеним у його кваліфікаційному свідоцтві оцінювача. Здійснення незалежної оцінки майна чи рецензування за напрямом оцінки майна, не зазначеним у кваліфікаційному свідоцтві оцінювача, заборонено.

Стаття 16. Базова кваліфікаційна підготовка

1. Базова кваліфікаційна підготовка полягає в опануванні особою навчальної програми, що складається з теоретичного та практичного навчання, у тому числі у формі стажування, що включає складання навчальних звітів про оцінку майна за відповідними видами майна у межах напрямів оцінки майна.

2. Тривалість базової кваліфікаційної підготовки становить не менше 12 місяців з дати початку навчання за відповідним напрямом незалежної оцінки майна.

3. Базову кваліфікаційну підготовку здійснюють заклади освіти, з якими Фонд державного майна України уклав договори про співробітництво у сфері професійної підготовки оцінювачів, крім випадку, визначеного абзацом третім частини четвертої статті 41 цього Закону.

4. Програми базової кваліфікаційної підготовки розробляє методичний комітет Національної палати оцінювачів України та затверджує Фонд державного майна України.

У випадку, визначеному абзацом третім частини четвертої статті 41 цього Закону, програми базової кваліфікаційної підготовки розробляє саморегулювальна організація оцінювачів та погоджує Кваліфікаційно-дисциплінарна комісія оцінювачів.

5. Єдині вимоги до програм базової кваліфікаційної підготовки, кваліфікації викладацького складу, а також до відповідних закладів освіти встановлюють Загальні вимоги до професійної підготовки оцінювачів, затверджені Фондом державного майна України.

6. Нагляд за забезпеченням закладами освіти належної якості базової кваліфікаційної підготовки здійснює Фонд державного майна України із залученням уповноваженого представника Національної палати оцінювачів України шляхом проведення перевірки рівня організації, забезпечення та реалізації навчального процесу на відповідність вимогам цього Закону, Загальним вимогам до професійної підготовки оцінювачів, затвердженим навчальним програмам та умовам договору про співробітництво у сфері професійної підготовки оцінювачів.

У разі виявлення порушення Фонд державного майна України звертається до відповідного закладу освіти з вимогою про усунення виявленого порушення у встановлений строк, а в разі неусунення порушення та в інших випадках, визначених договором про співробітництво у сфері професійної підготовки оцінювачів, – вживає передбачених законом і договором заходів для його розірвання.

7. Нагляд за забезпеченням належної якості базової кваліфікаційної підготовки саморегулювальною організацією оцінювачів у випадку, визначеному абзацом третім частини четвертої статті 41 цього Закону, та вжиття заходів реагування на виявлені порушення здійснює Фонд державного майна України у встановленому ним порядку.

Стаття 17. Кваліфікаційний іспит

1. Особа, яка має намір здійснювати професійну оцінювальну діяльність, після проходження базової кваліфікаційної підготовки подає засобами Єдиного реєстру оцінювачів України до Кваліфікаційно-дисциплінарної комісії оцінювачів заяву про допуск до складання кваліфікаційного іспиту разом із документами, що підтверджують відповідність особи вимогам, встановленим цим Законом.

2. У разі нескладання кваліфікаційного іспиту протягом трьох років з дати завершення базової кваліфікаційної підготовки така особа повторно проходить базову кваліфікаційну підготовку для допуску до складання кваліфікаційного іспиту.

3. Кваліфікаційно-дисциплінарна комісія оцінювачів проводить перевірку достовірності документів та відомостей, наданих особою, яка має намір здійснювати професійну оцінювальну діяльність, та приймає рішення про допуск чи відмову у допуску до складання кваліфікаційного іспиту, яке направляє такій особі засобами Єдиного реєстру оцінювачів України.

4. Кваліфікаційний іспит проводиться у формі, визначеній Порядком складання кваліфікаційного іспиту.

Завдання кваліфікаційного іспиту розробляє методичний комітет Національної палати оцінювачів України та затверджує Кваліфікаційно-дисциплінарна комісія оцінювачів.

5. Порядок складання кваліфікаційного іспиту затверджує Фонд державного майна України.

6. Особа, яка не склала кваліфікаційний іспит, може оскаржити результати іспиту до апеляційного комітету Кваліфікаційно-дисциплінарної комісії оцінювачів у спосіб і строк, передбачені частиною дев'ятою статті 25 цього Закону.

7. Особа, яка не склала кваліфікаційний іспит, може подати до Кваліфікаційно-дисциплінарної комісії оцінювачів заяву про повторне складання іспиту не менше ніж через три місяці з дати визначення результатів попереднього іспиту.

Стаття 18. Присвоєння кваліфікації оцінювача і кваліфікаційне свідоцтво

1. За результатами кваліфікаційного іспиту, успішно складеного особою, яка має намір здійснювати професійну оцінювальну діяльність, Кваліфікаційно-дисциплінарна комісія оцінювачів протягом п'яти робочих днів з дати складення особою кваліфікаційного іспиту приймає рішення про присвоєння такій особі кваліфікації оцінювача.

2. Фонд державного майна України приймає рішення про видачу кваліфікаційного свідоцтва оцінювача за відповідним напрямом незалежної оцінки майна на підставі рішення Кваліфікаційно-дисциплінарної комісії оцінювачів про присвоєння кваліфікації оцінювача.

Фонд державного майна України приймає рішення про видачу кваліфікаційного свідоцтва оцінювача протягом 10 робочих днів з дня надходження відповідної заяви, поданої особою засобами Єдиного реєстру оцінювачів, та внесення інформації до Єдиного реєстру оцінювачів України.

Фонд державного майна України відмовляє у видачі кваліфікаційного свідоцтва оцінювача у разі невідповідності особи хоча б одній із вимог, визначених частиною третьою статті 15 цього Закону, або встановлення недійсності, недостовірності чи неповноти відомостей, зазначених у заяві про видачу кваліфікаційного свідоцтва оцінювача та внесення відомостей до Єдиного реєстру оцінювачів України, чи документах, поданих разом із такою заявою.

3. Кваліфікаційне свідоцтво оцінювача видається в електронній формі без обмеження строку його дії.

У разі зміни прізвища, імені або по батькові оцінювача, іншої інформації, зазначеної у кваліфікаційному свідоцтві оцінювача, таке кваліфікаційне свідоцтво підлягає повторній видачі (переоформленню).

4. Оцінювач набуває право на здійснення професійної оцінювальної діяльності з дня внесення інформації про нього до Єдиного реєстру оцінювачів України.

5. Порядок видачі (відмови у видачі) кваліфікаційного свідоцтва оцінювача визначає Фонд державного майна України.

Стаття 19. Іноземний оцінювач

1. Іноземні оцінювачі, які перебувають на території України на законних підставах, користуються тими самими правами та мають такі самі обов'язки у сфері оцінки майна, що й громадяни України, за умови відповідності вимогам цього Закону.

2. Іноземний оцінювач може набути право на здійснення професійної оцінювальної діяльності на підставі та у спосіб, передбачені статтями 15–18 цього Закону, з урахуванням особливостей, визначених цією статтею.

3. Іноземний оцінювач, за умови підтвердження свого правового статусу оцінювача у відповідній іноземній державі, може набути кваліфікацію оцінювача в Україні шляхом складання кваліфікаційного іспиту без проходження базової кваліфікаційної підготовки.

4. Іноземний оцінювач з держави, у якій визнається кваліфікаційне свідоцтво оцінювача, видане відповідно до цього Закону, та оцінювачам, які мають таке свідоцтво, забезпечено право провадити професійну оцінювальну діяльність на умовах, не гірших ніж ті, що застосовуються до оцінювачів такої іноземної держави, може набути кваліфікацію оцінювача в Україні без складання кваліфікаційного іспиту та проходження базової кваліфікаційної підготовки.

5. Порядок набуття іноземними оцінювачами права на здійснення професійної оцінювальної діяльності в Україні визначає Фонд державного майна України.

Стаття 20. Єдиний реєстр оцінювачів України

1. Фонд державного майна України формує та веде Єдиний реєстр оцінювачів України з метою створення єдиної цифрової системи обліку, інформаційної взаємодії та забезпечення органів державної влади, органів місцевого самоврядування та учасників цивільного обороту достовірною інформацією про оцінювачів, які здійснюють професійну оцінювальну діяльність в Україні.

2. Об'єктом Єдиного реєстру оцінювачів України є інформація про спеціальний правовий статус фізичної особи як оцінювача або особи, яка має намір здійснювати професійну оцінювальну діяльність, а також пов'язані з цим відомості про професійну підготовку та членство у саморегулівній організації оцінювачів.

3. У Єдиному реєстрі оцінювачів України міститься така інформація про оцінювача:

- 1) унікальний реєстровий номер запису;
- 2) прізвище, ім'я та по батькові (за наявності) оцінювача;
- 3) унікальний номер запису в Єдиному державному демографічному реєстрі (за наявності);
- 4) реєстраційний номер облікової картки платника податків або серія (за наявності) та номер паспорта (для фізичних осіб, які через свої релігійні переконання відмовляються від прийняття реєстраційного номера облікової картки платника податків);

- 5) відомості про проходження базової кваліфікаційної підготовки;
- 6) відомості про проходження стажування;
- 7) дата та номер рішення про присвоєння кваліфікації оцінювача;
- 8) напрям (напрями) оцінки майна, за якими присвоєно кваліфікацію оцінювача;
- 9) відомості про членство в саморегульвній організації оцінювачів;
- 10) відомості про підтвердження та підвищення кваліфікації оцінювача;
- 11) адреса місця провадження професійної оцінювальної діяльності та офіційний канал зв'язку;
- 12) найменування, ідентифікаційний код та місцезнаходження юридичної особи, у складі якої оцінювач провадить професійну оцінювальну діяльність (для суб'єктів оцінки, визначених пунктом 3 частини другої статті 5 цього Закону);
- 13) відомості про зупинення, поновлення чи припинення дії кваліфікаційного свідоцтва оцінювача;
- 14) відомості про застосування дисциплінарних стягнень;
- 15) інші відомості, перелік яких визначено Порядком формування та ведення Єдиного реєстру оцінювачів України.

4. Якщо інше не передбачено іншими нормативно-правовими актами у сфері оцінки майна, подання та внесення відомостей до Єдиного реєстру оцінювачів України здійснюються автоматизовано через електронний кабінет користувача з використанням кваліфікованого електронного підпису в такому порядку:

- 1) Фондом державного майна України – щодо рішень про видачу, зупинення, поновлення та припинення дії кваліфікаційного свідоцтва та застосування дисциплінарних стягнень;
- 2) закладами освіти – щодо відомостей про осіб, які зараховані, проходять або завершили базову кваліфікаційну підготовку чи програми підвищення кваліфікації;
- 3) суб'єктами освітньої діяльності – щодо відомостей про осіб, які зараховані, проходять або завершили програми підвищення кваліфікації;
- 4) саморегульвними організаціями оцінювачів – щодо набуття, зупинення чи припинення членства оцінювача в такій організації;
- 5) оцінювачами та особами, які мають намір здійснювати професійну оцінювальну діяльність, – щодо зміни персональних даних та офіційного каналу зв'язку.

5. У разі зміни відомостей, що згідно з цим Законом підлягають внесенню до Єдиного реєстру оцінювачів України, оцінювач зобов'язаний протягом 10 календарних днів після настання таких змін повідомити про це Фонд державного майна України засобами Єдиного реєстру оцінювачів України або окремим паперовим чи електронним документом, крім відомостей, що змінюються в Єдиному реєстрі оцінювачів України за рішенням Кваліфікаційно-дисциплінарної комісії оцінювачів.

6. Фонд державного майна України вносить інформацію до Єдиного реєстру оцінювачів України не пізніше наступного робочого дня з дня отримання інформації, яка згідно з цим Законом підлягає внесенню до зазначеного реєстру.

7. Інформація, що міститься в Єдиному реєстрі оцінювачів України (крім інформації з обмеженим доступом), є відкритою і загальнодоступною відповідно до Закону України "Про доступ до публічної інформації".

Інформацією з обмеженим доступом у Єдиному реєстрі оцінювачів України є реєстраційний номер облікової картки платника податків, унікальний номер запису в Єдиному державному демографічному реєстрі, серія та номер паспорта, а також адреса місця проживання фізичної особи.

Загальний доступ до відкритих реєстрових даних є безоплатним, здійснюється цілодобово через офіційний вебсайт Фонду державного майна України у формі відкритих даних із забезпеченням можливості пошуку інформації за прізвищем оцінювача, реєстраційним номером або номером кваліфікаційного свідоцтва оцінювача та її перегляду.

Інформація, що міститься в Єдиному реєстрі оцінювачів України, може надаватися у формі витягу.

Витяг з Єдиного реєстру оцінювачів України формується автоматично програмними засобами зазначеного реєстру за запитом особи.

Форма та зміст витягу з Єдиного реєстру оцінювачів України визначаються Порядком формування та ведення Єдиного реєстру оцінювачів України.

8. Плата за внесення інформації до Єдиного реєстру оцінювачів України не справляється.

За отримання витягу з Єдиного реєстру оцінювачів України справляється плата у такому розмірі:

1) 0,025 прожиткового мінімуму для працездатних осіб – за отримання витягу в паперовій формі;

2) 0,0125 прожиткового мінімуму для працездатних осіб – за отримання витягу в електронній формі.

Плата за надання інформації з Єдиного реєстру оцінювачів України справляється у відповідному розмірі від прожиткового мінімуму для працездатних осіб, встановленого законом на 1 січня календарного року, в якому подано запит про надання інформації.

Звільняються від справляння плати за отримання витягу з Єдиного реєстру оцінювачів України органи державної влади, органи місцевого самоврядування, Національний банк України, Національна комісія з цінних паперів та фондового ринку, Фонд гарантування вкладів фізичних осіб, їхні посадові та службові особи, а також саморегулівні організації оцінювачів.

9. Інформаційна взаємодія, зокрема обмін документами та повідомленнями, між Фондом державного майна України та оцінювачами, особами, які мають намір здійснювати професійну оцінювальну діяльність, закладами освіти, суб'єктами освітньої діяльності, саморегулівними організаціями оцінювачів здійснюється засобами Єдиного реєстру оцінювачів України через електронний кабінет користувача або через офіційний канал зв'язку.

10. Електронна інформаційна взаємодія Єдиного реєстру оцінювачів України з іншими публічними електронними реєстрами здійснюється за допомогою Системи електронної взаємодії національних електронних інформаційних ресурсів у порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України.

11. Ведення Єдиного реєстру оцінювачів України здійснюється державною мовою з використанням програмного забезпечення, що забезпечує його сумісність і взаємодію з іншими інформаційними системами та мережами, що становлять інформаційний ресурс держави.

12. Фінансування створення та функціонування Єдиного реєстру оцінювачів України здійснюється за рахунок коштів державного бюджету, міжнародної технічної допомоги, фінансової допомоги міжнародних організацій та з інших джерел, не заборонених законом.

13. Держателем та адміністратором Єдиного реєстру оцінювачів України є Фонд державного майна України.

14. Єдиний реєстр оцінювачів України та його програмно-технічні засоби перебувають у власності держави в особі Фонду державного майна України.

15. Порядок формування та ведення Єдиного реєстру оцінювачів України визначає Фонд державного майна України.

Розділ IV. ПІДВИЩЕННЯ КВАЛІФІКАЦІЇ ОЦІНЮВАЧА

Стаття 21. Способи підвищення кваліфікації

1. Оцінювач зобов'язаний постійно підвищувати свою кваліфікацію за кожним напрямом оцінки майна, зазначеним у його кваліфікаційному свідоцтві оцінювача, з метою опанування законодавства України, міжнародних стандартів оцінки та набуття нових професійних компетентностей.

2. Підвищення кваліфікації здійснюється за напрямками незалежної оцінки майна за одним чи декількома (за бажанням) способами:

- 1) безперервне навчання у сфері оцінки майна;
- 2) викладання у сфері оцінки майна;
- 3) науково-методична діяльність у сфері оцінки майна.

3. Безперервне навчання у сфері оцінки майна передбачає виконання оцінювачем програм підвищення кваліфікації в Україні та/або участь оцінювача в освітніх (професійних, науково-практичних) заходах у сфері оцінки майна, що проводяться за кордоном, в обсязі не менше мінімальної кількості таких заходів та/або навчальних годин, визначених Загальними вимогами до професійної підготовки оцінювачів, затвердженими Фондом державного майна України.

Виконання програм підвищення кваліфікації забезпечують заклади освіти, суб'єкти освітньої діяльності, створені саморегулювними організаціями оцінювачів або які здійснюють зазначену діяльність на підставі договору, укладеного з саморегулювною організацією оцінювачів (далі – організатори підвищення кваліфікації).

Організатори підвищення кваліфікації забезпечують виконання програм підвищення кваліфікації на підставі договору про співробітництво у сфері професійної підготовки оцінювачів, укладеного з Фондом державного майна України.

Єдині вимоги до програм підвищення кваліфікації, кваліфікації викладацького складу та організаторів підвищення кваліфікації визначаються Загальними вимогами до професійної підготовки оцінювачів, затвердженими Фондом державного майна України.

4. Викладання у сфері оцінки майна передбачає проведення оцінювачем лекцій, семінарів, інших освітніх (професійних, науково-практичних) заходів у межах базової кваліфікаційної підготовки та/або виконання програм підвищення кваліфікації в обсязі не менше мінімальної кількості таких заходів та/або навчальних годин, визначених Загальними вимогами до професійної підготовки оцінювачів, затвердженими Фондом державного майна України.

5. Науково-методична діяльність у сфері оцінки майна передбачає підготовку оцінювачем одноосібно або у співавторстві наукових досліджень та/або методичних розробок у сфері оцінки майна у формі наукових статей, монографій, підручників, посібників, методичних рекомендацій та інших фахових публікацій та їх оприлюднення у вітчизняних та/або міжнародних фахових виданнях.

Вимоги до науково-методичної діяльності у сфері оцінки майна для зарахування такої діяльності як підвищення кваліфікації визначаються Загальними вимогами до професійної підготовки оцінювачів, затвердженими Фондом державного майна України.

6. Облік та перевірка заходів безперервного навчання у сфері оцінки майна та викладання у сфері оцінки майна здійснюються автоматизовано за накопичувальною системою за допомогою засобів Єдиного реєстру оцінювачів України у порядку, встановленому Фондом державного майна України.

Стаття 22. Підтвердження оцінювачем підвищення кваліфікації

1. Оцінювач повинен один раз на три роки з дати отримання кваліфікаційного свідоцтва або дати останнього підтвердження підвищення кваліфікації підтверджувати підвищення кваліфікації у межах напрямів незалежної оцінки майна, зазначених у його кваліфікаційному свідоцтві.

2. Оцінювач підтверджує підвищення кваліфікації шляхом успішного проходження тестування за допомогою засобів Єдиного реєстру оцінювачів України.

Перелік тестових завдань розробляє методичний комітет Національної палати оцінювачів України та затверджує Фонд державного майна України.

3. Оцінювач допускається до тестування у межах підтвердження підвищення кваліфікації у разі виконання ним у відповідному трирічному періоді підвищення кваліфікації в обсязі не менше встановленого Загальними вимогами до професійної підготовки оцінювачів, затвердженими Фондом державного майна України.

4. Оцінювач вважається таким, що підтвердив підвищення кваліфікації, у разі складення тесту з результатом не менше мінімальної кількості балів, встановленої Фондом державного майна України.

В інших випадках, у тому числі у разі ненабрання необхідної кількості балів, оцінювач вважається таким, що не підтвердив підвищення кваліфікації.

5. Засобами Єдиного реєстру оцінювачів України в режимі реального часу формується електронне повідомлення про підтвердження або непідтвердження підвищення кваліфікації оцінювачем, яке передається до електронного кабінету користувача. Інформація про підтвердження або непідтвердження підвищення кваліфікації оцінювача відображається в Єдиному реєстрі оцінювачів України.

6. Дія кваліфікаційного свідоцтва оцінювача, який не підтвердив підвищення кваліфікації відповідно до цієї статті, зупиняється з дня внесення до Єдиного реєстру оцінювачів України запису про зупинення дії такого свідоцтва. Такий запис вноситься автоматично з моменту надходження до електронного кабінету користувача повідомлення про непідтвердження підвищення кваліфікації, передбаченого частиною п'ятою цієї статті.

7. Оцінювач, дія кваліфікаційного свідоцтва якого зупинена через непідтвердження підвищення кваліфікації, може пройти тестування, передбачене цією статтею, протягом шести місяців з дати зупинення професійної оцінювальної діяльності.

У разі непідтвердження підвищення кваліфікації протягом шестимісячного строку оцінювач може поновити здійснення професійної оцінювальної діяльності, за умови повторного підвищення кваліфікації відповідно до статті 21 цього Закону та успішного проходження тестування у порядку, визначеному цією статтею.

8. Порядок підтвердження оцінювачем підвищення кваліфікації оцінювачем визначається Загальними вимогами до професійної підготовки оцінювачів, затвердженими Фондом державного майна України.

Розділ V. ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ ОЦІНЮВАЧА

Стаття 23. Відповідальність оцінювача

1. Оцінювач несе цивільно-правову, адміністративну, кримінальну та професійну відповідальність за рішення, дії чи бездіяльність під час провадження професійної оцінювальної діяльності у випадках, на підставах і в порядку, встановлених законом.

Оцінювач несе персональну професійну відповідальність за дотримання вимог цього Закону, міжнародних стандартів оцінки та Кодексу професійної етики оцінювача, за належне виконання завдання щодо здійснення оцінки майна і за сформоване професійне судження про вартість майна, а також за складені та підписані ним звіт про оцінку майна чи рецензію незалежно від форми провадження професійної оцінювальної діяльності.

2. Оцінювач може бути притягнутий до професійної відповідальності за вчинення професійного проступку протягом п'яти років з дня його вчинення.

3. Рішення про застосування дисциплінарного стягнення приймає Кваліфікаційно-дисциплінарна комісія оцінювачів протягом 90 календарних днів з дня відкриття дисциплінарного провадження, крім випадків продовження строку дисциплінарного провадження відповідно до частини десятої статті 24 цього Закону, але не пізніше строку, зазначеного у частині другій цієї статті.

4. Інформація про притягнення оцінювача до професійної відповідальності вноситься Фондом державного майна України до Єдиного реєстру оцінювачів України протягом п'яти робочих днів з дня набрання чинності рішенням про застосування дисциплінарного стягнення.

5. Оскарження рішення про застосування дисциплінарного стягнення до суду не зупиняє його дії та не перешкоджає внесенню відповідного запису до Єдиного реєстру оцінювачів України, крім випадку, якщо суд у встановленому процесуальним законом порядку вжив заходів забезпечення позову шляхом зупинення дії такого рішення.

Стаття 24. Професійна відповідальність оцінювача

1. Підставою для притягнення оцінювача до професійної відповідальності є вчинення ним професійного проступку.

2. Професійним проступком оцінювача є:

1) невиконання або неналежне виконання професійних обов'язків оцінювача, визначених цим Законом;

2) порушення обмежень щодо проведення оцінки майна, встановлених цим Законом;

3) порушення вимог нормативно-правових актів з оцінки майна та застосованих міжнародних стандартів оцінки, що призвело до складення неякісного (недостовірного) звіту про оцінку майна або звіту про оцінку майна з істотними недоліками та вплинуло на результат оцінки;

4) порушення вимог цього Закону під час проведення рецензування звітів про оцінку майна;

5) порушення норм Кодексу професійної етики оцінювача;

6) невиконання рішень Фонду державного майна України та/або Кваліфікаційно-дисциплінарної комісії оцінювачів, прийнятих у межах повноважень;

7) неподання, недотримання строків подання, внесення завідомо недостовірних або неповних відомостей до Єдиного реєстру оцінювачів України, Реєстру звітів та рецензій або інших державних реєстрів.

3. До оцінювача можуть бути застосовані такі дисциплінарні стягнення:

1) попередження;

2) позачергове підтвердження кваліфікації оцінювача шляхом складання іспиту;

3) зупинення права на здійснення професійної оцінювальної діяльності строком від трьох місяців до одного року (з обов'язковим позачерговим підтвердженням кваліфікації оцінювача або без нього);

4) позбавлення права на провадження професійної оцінювальної діяльності.

4. Під час визначення виду дисциплінарного стягнення враховуються обставини вчинення порушення та його наслідки, ступінь вини оцінювача, притягнення оцінювача до професійної відповідальності та інші обставини, що мають значення для розгляду справи.

5. За один професійний проступок може бути накладено лише одне дисциплінарне стягнення.

6. Позбавлення права на провадження професійної оцінювальної діяльності є винятковим дисциплінарним стягненням, що накладається виключно у разі систематичного вчинення професійних проступків або разового вчинення грубого порушення, що спричинило тяжкі наслідки.

7. Особа, до якої застосовано дисциплінарне стягнення, вважається такою, що не притягалася до професійної відповідальності, якщо вона не вчинила нового професійного проступку протягом трьох років з дня закінчення виконання такого стягнення, а в разі застосування дисциплінарного стягнення у вигляді попередження – протягом одного року.

8. Кваліфікаційно-дисциплінарна комісія оцінювачів у межах дисциплінарного провадження розглядає питання про притягнення оцінювача до професійної відповідальності за поданням Фонду державного майна України.

9. Дисциплінарне провадження здійснюється на засадах:

- 1) верховенства права;
- 2) рівності учасників провадження;
- 3) прозорості і відкритості;
- 4) повного, всебічного та об'єктивного з'ясування всіх обставин справи;
- 5) забезпечення права на перегляд рішення Кваліфікаційно-дисциплінарної комісії оцінювачів.

10. Дисциплінарне провадження включає:

- 1) розгляд питання щодо відкриття дисциплінарної справи;
- 2) розгляд питання та прийняття рішення у дисциплінарній справі.

Строк дисциплінарного провадження, визначений частиною третьою статті 23 цього Закону, може бути продовжений за рішенням Кваліфікаційно-дисциплінарної комісії оцінювачів, але не більш як на 45 календарних днів.

11. Витрати, понесені у зв'язку з дисциплінарним провадженням, підлягають відшкодуванню оцінювачем, до якого застосовано дисциплінарне стягнення за результатами дисциплінарного провадження.

До витрат, пов'язаних із здійсненням дисциплінарного провадження, належать витрати на рецензування звітів про оцінку майна, залучення експертів і спеціалістів, оплату послуг перекладу, а також поштові витрати. Витрати, пов'язані з поточним забезпеченням діяльності Кваліфікаційно-дисциплінарної комісії оцінювачів, відшкодуванню не підлягають.

Перелік, граничні розміри, порядок обчислення та відшкодування зазначених витрат визначаються Положенням про Кваліфікаційно-дисциплінарну комісію оцінювачів, затвердженим Фондом державного майна України.

12. Порядок здійснення дисциплінарного провадження визначається Положенням про Кваліфікаційно-дисциплінарну комісію оцінювачів, затвердженим Фондом державного майна України.

Стаття 25. Кваліфікаційно-дисциплінарна комісія оцінювачів

1. Кваліфікаційно-дисциплінарна комісія оцінювачів є постійно діючим колегіальним органом, що утворюється при Фонді державного майна України для визначення рівня професійних знань та компетентностей осіб, необхідних для здійснення професійної оцінювальної діяльності, а також розгляду питань щодо притягнення оцінювачів до професійної відповідальності за вчинення дисциплінарного проступку.

2. Кваліфікаційно-дисциплінарна комісія оцінювачів формується з представників Фонду державного майна України та Національної палати оцінювачів України, а також (за згодою) представників центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну правову політику, центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері земельних відносин, Національного банку України і Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку.

Членом Кваліфікаційно-дисциплінарної комісії оцінювачів, призначеним Національною палатою оцінювачів України, може бути особа із визнаним рівнем компетентності у сфері оцінки майна, належною діловою репутацією і досвідом здійснення професійної оцінювальної діяльності не менше 10 років.

Особа вважається такою, що має належну ділову репутацію, якщо відсутні відомості, що обґрунтовано ставлять під сумнів порядність, професійні та управлінські здібності особи.

Кількісний та персональний склад Кваліфікаційно-дисциплінарної комісії оцінювачів та зміни до нього визначає Фонд державного майна України. Представники Національної палати оцінювачів України мають становити більшість від загального складу Кваліфікаційно-дисциплінарної комісії оцінювачів.

3. Кваліфікаційно-дисциплінарну комісію оцінювачів очолює Голова Фонду державного майна України або уповноважена ним посадова особа Фонду державного майна України.

Заступник голови Кваліфікаційно-дисциплінарної комісії оцінювачів обирається членами комісії з їх числа більшістю голосів відповідно до частини шостої цієї статті.

3 метою організаційного забезпечення своєї діяльності Кваліфікаційно-дисциплінарна комісія оцінювачів призначає секретаря комісії з числа працівників Фонду державного майна України.

Секретар Кваліфікаційно-дисциплінарної комісії оцінювачів забезпечує направлення до Фонду державного майна України звернень фізичних і юридичних осіб щодо діяльності оцінювачів, що надійшли до комісії, для перевірки, підготовки проведення засідань, матеріалів, що підлягають розгляду, та оформлення протоколів засідань комісії.

4. Строк повноважень членів Кваліфікаційно-дисциплінарної комісії оцінювачів, призначених Національною палатою оцінювачів України, становить три роки.

5. Кваліфікаційно-дисциплінарна комісія оцінювачів:

1) розглядає документи, подані особами, які мають намір здійснювати професійну оцінювальну діяльність, на відповідність вимогам, встановленим законодавством України;

2) затверджує завдання кваліфікаційного іспиту;

3) формує графік складання кваліфікаційного іспиту;

4) проводить кваліфікаційний іспит, затверджує його результати;

5) приймає рішення про присвоєння кваліфікації оцінювача;

6) розглядає подання Фонду державного майна України про притягнення оцінювача до професійної відповідальності;

7) у разі надходження звернень фізичних чи юридичних осіб щодо діяльності оцінювачів направляє відповідні звернення на перевірку до Фонду державного майна України;

8) приймає рішення про застосування до оцінювача дисциплінарного стягнення на підставі подання Фонду державного майна України про притягнення оцінювача до професійної відповідальності;

9) формує апеляційний комітет для розгляду окремих справ та здійснення досудового врегулювання спорів у сфері оцінки майна;

10) погоджує програми базової кваліфікаційної підготовки у випадках, визначених цим Законом;

11) здійснює інші повноваження, визначені законодавством України.

6. Кваліфікаційно-дисциплінарна комісія оцінювачів приймає рішення на своїх засіданнях шляхом голосування, більшістю голосів від загального складу комісії.

7. Рішення Кваліфікаційно-дисциплінарної комісії оцінювачів оформлюється протоколом, який підписують голова та секретар комісії.

Рішення Кваліфікаційно-дисциплінарної комісії оцінювачів набирає чинності з дня його ухвалення, крім рішення про застосування дисциплінарного стягнення, яке набирає чинності після спливу строку, встановленого цим Законом для подання скарги на таке рішення до апеляційного комітету комісії, а в разі подання такої скарги, якщо рішення не скасовано, – з дня прийняття апеляційним комітетом комісії рішення за результатами розгляду скарги.

Рішення Кваліфікаційно-дисциплінарної комісії оцінювачів оприлюднюються на офіційному вебсайті Фонду державного майна України.

8. Засідання Кваліфікаційно-дисциплінарної комісії оцінювачів є відкритими та публічними, транслюються у режимі реального часу на офіційному вебсайті Фонду державного майна України, крім випадків, визначених цим Законом.

Інформація про час, місце та порядок денний засідання Кваліфікаційно-дисциплінарної комісії оцінювачів оприлюднюється на офіційному вебсайті Фонду державного майна України не пізніше ніж за два робочі дні до його проведення.

Засідання Кваліфікаційно-дисциплінарної комісії оцінювачів проводиться в закритому режимі у випадках, якщо відкрите засідання може мати наслідком розголошення інформації з обмеженим доступом, а також у разі необхідності захисту особистого чи сімейного життя людини та в інших випадках, визначених законом.

Про проведення закритого засідання Кваліфікаційно-дисциплінарна комісія оцінювачів приймає рішення.

9. Кваліфікаційно-дисциплінарна комісія оцінювачів формує апеляційний комітет для розгляду окремих справ та здійснення досудового врегулювання спорів у сфері оцінки майна.

Апеляційний комітет Кваліфікаційно-дисциплінарної комісії оцінювачів (далі – апеляційний комітет):

- 1) розглядає справи щодо рецензій, які містять протилежні висновки щодо одного звіту про оцінку майна;
- 2) здійснює досудове врегулювання спорів у сфері оцінки майна;
- 3) розглядає скарги на рішення Кваліфікаційно-дисциплінарної комісії оцінювачів.

Кваліфікаційно-дисциплінарна комісія оцінювачів протягом 15 робочих днів з дати надходження відповідної заяви щодо рецензій або досудового врегулювання спору, скарги на рішення комісії формує склад апеляційного комітету для розгляду такої справи (скарги).

Склад апеляційного комітету призначається рішенням Кваліфікаційно-дисциплінарної комісії оцінювачів з числа оцінювачів із визнаним рівнем компетентності та інших фахівців, якщо для з'ясування обставин, що мають

значення для розгляду справи (скарги), необхідні спеціальні знання, за умови відсутності у таких осіб обставин, що викликають обґрунтований сумнів у їхній неупередженості або об'єктивності, у кількості не менше трьох членів.

Справи, передбачені пунктами 1 і 2 цієї частини, розглядаються апеляційним комітетом за зверненням Фонду державного майна України, оцінювачів та інших заінтересованих осіб, а також за рішенням Кваліфікаційно-дисциплінарної комісії оцінювачів.

Рішення апеляційного комітету, прийняте у справі, передбаченій пунктом 1 цієї частини, яким визначено рецензію, що підлягає застосуванню, є остаточним і оскарженню не підлягає.

У межах розгляду дисциплінарної справи Кваліфікаційно-дисциплінарною комісією оцінювачів рішення апеляційного комітету, зазначене в абзаці дев'ятому цієї частини, не має заздалегідь встановленої сили та оцінюється комісією разом з іншими документами і матеріалами дисциплінарної справи.

Справи, передбачені пунктом 3 цієї частини, розглядаються апеляційним комітетом за зверненням особи, на права та обов'язки якої впливає оспорюване рішення. Скарга на рішення Кваліфікаційно-дисциплінарної комісії оцінювачів подається протягом 30 днів з дня отримання такого рішення особою, яка подає скаргу. Цей строк не може бути поновлено. Порядок вручення рішення Кваліфікаційно-дисциплінарної комісії оцінювачів визначається Положенням про Кваліфікаційно-дисциплінарну комісію оцінювачів.

За результатами розгляду справ, передбачених цією частиною, апеляційний комітет приймає рішення, що оформлюється протоколом, який підписують усі члени комітету, які брали участь у його засіданні.

Рішення апеляційного комітету про задоволення скарги на рішення Кваліфікаційно-дисциплінарної комісії оцінювачів повністю або частково скасовує чи змінює у відповідній частині оспорюване рішення.

Рішення апеляційного комітету оприлюднює Фонд державного майна України на своєму офіційному вебсайті.

Порядок формування апеляційного комітету та розгляду справ (скарг) визначається Положенням про Кваліфікаційно-дисциплінарну комісію оцінювачів.

10. Матеріально-технічне, документальне та інформаційне забезпечення Кваліфікаційно-дисциплінарної комісії оцінювачів здійснює Фонд державного майна України.

11. Якщо інше не визначено рішенням Кваліфікаційно-дисциплінарної комісії оцінювачів, представництво комісії у відносинах з органами державної влади, органами місцевого самоврядування, Національним банком України, Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку, їхніми посадовими і службовими особами, фізичними та юридичними особами, а також у судовому процесі забезпечує Фонд державного майна України.

12. Положення про Кваліфікаційно-дисциплінарну комісію оцінювачів затверджує Фонд державного майна України.

Розділ VI. ЗУПИНЕННЯ ТА ПРИПИНЕННЯ ПРОФЕСІЙНОЇ ОЦІНЮВАЛЬНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ

Стаття 26. Зупинення професійної оцінювальної діяльності

1. Професійна оцінювальна діяльність зупиняється у таких випадках:

1) за власним бажанням оцінювача на підставі заяви про зупинення діяльності, поданої в електронній формі;

2) застосування до оцінювача дисциплінарного стягнення у вигляді зупинення права на провадження професійної оцінювальної діяльності – на строк, визначений у рішенні про застосування дисциплінарного стягнення;

3) непідтвердження підвищення кваліфікації оцінювача у встановлений цим Законом строк – до підтвердження підвищення кваліфікації у порядку, визначеному статтею 22 цього Закону.

2. Зупинення професійної оцінювальної діяльності здійснюється шляхом внесення до Єдиного реєстру оцінювачів України відомостей про зупинення дії кваліфікаційного свідоцтва оцінювача:

1) автоматично програмними засобами зазначеного реєстру – у випадках, передбачених пунктами 1 і 3 частини першої цієї статті;

2) на підставі рішення про застосування дисциплінарного стягнення – у випадку, передбаченому пунктом 2 частини першої цієї статті, у строк, передбачений частиною четвертою статті 23 цього Закону.

3. Професійна оцінювальна діяльність зупиняється з дня внесення до Єдиного реєстру оцінювачів України запису про зупинення дії кваліфікаційного свідоцтва оцінювача.

З дня зупинення дії кваліфікаційного свідоцтва оцінювач не має права провадити професійну оцінювальну діяльність, зокрема складати та підписувати звіти про оцінку майна і рецензії.

4. Повідомлення про зупинення професійної оцінювальної діяльності формується засобами Єдиного реєстру оцінювачів України та передається до електронного кабінету користувача в режимі реального часу в день зупинення професійної оцінювальної діяльності.

5. Подання оцінювачем заяви про зупинення професійної оцінювальної діяльності за власним бажанням не зупиняє та не перериває дисциплінарного провадження, відкритого стосовно такого оцінювача, і не звільняє його від професійної відповідальності.

6. Зупинення професійної оцінювальної діяльності не звільняє оцінювача від обов'язку підвищувати кваліфікацію та підтверджувати її підвищення у порядку та строки, встановлені цим Законом.

7. Порядок зупинення професійної оцінювальної діяльності встановлює Фонд державного майна України.

Стаття 27. Поновлення професійної оцінювальної діяльності

1. Професійна оцінювальна діяльність, зупинена на підставі статті 26 цього Закону, поновлюється шляхом внесення відповідного запису до Єдиного реєстру оцінювачів України.

2. Поновлення професійної оцінювальної діяльності, зупиненої за власним бажанням оцінювача відповідно до пункту 1 частини першої статті 26 цього Закону, здійснюється за його заявою, поданою в електронній формі через електронний кабінет користувача у Єдиному реєстрі оцінювачів України, крім випадків непідтвердження оцінювачем підвищення кваліфікації у порядку і строки, встановлені цим Законом.

Поновлення професійної оцінювальної діяльності, зупиненої за власним бажанням оцінювача, у разі непідтвердження оцінювачем підвищення кваліфікації здійснюється за правилами, визначеними частиною сьомою статті 22 цього Закону.

3. Поновлення професійної оцінювальної діяльності, зупиненої у зв'язку із застосуванням дисциплінарного стягнення відповідно до пункту 2 частини першої статті 26 цього Закону, здійснюється автоматично програмними засобами Єдиного реєстру оцінювачів України:

1) з дня, наступного за останнім днем строку зупинення, – якщо рішенням Кваліфікаційно-дисциплінарної комісії оцінювачів не встановлено вимоги щодо позачергового підтвердження кваліфікації;

2) в день успішного проходження тестування, передбаченого частиною другою статті 22 цього Закону, але не раніше дня, наступного за останнім днем строку зупинення, – якщо рішенням про застосування дисциплінарного стягнення встановлено вимогу щодо позачергового підтвердження кваліфікації.

4. Поновлення професійної оцінювальної діяльності, зупиненої у зв'язку із непідтвердженням підвищення кваліфікації відповідно до пункту 3 частини першої статті 26 цього Закону, здійснюється автоматично програмними засобами Єдиного реєстру оцінювачів України в день підтвердження підвищення кваліфікації відповідно до частини сьомої статті 22 цього Закону.

5. Професійна оцінювальна діяльність поновлюється з дня внесення до Єдиного реєстру оцінювачів України запису про поновлення дії кваліфікаційного свідоцтва оцінювача.

6. Повідомлення про поновлення професійної оцінювальної діяльності формується засобами Єдиного реєстру оцінювачів України та передається до електронного кабінету користувача в режимі реального часу у день поновлення професійної оцінювальної діяльності.

7. Порядок поновлення професійної оцінювальної діяльності встановлює Фонд державного майна України.

Стаття 28. Припинення професійної оцінювальної діяльності

1. Підставами для припинення професійної оцінювальної діяльності є:

1) заява оцінювача про припинення професійної оцінювальної діяльності, подана в електронній формі через електронний кабінет користувача в Єдиному реєстрі оцінювачів України;

2) невідповідність оцінювача вимогам статті 15 цього Закону;

3) застосування дисциплінарного стягнення у вигляді позбавлення права здійснювати професійну оцінювальну діяльність;

4) неподання оцінювачем заяви про поновлення професійної оцінювальної діяльності протягом п'яти років з дня її зупинення за власним бажанням оцінювача відповідно до частини другої статті 27 цього Закону;

5) подання недостовірної інформації та/або підроблених документів для отримання кваліфікаційного свідоцтва оцінювача;

6) смерть оцінювача, визнання його безвісно відсутнім або оголошення померлим.

2. Припинення професійної оцінювальної діяльності здійснюється шляхом внесення до Єдиного реєстру оцінювачів України відомостей про припинення дії кваліфікаційного свідоцтва оцінювача:

1) автоматично програмними засобами зазначеного реєстру – у випадках, передбачених пунктами 1, 4 і 6 частини першої цієї статті;

2) на підставі рішення Кваліфікаційно-дисциплінарної комісії оцінювачів – у випадку, передбаченому пунктом 3 частини першої цієї статті;

3) на підставі рішення Фонду державного майна України – у випадках, передбачених пунктами 2 і 5 частини першої цієї статті.

3. Професійна оцінювальна діяльність припиняється з дня внесення до Єдиного реєстру оцінювачів України запису про припинення дії кваліфікаційного свідоцтва оцінювача.

З дня припинення дії кваліфікаційного свідоцтва особа втрачає статус оцінювача та право на провадження професійної оцінювальної діяльності.

4. Повідомлення про припинення професійної оцінювальної діяльності формується засобами Єдиного реєстру оцінювачів України та передається до електронного кабінету користувача в режимі реального часу в день припинення професійної оцінювальної діяльності та на офіційний канал зв'язку оцінювача.

5. Оскарження рішення про припинення професійної оцінювальної діяльності до суду не зупиняє його дії та не перешкоджає внесенню відповідного запису до Єдиного реєстру оцінювачів України, крім випадку, якщо суд у встановленому процесуальним законом порядку вжив заходів забезпечення позову шляхом зупинення дії такого рішення.

6. Порядок припинення професійної оцінювальної діяльності встановлює Фонд державного майна України.

Розділ VII. ПРАВА І ОBOB'ЯЗКИ ОЦІНЮВАЧА

Стаття 29. Права оцінювача

1. Оцінювач під час здійснення професійної оцінювальної діяльності є незалежним. Оцінювач має право самостійно та незалежно обирати методичні підходи і процедури оцінки та формувати професійне судження про вартість майна відповідно до цього Закону, застосовної системи міжнародних стандартів оцінки та інших нормативно-правових актів у сфері оцінки майна.

Під час рецензування звіту про оцінку майна оцінювач є незалежним у проведенні такого рецензування та формуванні його результатів і висновків відповідно до цього Закону, застосовної системи міжнародних стандартів оцінки та інших нормативно-правових актів у сфері оцінки майна.

Втручання замовника, роботодавця, органів державної влади, органів місцевого самоврядування, саморегулівних організацій оцінювачів та інших осіб у формування професійного судження про вартість майна під час здійснення оцінки майна, а також у проведення рецензування та формування його результатів і висновків, включно з вимогою визначити, змінити або погодити заздалегідь обумовлений результат оцінки майна чи висновок рецензування, забороняється.

2. Оцінювач має право:

1) на вільний доступ до об'єкта оцінки, інформації, документів та матеріалів, необхідних або суттєвих для здійснення професійної оцінювальної діяльності;

2) отримувати від замовника оцінки майна чи замовника рецензування, а також інших осіб пояснення та додаткову інформацію, необхідні для здійснення оцінки майна, складення звіту про оцінку майна та рецензування,

у тому числі інформацію з обмеженим доступом, за наявності в оцінювача відповідного дозволу власника такої інформації на її отримання;

3) отримувати доступ до відомостей та функціональних можливостей Єдиного реєстру оцінювачів України через електронний кабінет користувача у порядку, визначеному цим Законом;

4) страхувати свою цивільно-правову відповідальність, пов'язану з провадженням професійної оцінювальної діяльності;

5) брати участь у розгляді Кваліфікаційно-дисциплінарною комісією оцінювачів та апеляційним комітетом питань, що стосуються його прав та професійної діяльності, зокрема бути завчасно повідомленим про підстави, час і місце розгляду, ознайомлюватися з матеріалами справи та отримувати їхні копії, подавати докази, письмові та усні пояснення, заяви, заперечення і клопотання, користуватися правовою допомогою або послугами представника, отримувати копію прийнятого рішення та оскаржувати його в порядку, встановленому цим Законом;

6) звертатися до апеляційного комітету Кваліфікаційно-дисциплінарної комісії оцінювачів для розгляду спорів, що виникають у зв'язку з рецензуванням звітів про оцінку майна, а також для досудового врегулювання спорів у сфері оцінки майна;

7) оскаржувати рішення, дії чи бездіяльність органів державної влади, органів місцевого самоврядування, їхніх посадових осіб, Кваліфікаційно-дисциплінарної комісії оцінювачів та апеляційного комітету, що порушують його права та/або законні інтереси, перешкоджають провадженню професійної оцінювальної діяльності;

8) здійснювати інші права, передбачені цим Законом та іншими актами законодавства України.

3. Оцінювач має право відмовитися від виконання завдання на здійснення оцінки майна або в односторонньому порядку припинити його виконання у разі:

1) ненадання замовником доступу до об'єкта оцінки, документів, інформації чи інших матеріалів, необхідних для належного виконання завдання на здійснення оцінки майна відповідно до вимог цього Закону, застосовної системи міжнародних стандартів оцінки та інших нормативно-правових актів у сфері оцінки майна;

2) висунення замовником, роботодавцем або іншою особою вимог щодо викривлення результатів оцінки чи вчинення інших дій, що можуть призвести до порушення вимог законодавства України, застосовної системи міжнародних стандартів оцінки або Кодексу професійної етики оцінювача;

3) відсутності в оцінювача необхідного рівня професійної компетентності для належного виконання завдання на здійснення оцінки майна або рецензування звіту про оцінку майна;

4) в інших випадках, передбачених законом, застосовною системою міжнародних стандартів оцінки, Кодексом професійної етики оцінювача або договором.

Стаття 30. Обов'язки оцінювача

1. Оцінювач зобов'язаний:

1) здійснювати професійну оцінювальну діяльність незалежно, об'єктивно та неупереджено, самостійно формувати професійне судження про вартість майна та не допускати впливу особистого інтересу, замовника, роботодавця чи інших осіб на результати оцінки або результати рецензування;

2) дотримуватися під час здійснення професійної оцінювальної діяльності вимог цього Закону, застосовної системи міжнародних стандартів оцінки, Кодексу професійної етики оцінювача, інших нормативно-правових актів у сфері оцінки майна, а також правил саморегулювальної організації оцінювачів, членом якої він є;

3) невідкладно повідомляти замовника про неможливість належного виконання завдання на здійснення оцінки майна або рецензування звіту про оцінку майна та відмовлятися від його прийняття або подальшого виконання у разі виникнення конфлікту інтересів, загрози незалежності оцінювача, а також здійснення щодо нього примусу чи тиску;

4) особисто здійснювати обстеження (огляд) об'єкта оцінки, а у разі неможливості проведення такого огляду або відсутності необхідності в його проведенні відповідно до застосовної системи міжнародних стандартів оцінки, інших нормативно-правових актів у сфері оцінки майна – зазначати у звіті про оцінку майна відповідні обґрунтування, застереження та припущення щодо використання результатів оцінки;

5) постійно підвищувати кваліфікацію та підтверджувати її підвищення у порядку та строки, визначені статтями 21 і 22 цього Закону;

6) подавати до Фонду державного майна України достовірні відомості, що підлягають внесенню до Єдиного реєстру оцінювачів України, та своєчасно повідомляти про їх зміну через особистий електронний кабінет;

7) забезпечувати формування та зберігання робочої документації (робочих файлів) щодо кожного виконаного завдання на здійснення оцінки майна у порядку та строки, визначені частиною другою цієї статті;

8) забезпечувати дотримання встановленого законом режиму інформації з обмеженим доступом, отриманої під час здійснення професійної оцінювальної діяльності, у тому числі комерційної, банківської таємниці та професійної таємниці на ринках капіталу та організованих товарних ринках, персональних даних та іншої інформації з обмеженим доступом;

9) надавати на запит Фонду державного майна України, Кваліфікаційно-дисциплінарної комісії оцінювачів, апеляційного комітету або саморегульованої організації оцінювачів відповідні звіти про оцінку майна та рецензії у встановлений строк. Надання таких документів на запити, подані відповідно до цього Закону, здійснюється з дотриманням вимог законів України, що регулюють порядок розкриття інформації з обмеженим доступом;

10) виконувати інші обов'язки, передбачені законом.

2. Оцінювач зобов'язаний зберігати робочу документацію (робочі файли) щодо кожного виконаного завдання з оцінки майна або рецензування не менше п'яти років з дня складення відповідного звіту про оцінку майна чи рецензії, крім випадків, передбачених цим Законом.

3. Надання оцінювачем робочої документації (робочих файлів), звітів про оцінку майна, рецензій та інформації з обмеженим доступом на запити Фонду державного майна України, Кваліфікаційно-дисциплінарної комісії оцінювачів, апеляційного комітету або саморегульованої організації оцінювачів здійснюється виключно в межах дисциплінарного, судового чи іншого провадження, передбаченого законом, та в обсязі, необхідному для розслідування або розгляду відповідної справи.

Надання документів та інформації на вимогу зазначених органів та організацій у випадках, прямо передбачених цим Законом, не вважається розголошенням інформації з обмеженим доступом. Органи та особи, які отримали такі документи та інформацію, зобов'язані забезпечити дотримання встановленого законом режиму доступу до них.

Розділ VIII. РЕГУЛЮВАННЯ ПРОФЕСІЙНОЇ ОЦІНЮВАЛЬНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ

Стаття 31. Регулювання професійної оцінювальної діяльності

1. Регулювання професійної оцінювальної діяльності здійснюється з метою створення умов для формування висококваліфікованого, незалежного та добросовісного середовища оцінювачів, стимулювання економічної конкуренції серед суб'єктів оцінки, забезпечення захисту прав замовників та споживачів послуг з оцінки майна, а також надання послуг з оцінки майна національним та іноземним замовникам відповідно до міжнародних стандартів оцінки.

2. Регулювання професійної оцінювальної діяльності засноване на принципах:

- 1) верховенства права;
- 2) пропорційності;

3) незалежності оцінювача та недопустимості втручання у формування його професійного судження;

4) ефективності;

5) автономності і самоврядності спільноти оцінювачів;

6) гнучкості та адаптивності до сучасних економічних умов;

7) всеохопного міжнародного співробітництва;

8) відкритості, прозорості та підзвітності.

3. Система регулювання професійної оцінювальної діяльності утворюється на державному та самоврядному рівнях в особі:

1) Фонду державного майна України, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері оцінки майна та професійної оцінювальної діяльності;

2) органів професійного самоврядування:

Національної палати оцінювачів України;

саморегулівних організацій оцінювачів, що діють відповідно до цього Закону.

Стаття 32. Державне регулювання професійної оцінювальної діяльності

1. Фонд державного майна України:

1) приймає інші нормативно-правові акти у сфері оцінки майна;

2) здійснює контроль за дотриманням єдності нормативно-правового та організаційного забезпечення професійної оцінювальної діяльності;

3) надає інформаційно-рекомендаційні роз'яснення щодо застосування нормативно-правових актів у сфері оцінки майна;

4) формує та веде Єдиний реєстр оцінювачів України і Реєстр звітів та рецензій, встановлює порядок подання інформації, необхідної для ведення зазначених реєстрів;

5) здійснює нагляд за забезпеченням належної якості базової кваліфікаційної підготовки у встановленому ним порядку;

6) здійснює контроль за дотриманням іншими суб'єктами законодавства у сфері оцінки майна та міжнародних стандартів оцінки;

7) утворює та організаційно забезпечує діяльність Кваліфікаційно-дисциплінарної комісії оцінювачів;

8) на підставі рішення Кваліфікаційно-дисциплінарної комісії оцінювачів про присвоєння кваліфікації оцінювача приймає рішення про видачу кваліфікаційного свідоцтва оцінювача та видає відповідне свідоцтво;

9) приймає рішення про зупинення або припинення дії кваліфікаційного свідоцтва оцінювача у випадках, передбачених цим Законом;

10) приймає рішення про присвоєння статусу саморегульованої організації оцінювачів та про відкликання такого статусу;

11) оприлюднює офіційний переклад міжнародних стандартів оцінки;

12) здійснює міжнародне співробітництво з іноземними державними та недержавними органами у сфері оцінки майна;

13) здійснює стандартизовану оцінку майна;

14) забезпечує рецензування звітів про оцінку майна у випадках, передбачених цим Законом;

15) укладає договори про співробітництво у сфері професійної підготовки оцінювачів;

16) затверджує:

програми базової кваліфікаційної підготовки у випадках, передбачених цим Законом;

порядок складання кваліфікаційного іспиту;

Загальні вимоги до професійної підготовки оцінювачів;

перелік тестових завдань для підтвердження оцінювачем підвищення кваліфікації;

Положення про Кваліфікаційно-дисциплінарну комісію оцінювачів;

17) визначає:

порядок забезпечення Фондом державного майна України рецензування звітів про оцінку майна;

порядок набуття іноземними оцінювачами права на здійснення професійної оцінювальної діяльності в Україні;

порядок формування та ведення Реєстру звітів та рецензій;

порядок формування та ведення Єдиного реєстру оцінювачів України;

порядок видачі (відмови у видачі) кваліфікаційного свідоцтва оцінювача;

порядок перевірки звіту про відповідність та результати діяльності;

18) встановлює:

порядок зупинення, поновлення і припинення професійної оцінювальної діяльності;

порядок обліку та перевірки заходів з безперервного навчання у сфері оцінки майна та викладання у сфері оцінки майна;

мінімальну кількість балів, необхідну для набрання оцінювачем під час складання тесту, з метою підтвердження підвищення кваліфікації;

19) бере участь у складі Кваліфікаційно-дисциплінарної комісії оцінювачів та методичного комітету Національної палати оцінювачів України через своїх представників;

20) забезпечує представництво Кваліфікаційно-дисциплінарної комісії оцінювачів у відносинах з органами державної влади, органами місцевого самоврядування, Національним банком України, Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку, їхніми посадовими і службовими особами, фізичними та юридичними особами, а також у судовому процесі, крім випадків, передбачених цим Законом;

21) здійснює інші повноваження, передбачені законом.

2. Фонд державного майна України щороку готує та оприлюднює на своєму офіційному вебсайті звіт про стан справ у сфері оцінки майна, в якому зазначає:

1) кількість оцінювачів, які здійснюють професійну оцінювальну діяльність;

2) кількість оцінювачів, професійну оцінювальну діяльність яких зупинено (у розрізі підстав для такого зупинення);

3) кількість оцінювачів, професійну оцінювальну діяльність яких припинено (у розрізі підстав припинення);

4) узагальнену практику розгляду Кваліфікаційно-дисциплінарною комісією оцінювачів дисциплінарних справ (з наведенням кількісних даних);

5) проблеми у сфері оцінки майна станом на початок звітнього року та на завершення звітнього року;

6) заходи, вжиті Фондом державного майна України, для усунення проблем у сфері оцінки майна;

7) заходи Фонду державного майна України з міжнародного співробітництва у сфері оцінки майна;

8) планування діяльності Фонду державного майна України у сфері оцінки майна на наступний звітний рік.

Стаття 33. Засади самоврядування оцінювачів

1. Самоврядування оцінювачів ґрунтується на принципах виборності, відкритості, підзвітності, професійної незалежності та обов'язковості виконання оцінювачами рішень органів самоврядування оцінювачів.

2. Брати участь у роботі органу самоврядування оцінювачів та бути обраним до його складу може лише оцінювач, відомості про якого внесені до Єдиного реєстру оцінювачів України та професійну оцінювальну діяльність якого не зупинено чи не припинено у встановленому цим Законом порядку (оцінювач з чинним кваліфікаційним свідоцтвом оцінювача).

Стаття 34. Національна палата оцінювачів України

1. Національна палата оцінювачів України є неприбутковою юридичною особою, що виконує функцію вищого представницького органу саморегулівних організацій оцінювачів.

2. Засновниками та учасниками Національної палати оцінювачів України є саморегулівні організації оцінювачів.

Учасниками Національної палати оцінювачів України також можуть бути фізичні особи, які відповідають вимогам, встановленим конференцією саморегулівних організацій оцінювачів.

3. Національна палата оцінювачів України провадить свою діяльність відповідно до цього Закону, інших нормативно-правових актів у сфері оцінки майна та актів законодавства України, а також Статуту Національної палати оцінювачів України, затвердженого конференцією саморегулівних організацій оцінювачів.

4. Національна палата оцінювачів України:

1) представляє саморегулівні організації оцінювачів у відносинах з органами державної влади, органами місцевого самоврядування, Національним банком України, Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку, їхніми посадовими і службовими особами, фізичними та юридичними особами, а також організаціями, що затверджують міжнародні стандарти оцінки, зокрема Європейською групою асоціацій оцінювачів та Радою з міжнародних стандартів оцінки;

2) регулює відносини між саморегулівними організаціями оцінювачів, сприяє врегулюванню спорів, що виникають між такими організаціями;

3) бере участь у складі Кваліфікаційно-дисциплінарної комісії оцінювачів через своїх представників;

4) затверджує Кодекс професійної етики оцінювача;

5) затверджує стратегію розвитку професійної оцінювальної діяльності;

6) сприяє впровадженню найкращих практик доброчесності, освітньої діяльності, управління фінансами у діяльності саморегулівних організацій оцінювачів;

7) створює умови для підвищення якості послуг з оцінки майна в Україні;

8) здійснює інші повноваження відповідно до цього Закону.

5. Національна палата оцінювачів України здійснює покладені на неї повноваження через утворені у її складі органи:

1) конференцію саморегулівних організацій оцінювачів;

2) Раду Національної палати оцінювачів України;

3) методичний комітет;

4) бюджетний комітет.

Національна палата оцінювачів України може утворювати також інші органи, у тому числі регіонального рівня, необхідні для виконання повноважень, визначених цим Законом. Повноваження, склад та порядок формування інших органів Національної палати оцінювачів України визначаються Статутом Національної палати оцінювачів України.

6. Фінансування діяльності Національної палати оцінювачів України здійснюється за рахунок коштів з джерел, не заборонених законом.

Саморегулівні організації оцінювачів мають сплачувати членські внески Національній палаті оцінювачів України.

Базовий розмір членського внеску, що підлягає сплаті саморегулівною організацією оцінювачів, та періодичність його сплати визначає конференція саморегулівних організацій оцінювачів.

Саморегулівна організація оцінювачів сплачує членський внесок у сумі базового розміру, визначеного конференцією саморегулівних організацій оцінювачів, пропорційно до частки оцінювачів – членів такої організації у загальній кількості оцінювачів, відомості про яких містяться в Єдиному реєстрі оцінювачів України, на дату здійснення сплати.

7. Діяльність Національної палати оцінювачів України є публічною.

Звіт про діяльність Національної палати оцінювачів України, фінансова звітність, кошторис Національної палати оцінювачів України та звіт про його виконання підлягають оприлюдненню на офіційному вебсайті Національної палати оцінювачів України протягом трьох місяців після закінчення календарного року.

Стаття 35. Конференція саморегулівних організацій оцінювачів

1. Конференція саморегулівних організацій оцінювачів є вищим органом управління Національної палати оцінювачів України.

2. До виключної компетенції конференції саморегулівних організацій оцінювачів належить:

1) утворення Ради Національної палати оцінювачів України, обрання її членів, дострокове припинення повноважень цього органу чи його окремого члена;

2) утворення методичного комітету, призначення його членів – представників саморегулівних організацій оцінювачів, дострокове припинення їхніх повноважень;

3) утворення бюджетного комітету, призначення його членів, дострокове припинення їхніх повноважень;

4) призначення членів Кваліфікаційно-дисциплінарної комісії оцінювачів – представників Національної палати оцінювачів України;

5) прийняття рішень про вступ Національної палати оцінювачів України до міжнародних та інших організацій, про вихід із цих організацій;

6) обрання представників Національної палати оцінювачів України у міжнародних та інших організаціях;

7) затвердження та внесення змін до:

Статуту Національної палати оцінювачів України;

Кодексу професійної етики оцінювача;

стратегії розвитку професійної оцінювальної діяльності;

Положення про конференцію саморегулівних організацій оцінювачів;

Положення про Раду Національної палати оцінювачів України;

Положення про методичний комітет;

Положення про бюджетний комітет;

кошторису Національної палати оцінювачів України;

8) розгляд і затвердження звіту про виконання кошторису та висновку бюджетного комітету із зазначеного питання, звітів Ради Національної палати оцінювачів України, звітів методичного комітету та інших органів, утворених Національною палатою оцінювачів України;

9) встановлення базового розміру членського внеску Національної палати оцінювачів України;

10) вирішення інших питань, що належать до виключної компетенції конференції саморегулівних організацій оцінювачів згідно з цим Законом та/або Статутом Національної палати оцінювачів України.

3. На розгляд конференції саморегулівних організацій оцінювачів можуть бути передані також інші питання, що мають значення для сфери оцінки майна, крім питань, які цим Законом віднесені до компетенції інших органів.

4. Рада Національної палати оцінювачів України щороку скликає конференцію саморегулівних організацій оцінювачів (чергова конференція саморегулівних організацій оцінювачів).

Конференцію саморегулівних організацій оцінювачів може бути скликано позачергово на вимогу:

1) Фонду державного майна України;

2) Ради Національної палати оцінювачів України;

3) саморегулівної організації оцінювачів.

Рада Національної палати оцінювачів України скликає та організовує проведення конференції саморегулівних організацій оцінювачів протягом 30 днів з дня отримання вимоги про скликання конференції.

5. Делегатами конференції саморегулівних організацій оцінювачів є представники саморегулівних організацій оцінювачів.

Кількість представників саморегулівної організації оцінювачів на конференції саморегулівних організацій оцінювачів визначає Рада Національної палати оцінювачів України пропорційно до частки оцінювачів – членів такої організації у загальній кількості оцінювачів, відомості про яких містяться в Єдиному реєстрі оцінювачів України, на дату скликання конференції.

У випадках, передбачених Статутом Національної палати оцінювачів України, делегатами конференції саморегулівних організацій оцінювачів можуть бути фізичні особи – оцінювачі (самопредставництво) у кількості, визначеній Радою Національної палати оцінювачів України відповідно до Статуту Національної палати оцінювачів України на дату скликання конференції.

6. Делегати беруть участь у конференції саморегулівних організацій оцінювачів особисто.

Конференція саморегулівних організацій оцінювачів є правочинною, якщо у її роботі беруть участь більше половини загальної кількості делегатів, визначеної Радою Національної палати оцінювачів України відповідно до абзацу другого частини п'ятої цієї статті.

У випадку, передбаченому абзацом третім частини п'ятої цієї статті, конференція саморегулівних організацій оцінювачів є правочинною, якщо у її роботі беруть участь не менше 20 відсотків загальної кількості оцінювачів, відомості про яких містяться у Єдиному реєстрі оцінювачів України, на дату скликання конференції.

У разі відсутності кворуму конференція саморегулівних організацій оцінювачів визнається такою, що не відбулася. Протягом 30 календарних днів від призначеної дати проведення конференції, що не відбулася, Рада Національної палати оцінювачів України повторно скликає конференцію саморегулівних організацій оцінювачів.

7. Якщо інше не вирішено конференцією саморегулівних організацій оцінювачів, головує на конференції є Голова Національної палати оцінювачів України, а секретарем – заступник Голови.

8. Рішення конференції саморегулівних організацій оцінювачів приймаються шляхом голосування простою більшістю голосів делегатів, які беруть участь у конференції, крім випадків, передбачених Статутом Національної палати оцінювачів України.

Під час голосування кожному делегату конференції саморегулівних організацій оцінювачів належить один голос.

9. Порядок скликання і проведення конференції саморегулівних організацій оцінювачів визначається Положенням про конференцію саморегулівних організацій оцінювачів.

Положенням про конференцію саморегулівних організацій оцінювачів може бути передбачено електронне голосування на конференції саморегулівних організацій оцінювачів з використанням засобів електронної ідентифікації.

Стаття 36. Рада Національної палати оцінювачів України

1. Рада Національної палати оцінювачів України є виконавчим органом зазначеної організації.

Рада Національної палати оцінювачів України підконтрольна і підзвітна конференції саморегулівних організацій оцінювачів.

Рада Національної палати оцінювачів України представляє інтереси саморегулівних організацій оцінювачів у період між конференціями саморегулівних організацій оцінювачів.

2. Членом Ради Національної палати оцінювачів України може бути особа із визнаним рівнем компетентності у сфері оцінки майна, належною діловою репутацією і стажем професійної оцінювальної діяльності не менше п'яти років.

Термін "належна ділова репутація" для цілей цієї частини вживається у значенні, наведеному в абзаці третьому частини другої статті 25 цього Закону.

3. Конференція саморегулівних організацій оцінювачів обирає членів Ради Національної палати оцінювачів України шляхом таємного рейтингового голосування з використанням єдиного бюлетеня, до якого включені всі кандидати.

Висування кандидатів у члени Ради Національної палати оцінювачів України здійснюється саморегулівними організаціями оцінювачів або шляхом самовисування у порядку та строки, визначені Положенням про конференцію саморегулівних організацій оцінювачів.

Голову Ради Національної палати оцінювачів України, його заступників та секретаря Національної палати оцінювачів України обирає Рада Національної палати оцінювачів України зі складу членів цього органу.

4. Строк повноважень члена Ради Національної палати оцінювачів України становить три роки.

Одна й та сама особа не може бути Головою, заступником Голови, секретарем або членом Ради Національної палати оцінювачів України більше двох строків поспіль.

5. Члени Ради Національної палати оцінювачів України виконують свої обов'язки на громадських засадах, якщо інше не передбачено рішенням конференції саморегулівних організацій оцінювачів.

6. Рада Національної палати оцінювачів України:

1) визначає кількість делегатів конференції саморегулівних організацій оцінювачів, формує порядок денний, скликає та забезпечує проведення конференції саморегулівних організацій оцінювачів;

2) забезпечує виконання рішень конференції саморегулівних організацій оцінювачів;

3) забезпечує діяльність органів Національної палати оцінювачів України;

4) визначає порядок сплати членського внеску Національній палаті оцінювачів України;

5) бере участь у розробленні інших нормативно-правових актів у сфері оцінки майна;

6) сприяє забезпеченню гарантій діяльності оцінювачів;

7) приймає рішення про розпорядження майном, у тому числі грошовими коштами, Національної палати оцінювачів України відповідно до кошторису, затвердженого конференцією саморегулівних організацій оцінювачів;

8) готує і подає на розгляд конференції саморегулівних організацій оцінювачів звіт про виконання кошторису;

9) забезпечує створення і ведення вебсайту Національної палати оцінювачів України;

10) здійснює інші повноваження, покладені на Національну палату оцінювачів України, крім повноважень інших органів Національної палати оцінювачів України;

11) здійснює інші повноваження, передбачені цим Законом та/або Положенням про Раду Національної палати оцінювачів України.

7. Засідання Ради Національної палати оцінювачів України скликає її Голова, а в разі його відсутності – один із заступників Голови не менше одного разу на два місяці.

Засідання Ради Національної палати оцінювачів України може бути скликано на вимогу Фонду державного майна України або саморегулівної організації оцінювачів.

8. Рада Національної палати оцінювачів України приймає рішення від імені Національної палати оцінювачів України.

Рішення Ради Національної палати оцінювачів України приймаються на її засіданнях простою більшістю голосів членів Ради Національної палати оцінювачів України, крім випадків, передбачених Положенням про Раду Національної палати оцінювачів України.

9. Повноваження члена Ради Національної палати оцінювачів України припиняються достроково у разі:

- 1) подання особистої письмової заяви про складення повноважень;
- 2) припинення провадження професійної оцінювальної діяльності;
- 3) недовіри або неналежного виконання посадових обов'язків;
- 4) неспроможності виконання посадових обов'язків за станом здоров'я;
- 5) смерті.

У випадках, передбачених пунктами 2 і 5 цієї частини, повноваження члена Ради Національної палати оцінювачів України припиняються автоматично.

10. Порядок роботи Ради Національної палати оцінювачів України визначається Положенням про Раду Національної палати оцінювачів України.

Стаття 37. Голова Ради Національної палати оцінювачів України

1. Голова Ради Національної палати оцінювачів України за посадою є головою Національної палати оцінювачів України та уповноважений діяти від її імені та в її інтересах.

2. Голова Ради Національної палати оцінювачів України:

1) скликає та забезпечує проведення засідань Ради Національної палати оцінювачів України, головує на таких засіданнях;

2) здійснює контроль за виконанням рішень Ради Національної палати оцінювачів України;

3) розподіляє обов'язки між своїми заступниками;

4) організовує і забезпечує ведення діловодства в Раді Національної палати оцінювачів України;

5) у порядку, встановленому Радою Національної палати оцінювачів України, розпоряджається майном, у тому числі грошовими коштами, Національної палати оцінювачів України відповідно до затвердженого кошторису;

6) організовує і забезпечує роботу секретаріату Національної палати оцінювачів України;

7) здійснює інші повноваження, передбачені цим Законом та/або Статутом Національної палати оцінювачів України.

Стаття 38. Методичний комітет

1. Методичний комітет є органом Національної палати оцінювачів України, що здійснює експертне, методичне та інформаційне забезпечення діяльності Національної палати оцінювачів України у сфері оцінки майна, підготовку методичних рекомендацій, розроблення екзаменаційних матеріалів, забезпечення перекладу міжнародних стандартів оцінки, а також надання консультативно-методичної допомоги з питань оцінки майна.

2. До складу методичного комітету входять представники:

1) саморегулівних організацій оцінювачів, призначені конференцією саморегулівних організацій оцінювачів;

2) Фонду державного майна України;

3) Національного банку України;

4) Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку;

5) центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну правову політику;

6) центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну економічну політику;

7) центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну фінансову політику;

8) центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну аграрну політику.

До складу методичного комітету можуть бути включені за їхньою згодою фахівці, які мають досвід та професійні знання у сферах, пов'язаних з виконанням завдань методичного комітету.

Кількість членів методичного комітету визначає конференція саморегулівних організацій оцінювачів.

3. Членом методичного комітету, призначеним конференцією саморегулівних організацій оцінювачів, може бути особа з визнаним рівнем компетентності у сфері оцінки майна, належною діловою репутацією і стажем професійної оцінювальної діяльності не менше 10 років.

Термін "належна ділова репутація" для цілей цієї частини вживається у значенні, наведеному в абзаці третьому частини другої статті 25 цього Закону.

4. Строк повноважень члена методичного комітету — представника саморегулівних організацій оцінювачів становить три роки.

5. Члени методичного комітету — представники держави призначаються і відкликаються суб'єктами, зазначеними у пунктах 2–8 частини другої цієї статті, з числа працівників таких суб'єктів.

Особи, зазначені в абзаці десятому частини другої цієї статті, призначаються методичним комітетом за їхньою заявою та виключаються методичним комітетом зі свого складу у випадках, визначених Положенням про методичний комітет.

6. Голова методичного комітету, його заступники обираються методичним комітетом зі складу членів цього органу.

7. Члени методичного комітету виконують свої обов'язки на громадських засадах, якщо інше не передбачено рішенням конференції саморегулювних організацій оцінювачів.

8. Методичний комітет:

1) розробляє:

програми базової кваліфікаційної підготовки;

завдання кваліфікаційного іспиту;

перелік тестових завдань для підтвердження підвищення кваліфікації;

проект Кодексу професійної етики оцінювача;

навчальні та довідкові матеріали щодо професійної оцінювальної діяльності;

офіційний переклад міжнародних стандартів оцінки;

2) надає консультації та методичні рекомендації з питань методології оцінки майна та рецензування звітів про оцінку майна, професійної етики оцінювачів та застосування найкращих практик у професійній оцінювальній діяльності;

3) на запит Кваліфікаційно-дисциплінарної комісії оцінювачів, апеляційного комітету надає консультативні висновки щодо застосування міжнародних стандартів оцінки, з питань професійної етики оцінювачів, а також щодо наявності чи відсутності у діячів чи бездіяльності оцінювача ознак складу професійного проступку;

4) узагальнює практику застосування цього Закону, міжнародних стандартів оцінки, інших нормативно-правових актів у сфері оцінки майна;

5) надає пропозиції щодо вдосконалення законодавства України у сфері оцінки майна;

6) надає рекомендації щодо освітніх заходів для оцінювачів, їх кількості та тематики з метою підвищення кваліфікації;

7) забезпечує перевірку оприлюднених фактів, що принижують честь і гідність, ділову репутацію оцінювачів;

8) здійснює інші повноваження, передбачені цим Законом та/або Положенням про методичний комітет.

9. Повноваження члена методичного комітету, призначеного конференцією саморегулівних організацій оцінювачів, припиняються достроково у разі:

- 1) подання особистої письмової заяви про складення повноважень;
- 2) припинення провадження професійної оцінювальної діяльності;
- 3) недовіри або неналежного виконання посадових обов'язків;
- 4) неспроможності виконання посадових обов'язків за станом здоров'я;
- 5) смерті.

У випадках, передбачених пунктами 2 і 5 цієї частини, повноваження члена методичного комітету припиняються автоматично.

10. Порядок роботи методичного комітету визначається Положенням про методичний комітет.

Стаття 39. Бюджетний комітет

1. Бюджетний комітет є органом Національної палати оцінювачів України, що здійснює складення кошторису зазначеної організації та контроль за його виконанням.

Бюджетний комітет підконтрольний і підзвітний конференції саморегулівних організацій оцінювачів.

2. Членів бюджетного комітету призначає конференція саморегулівних організацій оцінювачів строком на три роки.

Кількість членів бюджетного комітету визначає конференція саморегулівних організацій оцінювачів.

3. Голову бюджетного комітету, його заступників обирає бюджетний комітет зі складу членів цього органу.

4. Члени бюджетного комітету не можуть входити до складу інших органів Національної палати оцінювачів України.

5. Бюджетний комітет надає висновки щодо звітів про виконання кошторису та за результатами перевірок фінансово-господарської діяльності Національної палати оцінювачів України.

Висновок щодо звіту про виконання кошторису бюджетний комітет подає для затвердження конференції саморегулівних організацій оцінювачів.

6. Члени бюджетного комітету виконують свої обов'язки на громадських засадах, якщо інше не передбачено рішенням конференції саморегулівних організацій оцінювачів.

7. Повноваження члена бюджетного комітету припиняються достроково у разі:

- 1) подання особистої письмової заяви про складення повноважень;
- 2) недовіри або неналежного виконання посадових обов'язків;
- 3) неспроможності виконання посадових обов'язків за станом здоров'я;
- 4) смерті.

У випадку, передбаченому пунктом 4 цієї частини, повноваження члена бюджетного комітету припиняються автоматично.

8. Повноваження і порядок роботи бюджетного комітету визначаються Положенням про бюджетний комітет.

Стаття 40. Саморегулівна організація оцінювачів

1. Саморегулівною організацією оцінювачів є неприбуткова юридична особа, що об'єднує за професійною ознакою оцінювачів, правовий статус якої визнано на підставі і у спосіб, встановлені цим Законом, з метою виконання функцій з регулювання сфери оцінки майна в обсязі, визначеному цим Законом.

2. Саморегулівною організацією оцінювачів може бути неприбуткова юридична особа, зареєстрована в Україні у встановленому законодавством України порядку, яка відповідає всім таким вимогам:

1) має правовий статус всеукраїнського громадського об'єднання відповідно до Закону України "Про громадські об'єднання";

2) кількість оцінювачів з чинним кваліфікаційним свідоцтвом оцінювача – членів саморегулівної організації становить не менше 15 відсотків загальної кількості оцінювачів з чинним кваліфікаційним свідоцтвом оцінювача, відомості про яких містяться у Єдиному реєстрі оцінювачів України;

3) у якій створені та функціонують відповідно до вимог, встановлених Кабінетом Міністрів України:

інспекція з контролю якості оцінки майна, яку виконують оцінювачі – члени саморегулівної організації;

експертна рада з рецензування звітів про оцінку майна;

дисциплінарна комісія з контролю за дотриманням оцінювачами – членами саморегулівної організації Кодексу професійної етики оцінювача та внутрішніх правил саморегулівної організації оцінювачів;

4) ресурсна база саморегулівної організації, зокрема матеріально-технічні та інформаційні ресурси, мінімально необхідні для виконання функцій, передбачених цим Законом, відповідає вимогам, встановленим Кабінетом Міністрів України;

5) вебсайт саморегульвної організації відповідає вимогам, встановленим Кабінетом Міністрів України.

3. Присвоєння юридичним особам статусу саморегульвної організації оцінювачів та відкликання цього статусу здійснює Фонд державного майна України у порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України.

4. Інформація про саморегульвні організації оцінювачів та їхніх членів оприлюднюється на офіційному вебсайті Фонду державного майна України.

5. Саморегульвна організація оцінювачів:

1) забезпечує захист прав та/або законних інтересів оцінювачів;

2) у межах дисциплінарного провадження щодо своїх членів може брати участь у засіданнях Кваліфікаційно-дисциплінарної комісії оцінювачів та апеляційного комітету, подавати заяви та клопотання, надавати пояснення комісії (комітету), наводити свої доводи, міркування з питань, які виникають під час розгляду;

3) забезпечує високий професійний рівень та розвиток оцінювачів;

4) розробляє та затверджує обов'язкові для виконання оцінювачами – членами саморегульвної організації внутрішні правила (стандарты) провадження професійної оцінювальної діяльності, крім правил (стандартів), встановлених законом або передбачених міжнародними стандартами оцінки;

5) створює умови для забезпечення виконання програм підвищення кваліфікації у спосіб, визначений цим Законом;

6) сприяє піднесенню престижності професії оцінювача;

7) організовує викладання у сфері оцінки майна;

8) створює умови для науково-методичної діяльності у сфері оцінки майна;

9) бере участь у Національній палаті оцінювачів України;

10) вносить на розгляд конференції саморегульвних організацій оцінювачів кандидатури для обрання членів Ради Національної палати оцінювачів України;

11) вносить на розгляд конференції саморегульвних організацій оцінювачів кандидатури для призначення членів методичного комітету з боку саморегульвних організацій оцінювачів;

12) вносить на розгляд конференції саморегульвних організацій оцінювачів кандидатури для призначення членів бюджетного комітету та інших органів Національної палати оцінювачів України;

13) здійснює контроль якості оцінки майна, яку виконують оцінювачі – члени саморегульвної організації, та контролює дотримання оцінювачами – членами саморегульвної організації Кодексу професійної етики оцінювача, внутрішніх правил саморегульвної організації оцінювачів;

14) на запит Фонду державного майна України, Кваліфікаційно-дисциплінарної комісії оцінювачів або на замовлення заінтересованої особи забезпечує рецензування звітів про оцінку майна, складених оцінювачами – членами саморегулівної організації;

15) здійснює інші повноваження, передбачені законодавством України.

6. Оцінювач зобов'язаний бути членом саморегулівної організації оцінювачів, обраної ним самостійно.

Оцінювач має право бути членом двох або більше саморегулівних організацій оцінювачів одночасно.

Для цілей визначення кількості членів саморегулівної організації оцінювачів відповідно до пункту 2 частини другої цієї статті оцінювач враховується як член лише однієї саморегулівної організації оцінювачів, яку він визначив як основну та відомості про яку внесені до Єдиного реєстру оцінювачів України.

7. Саморегулівні організації оцінювачів мають забезпечувати безперервну та повну відповідність усім вимогам, визначеним частиною другою цієї статті, протягом усього строку перебування у такому статусі.

Саморегулівні організації оцінювачів щороку, не пізніше 1 травня року, наступного за звітним, подають до Фонду державного майна України звіт про відповідність та результати діяльності за попередній календарний рік (з 1 січня до 31 грудня).

Перший звіт про відповідність та результати діяльності подається за період з першого числа календарного місяця, наступного за місяцем набуття статусу саморегулівної організації оцінювачів, до 31 грудня відповідного календарного року.

Звіт про відповідність та результати діяльності має містити інформацію про відповідність саморегулівної організації вимогам, визначеним частиною другою цієї статті, станом на 31 грудня звітного року та про вжиті протягом звітного року заходи з виконання повноважень, покладених на саморегулівні організації оцінювачів відповідно до частини п'ятої цієї статті, та їхні результати.

До звіту про відповідність та результати діяльності додаються матеріали, що підтверджують інформацію, викладену у звіті, та аудиторський звіт щодо річної фінансової звітності саморегулівної організації оцінювачів за звітний рік.

Порядок подання саморегулівними організаціями оцінювачів звіту про відповідність та результати діяльності визначає Фонд державного майна України.

8. Фонд державного майна України здійснює перевірку поданих саморегулівними організаціями оцінювачів звітів про відповідність та результати діяльності з додатками протягом двох місяців з дня отримання таких документів.

У разі виявлення невідповідності саморегулівної організації оцінювачів вимогам, визначеним частиною другою цієї статті, Фонд державного майна України протягом строку, зазначеного в абзаці першому цієї частини, направляє такий організації повідомлення про невідповідність.

Саморегулівна організація оцінювачів має усунути виявлену невідповідність протягом двох місяців з дня отримання повідомлення та у межах зазначеного строку надати Фонду державного майна України інформацію про усунення виявленого порушення.

Фонд державного майна України приймає рішення про відкликання статусу саморегулівної організації оцінювачів, якщо виявлену невідповідність не усунуто у встановлений строк.

9. Звіти саморегулівних організацій оцінювачів про відповідність та результати діяльності підлягають оприлюдненню на офіційному вебсайті Фонду державного майна України.

10. Порядок перевірки звіту про відповідність та результати діяльності визначає Фонд державного майна України.

Стаття 41. Єдина саморегулівна організація оцінювачів

1. З'їзд оцінювачів України може утворити єдину саморегулівну організацію оцінювачів, якщо таке рішення підтримано більшістю голосів оцінювачів з чинним кваліфікаційним свідоцтвом оцінювача, відомості про яких містяться в Єдиному реєстрі оцінювачів України.

Порядок утворення єдиної саморегулівної організації оцінювачів встановлює Кабінет Міністрів України.

2. Єдина саморегулівна організація оцінювачів є неприбутковою професійною організацією, що об'єднує всіх оцінювачів та утворюється з метою забезпечення реалізації завдань самоврядування оцінювачів.

Єдина саморегулівна організація оцінювачів є юридичною особою та діє через організаційні форми самоврядування оцінювачів, передбачені цим Законом та статутом саморегулівної організації оцінювачів.

Організаційна структура та повноваження єдиної саморегулівної організації оцінювачів визначаються статутом зазначеної організації, що затверджується з'їздом оцінювачів України та є установчим документом такої організації, з урахуванням приписів цього Закону.

3. З моменту державної реєстрації єдиної саморегулівної організації оцінювачів її членами стають усі оцінювачі з чинним кваліфікаційним свідоцтвом оцінювача, інформація про яких внесена до Єдиного реєстру оцінювачів України.

Оцінювач стає членом єдиної саморегульованої організації оцінювачів з дня внесення інформації про нього до Єдиного реєстру оцінювачів України.

4. Єдина саморегульована організація оцінювачів здійснює передбачені цим Законом повноваження, покладені на Національну палату оцінювачів України, саморегульовані організації оцінювачів, їхні органи.

Розподіл повноважень, зазначених в абзаці першому цієї частини, між органами єдиної саморегульованої організації оцінювачів визначається статутом такої організації з дотриманням вимог цього Закону.

Саморегульована організація оцінювачів може здійснювати базову кваліфікаційну підготовку без набуття статусу закладу освіти, утворення закладів освіти та укладення договорів про співробітництво у сфері професійної підготовки оцінювачів.

5. Вищим органом самоврядування оцінювачів є з'їзд оцінювачів України.

Делегатами з'їзду оцінювачів України є оцінювачі з чинним кваліфікаційним свідоцтвом оцінювача, інформація про яких міститься в Єдиному реєстрі оцінювачів України.

Оцінювач бере участь у з'їзді оцінювачів України особисто.

До виключної компетенції з'їзду оцінювачів України належать питання, віднесені до виключної компетенції конференції саморегульованих організацій оцінювачів, з урахуванням особливостей, передбачених статутом саморегульованої організації оцінювачів.

З'їзд оцінювачів України скликає виконавчий орган саморегульованої організації оцінювачів не менше одного разу на три роки.

З'їзд оцінювачів України може бути скликаний позачергово на вимогу:

- 1) Фонду державного майна України;
- 2) членів саморегульованої організації оцінювачів, якщо їхня кількість становить 10 і більше відсотків загальної кількості членів;
- 3) професійної організації оцінювачів.

Виконавчий орган саморегульованої організації оцінювачів зобов'язаний скликати та організувати проведення з'їзду оцінювачів України протягом 30 календарних днів з дня отримання вимоги про скликання з'їзду оцінювачів України.

Порядок скликання і проведення з'їзду оцінювачів України визначається Положенням про з'їзд оцінювачів України, затвердженим з'їздом оцінювачів України.

Положенням про з'їзд оцінювачів України може бути передбачено електронне голосування на з'їзді оцінювачів України з використанням засобів електронної ідентифікації.

6. Оцінювач зобов'язаний сплачувати членський внесок саморегульній організації оцінювачів у розмірі, встановленому з'їздом оцінювачів України.

Встановлення інших внесків, не передбачених цим Законом, заборонено.

7. Бюджет саморегульній організації оцінювачів формується за рахунок сплати оцінювачами членських внесків, а також надходжень з інших джерел, не заборонених законом.

8. Оцінювачі відповідно до вимог законодавства України мають право об'єднуватися у громадські організації за професійною ознакою і створювати професійні організації оцінювачів з метою об'єднання своїх зусиль для сприяння розвитку та поширенню професії оцінювача, підвищення значення професії оцінювача в Україні, для задоволення економічних інтересів суспільства, удосконалення професійної оцінювальної діяльності, представництва в органах державної влади, органах місцевого самоврядування, захисту прав та/або законних інтересів своїх членів, розвитку міжнародного співробітництва у сфері оцінки майна.

9. Вимоги до професійної організації оцінювачів встановлює з'їзд оцінювачів України.

10. Присвоєння громадським організаціям статусу професійної організації оцінювачів та відкликання цього статусу здійснюються у порядку, визначеному виконавчим органом саморегульній організації оцінювачів.

11. Інформація про професійні організації оцінювачів та їхніх членів обов'язково оприлюднюється на офіційному вебсайті Фонду державного майна України.

12. Професійні організації оцінювачів мають право:

1) вносити на розгляд з'їзду оцінювачів України кандидатури для обрання або призначення посадових осіб саморегульній організації оцінювачів;

2) брати участь у розробленні інших нормативно-правових актів у сфері оцінки майна;

3) на невідкладний прийом з питань статутної діяльності Головою Фонду державного майна України (його заступником), керівником (його заступником) виконавчого органу саморегульній організації оцінювачів;

4) забезпечувати захист прав та/або законних інтересів своїх членів;

5) у межах дисциплінарного провадження щодо їхніх членів брати участь у засіданнях Кваліфікаційно-дисциплінарної комісії оцінювачів та апеляційного комітету Кваліфікаційно-дисциплінарної комісії оцінювачів, подавати заяви та клопотання, надавати пояснення комісії (комітету), наводити свої доводи, міркування щодо питань, які виникають під час розгляду;

6) виступу на з'їзді оцінювачів України;

7) брати участь з правом дорадчого голосу у засіданнях органів саморегульній організації оцінювачів;

- 8) ініціювати скликання позачергового з'їзду оцінювачів України;
- 9) ініціювати скликання засідання виконавчого органу саморегульованої організації оцінювачів;
- 10) здійснювати інші повноваження, передбачені статутом саморегульованої організації оцінювачів.

Розділ IX. ПЕРЕХІДНІ ПОЛОЖЕННЯ

1. Чинні кваліфікаційні свідоцтва оцінювача, видані Фондом державного майна України до введення в дію цього Закону, вважаються чинними кваліфікаційними свідоцтвами оцінювача відповідно до цього Закону, якщо інформація про такі кваліфікаційні свідоцтва міститься в Державному реєстрі оцінювачів та суб'єктів оціночної діяльності. Фонд державного майна України забезпечує внесення інформації про оцінювачів, які мають кваліфікаційні свідоцтва, зазначені у цьому пункті, та кваліфікаційні свідоцтва оцінювача, дія яких зупинена, до Єдиного реєстру оцінювачів України у встановленому ним порядку.

Кваліфікаційні свідоцтва оцінювача, видані Фондом державного майна України та дія яких зупинена до введення в дію цього Закону, можуть бути поновлені у порядку і строк, що передбачені Законом України "Про оцінку майна, майнових прав та професійну оціночну діяльність в Україні" у редакції, що діяла на дату зупинення дії відповідного свідоцтва.

2. Особи, які завершили проходження базової кваліфікаційної підготовки відповідно до Закону України "Про оцінку майна, майнових прав та професійну оціночну діяльність в Україні" до введення в дію цього Закону, можуть скласти кваліфікаційний іспит протягом одного року з дня введення в дію цього Закону у порядку, встановленому цим Законом.

У разі нескладання кваліфікаційного іспиту протягом строку, зазначеного у цьому пункті, такі особи можуть набути кваліфікацію оцінювача на загальних засадах відповідно до цього Закону.

Установити, що для оцінювачів, які на день введення в дію цього Закону мають кваліфікаційне свідоцтво оцінювача, у тому числі дія якого зупинена, трирічний строк для підтвердження підвищення кваліфікації, передбачений частиною першою статті 22 цього Закону, обчислюється з дня введення в дію цього Закону.

3. Оцінювачі з експертної грошової оцінки земельних ділянок мають право на отримання кваліфікаційного свідоцтва оцінювача за напрямом оцінки майна "Оцінка об'єктів нерухомого майна (нерухомості) та прав на них" на підставі заяви, поданої до Фонду державного майна України, без проходження базової кваліфікаційної підготовки оцінювачів та без складання кваліфікаційного іспиту, якщо на дату подання заяви вони мають кваліфікаційне свідоцтво оцінювача

з експертної грошової оцінки земельних ділянок, дія якого не зупинена або не припинена відповідно до Закону України "Про оцінку земель" (чинне кваліфікаційне свідоцтво оцінювача з експертної грошової оцінки земельних ділянок).

Право, закріплене абзацом першим цього пункту, може бути реалізовано у порядку, встановленому Фондом державного майна України, протягом шести місяців після введення в дію цього Закону.

Кваліфікаційні свідоцтва оцінювача з експертної грошової оцінки земельних ділянок, видані до введення в дію цього Закону, залишаються чинними протягом 18 місяців з дня введення в дію цього Закону та засвідчують право здійснювати експертну грошову оцінку земельних ділянок, якщо дія таких свідоцтв не зупинена або не припинена відповідно до Закону України "Про оцінку земель".

Для цілей пункту 6 цього розділу кваліфікаційне свідоцтво оцінювача з експертної грошової оцінки земельних ділянок вважається продовженим до завершення експертної грошової оцінки земельних ділянок або рецензування звіту з експертної грошової оцінки земельних ділянок, що розпочаті до введення в дію цього Закону.

4. Кваліфікаційно-дисциплінарна комісія оцінювачів, сформована відповідно до Закону України "Про оцінку майна, майнових прав та професійну оціночну діяльність в Україні", здійснює свої повноваження відповідно до Закону України "Про оцінку майна, майнових прав та професійну оціночну діяльність в Україні" до введення в дію цього Закону.

5. Дисциплінарні справи, відкриті до введення в дію цього Закону, розглядаються та вирішуються за правилами, що передбачені Законом України "Про оцінку майна, майнових прав та професійну оціночну діяльність в Україні" у редакції, що діяла на дату відкриття відповідної дисциплінарної справи.

Дисциплінарні справи, не вирішені до утворення Кваліфікаційно-дисциплінарної комісії оцінювачів відповідно до цього Закону, передаються на розгляд новоствореній Кваліфікаційно-дисциплінарній комісії оцінювачів не пізніше дня введення в дію цього Закону та розглядаються з урахуванням абзацу першого цього пункту.

6. Незалежна оцінка майна, експертна грошова оцінка земельних ділянок та рецензування звітів, складених у межах таких процедур, розпочаті до введення в дію цього Закону, здійснюються за правилами, що діяли до введення в дію цього Закону.

Для цілей цього пункту незалежна оцінка майна, експертна грошова оцінка земельних ділянок або рецензування звіту вважаються розпочатими з моменту фактичного початку виконання передбачених законодавством України процедур, безпосередньо пов'язаних із проведенням відповідної оцінки або рецензування, крім дій, що мають виключно організаційний або договірний характер.

7. Звіти про оцінку майна (акти оцінки майна), складені до введення в дію цього Закону, а також звіти про оцінку майна, складені після введення його в дію за результатами оцінки майна, що відповідно до пункту 6 цього розділу здійснюється за правилами, які діяли до введення в дію цього Закону, є дійсними протягом строків, установлених законодавством України, що діяло на дату оцінки або дату її затвердження (погодження) замовником.

Рецензування звітів про оцінку майна, зазначених у цьому пункті, розпочате після введення в дію цього Закону, здійснюється відповідно до цього Закону, при цьому відповідність звіту встановленим вимогам визначається відповідно до законодавства України, що діяло на дату оцінки майна, зазначену у такому звіті.

8. Юридичні особи, які на день введення в дію цього Закону мали статус саморегульованої організації оцінювачів, визнаний Фондом державного майна України відповідно до Закону України "Про оцінку майна, майнових прав та професійну оціночну діяльність в Україні", набувають статусу саморегульованої організації оцінювачів з дня введення в дію цього Закону без ухвалення рішення Фондом державного майна України.

Юридичні особи, які на день створення єдиної саморегульованої організації оцінювачів мали статус саморегульованої організації оцінювачів відповідно до цього Закону, набувають статусу професійної організації оцінювачів без ухвалення рішення виконавчим органом саморегульованої організації оцінювачів.

9. Звіти з експертної грошової оцінки земельних ділянок та рецензії на такі звіти підлягають державній реєстрації у Реєстрі звітів та рецензій у випадках та способами, що передбачені цим Законом для звітів про оцінку майна та рецензій на такі звіти, протягом 18 місяців з дня введення в дію цього Закону.

У випадках, передбачених законодавством України, звіт з експертної грошової оцінки земельних ділянок або рецензія на такий звіт завантажуються до Реєстру звітів та рецензій та зберігаються в ньому у спосіб і протягом строку, що визначені Порядком ведення Реєстру звітів та рецензій.

Державну реєстрацію звіту з експертної грошової оцінки земельної ділянки або рецензії на такий звіт, а у випадках, передбачених законодавством України, – також завантаження зазначених документів до Реєстру звітів та рецензій, здійснює оцінювач з експертної грошової оцінки земельних ділянок, який склав відповідний звіт чи рецензію, або суб'єкт оціночної діяльності у сфері оцінки земель, у складі якого працює такий оцінювач.

Звіти з експертної грошової оцінки земельних ділянок та рецензії на такі звіти, що підлягають державній реєстрації відповідно до частини третьої статті 14 цього Закону, можуть бути використані з метою, зазначеною у таких документах, з моменту їх реєстрації в Реєстрі звітів та рецензій.

Звіт з експертної грошової оцінки земельних ділянок або рецензія на такий звіт, які всупереч частині третій статті 14 цього Закону не зареєстровані у Реєстрі звітів та рецензій, є недійсними.

Розділ Х. ПРИКІНЦЕВІ ПОЛОЖЕННЯ

1. Цей Закон набирає чинності з дня, наступного за днем його опублікування, та вводиться в дію через 18 місяців з дня набрання ним чинності, крім:

частини третьої статті 4 цього Закону, яка вводиться в дію з дня набрання чинності цим Законом;

абзаців шістдесят третього – сімдесятого, дев'яносто сьомого підпункту 2, абзаців першого – третього підпункту 5, абзаців першого – дев'ятого, одинадцятого – вісімнадцятого підпункту 6, абзаців першого – сьомого підпункту 8, абзаців першого – вісімдесят четвертого підпункту 19, підпунктів 33–37 пункту 3 та пункту 5 цього розділу, які вводяться в дію з дня набрання чинності цим Законом;

абзаців четвертого, сьомого, одинадцятого, чотирнадцятого, сімнадцятого, тридцятого і тридцять першого підпункту 1, абзаців третього, двадцятого – двадцять другого, тридцять першого, тридцять третього і тридцять четвертого, тридцять шостого і тридцять сьомого, сорокового, п'ятдесят першого і п'ятдесят другого, п'ятдесят п'ятого і п'ятдесят шостого, п'ятдесят восьмого, шістдесят другого, вісімдесят п'ятого – дев'яносто першого, дев'яносто четвертого, дев'яносто восьмого – сто першого підпункту 2, абзаців третього і четвертого підпункту 4, абзацу сьомого підпункту 7 пункту 3 цього розділу, які вводяться в дію через 36 місяців з дня набрання чинності цим Законом.

2. Визнати таким, що втратив чинність з дня введення в дію цього Закону, Закон України "Про оцінку майна, майнових прав та професійну оціночну діяльність в Україні" (Відомості Верховної Ради України, 2001 р., № 47, ст. 251 із наступними змінами).

3. Внести зміни до таких законодавчих актів України:

1) у Земельному кодексі України (Відомості Верховної Ради України, 2002 р., № 3–4, ст. 27):

у статті 128:

у частині третій слова "експертної грошової оцінки земельної ділянки" замінити словами "незалежної оцінки майна щодо земельної ділянки або експертної грошової оцінки земельної ділянки залежно від цільового призначення об'єкта оцінки";

у частині третій слова "або експертної грошової оцінки земельної ділянки залежно від цільового призначення об'єкта оцінки" виключити;

абзац перший частини восьмої викласти в такій редакції:

"8. Ціна земельної ділянки визначається за незалежною оцінкою майна щодо земельної ділянки або експертною грошовою оцінкою земельної ділянки залежно від цільового призначення об'єкта оцінки на замовлення органів

державної влади, Ради міністрів Автономної Республіки Крим або органів місцевого самоврядування. Фінансування послуг з оцінки земельної ділянки здійснюється за рахунок внесеного покупцем авансу, що не може бути більшим за 20 відсотків вартості земельної ділянки, визначеної за нормативною грошовою оцінкою земельної ділянки.";

в абзаці першому частини восьмої слова "або експертною грошовою оцінкою земельної ділянки залежно від цільового призначення об'єкта оцінки" виключити;

у частині першій статті 136:

пункт "г" викласти в такій редакції:

"г) проведення незалежної оцінки майна щодо земельної ділянки або експертної грошової оцінки земельної ділянки залежно від цільового призначення об'єкта оцінки, крім випадків проведення земельних торгів щодо набуття права оренди земельної ділянки;"

у пункті "г" слова "або експертної грошової оцінки земельної ділянки залежно від цільового призначення об'єкта оцінки" виключити;

пункт "д" викласти в такій редакції:

"д) встановлення стартової ціни продажу земельної ділянки, яка щодо земель державної та комунальної власності не може бути нижчою за вартість, визначену за результатами незалежної оцінки майна щодо земельної ділянки або експертної грошової оцінки земельної ділянки залежно від цільового призначення об'єкта оцінки;"

у пункті "д" слова "або експертної грошової оцінки земельної ділянки залежно від цільового призначення об'єкта оцінки" виключити;

пункт "є" викласти в такій редакції:

"є) встановлення стартової ціни продажу прав емфітевзису, суперфіцію земельної ділянки, яка щодо земель державної чи комунальної власності не може бути нижчою за вартість відповідного права, визначену за результатами незалежної оцінки майна щодо земельної ділянки або експертної грошової оцінки земельної ділянки залежно від цільового призначення об'єкта оцінки;"

у пункті "є" слова "або експертної грошової оцінки земельної ділянки залежно від цільового призначення об'єкта оцінки" виключити;

статтю 201 викласти в такій редакції:

"Стаття 201. Грошова оцінка земельних ділянок

1. Грошова оцінка земельних ділянок визначається, зокрема, на рентній основі.

2. Залежно від призначення та порядку здійснення грошова оцінка земельних ділянок поділяється на:

- 1) нормативну грошову оцінку земельних ділянок;
- 2) незалежну оцінку майна щодо земельних ділянок;
- 3) експертну грошову оцінку земельних ділянок.

3. Нормативна грошова оцінка земельних ділянок використовується у випадках, передбачених податковим законодавством України, а також для визначення втрат лісогосподарського виробництва, економічного стимулювання раціонального використання та охорони земель тощо.

4. Незалежна оцінка майна щодо земельних ділянок використовується для укладення цивільно-правових угод щодо таких земельних ділянок та прав на них, крім випадків, передбачених законом.

5. Експертна грошова оцінка земельних ділянок проводиться щодо земельних ділянок сільськогосподарського призначення та використовується для укладення цивільно-правових угод щодо таких земельних ділянок та прав на них, крім випадків, передбачених законом.

6. Нормативна грошова оцінка земельних ділянок та експертна грошова оцінка земельних ділянок здійснюються за методикою, що затверджує Кабінет Міністрів України.

7. Незалежна оцінка майна щодо земельних ділянок здійснюється у порядку, визначеному Законом України "Про оцінку майна".;

у статті 201:

пункт 3 частини другої та частину п'яту виключити;

у розділі X "Перехідні положення":

в абзаці першому пункту 6¹ слова "експертній грошовій оцінці земельної ділянки" замінити словами "ринковій вартості, визначеній за результатами незалежної оцінки майна щодо земельної ділянки";

доповнити пунктом 32 такого змісту:

"32. Установити, що протягом 18 місяців з дня введення в дію Закону України "Про оцінку майна" незалежна оцінка майна проводиться щодо об'єктів оцінки, передбачених Законом України "Про оцінку майна", за винятком земельних ділянок сільськогосподарського призначення.";

2) у Законі України "Про оцінку земель" (Відомості Верховної Ради України, 2004 р., № 15, ст. 229 із наступними змінами):

в абзаці сьомому частини першої статті 1 слова "вартості земельної ділянки" замінити словами "вартості земельної ділянки сільськогосподарського призначення";

абзац сьомий частини першої статті 1 виключити;

у частині першій статті 2 слова "Закону України "Про оцінку майна, майнових прав та професійну оціночну діяльність в Україні"" замінити словами "Закону України "Про оцінку майна"";

статтю 5 викласти в такій редакції:

"Стаття 5. Види оцінки земель

Залежно від мети та методів здійснення оцінка земель поділяється на такі види:

бонітування ґрунтів;

грошова оцінка земельних ділянок.

Дані бонітування ґрунтів є складовою частиною державного земельного кадастру та враховуються при визначенні екологічної придатності ґрунтів для вирощування сільськогосподарських культур, а також втрат лісогосподарського виробництва.

Грошова оцінка земельних ділянок залежно від призначення та порядку проведення поділяється на:

нормативну грошову оцінку земельних ділянок;

незалежну оцінку майна;

експертну грошову оцінку земельних ділянок.

Нормативна грошова оцінка земельних ділянок використовується у випадках, передбачених податковим законодавством України, а також для визначення розміру державного мита при міні, спадкуванні (крім випадків спадкування спадкоємцями першої та другої черги за законом (як випадків спадкування ними за законом, так і випадків спадкування ними за заповітом) і за правом представлення, а також випадків спадкування власності, вартість якої оподатковується за нульовою ставкою) та даруванні земельних ділянок згідно із законом, орендної плати за земельні ділянки державної та комунальної власності, плати за суборенду (у разі передачі в суборенду земельних ділянок державної власності, які орендуються акціонерним товариством, товариством з обмеженою відповідальністю, 100 відсотків акцій (часток) у статутному капіталі якого належать державі, що утворилося шляхом перетворення державного підприємства, у постійному користуванні якого перебували такі земельні ділянки), втрат лісогосподарського виробництва, а також при розробленні показників та механізмів економічного стимулювання раціонального використання та охорони земель.

Незалежна оцінка майна щодо земельних ділянок проводиться з метою визначення їхньої вартості та вартості прав на них у порядку, визначеному Законом України "Про оцінку майна".

Незалежна оцінка майна використовується для укладення цивільно-правових угод щодо земельних ділянок та прав на них, крім випадків, передбачених законом.

Експертна грошова оцінка земельних ділянок проводиться з метою визначення вартості земельних ділянок сільськогосподарського призначення та прав на них.

Експертна грошова оцінка земельних ділянок використовується для укладення цивільно-правових угод щодо земельних ділянок сільськогосподарського призначення та прав на них, крім випадків, передбачених законом.";

у статті 5:

абзац третій частини третьої виключити;

частини сьому і восьму виключити;

статтю 6 викласти в такій редакції:

"Стаття 6. Суб'єкти оцінювальної діяльності у сфері оцінки земель

Суб'єктами оцінювальної діяльності у сфері оцінки земель є:

органи виконавчої влади та органи місцевого самоврядування, що здійснюють управління у сфері оцінки земель, а також юридичні та фізичні особи, заінтересовані у здійсненні оцінки земельних ділянок;

суб'єкти оцінки, які здійснюють незалежну оцінку майна за відповідним напрямом відповідно до Закону України "Про оцінку майна" (у частині виконання робіт з незалежної оцінки майна щодо земельних ділянок);

юридичні особи – суб'єкти господарювання незалежно від їхньої організаційно-правової форми та форми власності, що мають у своєму складі оцінювачів з експертної грошової оцінки земельних ділянок (у частині виконання робіт з експертної грошової оцінки земельних ділянок);

фізичні особи – підприємці, які отримали кваліфікаційне свідоцтво оцінювача з експертної грошової оцінки земельних ділянок (у частині виконання робіт з експертної грошової оцінки земельних ділянок);

фізичні та юридичні особи – розробники документації із землеустрою згідно із Законом України "Про землеустрій" (у частині виконання робіт з бонітування ґрунтів та нормативної грошової оцінки земельних ділянок).";

абзаци четвертий і п'ятий частини першої статті 6 виключити;

у статті 7:

назву викласти в такій редакції:

"Стаття 7. Розробники технічної документації з оцінки земель";

у частині першій статті 7 слова "Закону України "Про оцінку майна, майнових прав та професійну оціночну діяльність в Україні"" замінити словами "Закону України "Про оцінку майна"";

частини першу і другу виключити;

статті 8 і 9 виключити;

у частині першій статті 10 слова "Законом України "Про оцінку майна, майнових прав та професійну оціночну діяльність в Україні"" замінити словами "Законом України "Про оцінку майна"";

у статті 11:

абзац шостий виключити;

після абзацу шостого доповнити новим абзацом такого змісту:

"рецензування звітів про оцінку майна щодо земельних ділянок у порядку, встановленому Законом України "Про оцінку майна";".

У зв'язку з цим абзаци сьомий – дев'ятий вважати відповідно абзацами восьмим – десятим;

статтю 12 викласти в такій редакції:

"Стаття 12. Нормативно-методичне регулювання оцінки земель

Нормативно-методичне регулювання бонітування ґрунтів та нормативної грошової оцінки земельних ділянок здійснюється у відповідних нормативно-правових актах, що встановлюють порядок їх проведення, організації і виконання землеоцінних робіт, склад і зміст технічної документації.

Нормативно-правові акти у сфері оцінки земель затверджує Кабінет Міністрів України, крім випадків, передбачених Законом України "Про оцінку майна" у частині незалежної оцінки майна щодо земельних ділянок.";

у статті 13:

абзац перший частини другої викласти в такій редакції:

"Експертна грошова оцінка земельних ділянок або незалежна оцінка майна щодо земельних ділянок залежно від цільового призначення об'єкта оцінки проводиться у разі:";

абзац перший частини другої викласти в такій редакції:

"Незалежна оцінка майна щодо земельних ділянок проводиться у разі:";

частину четверту викласти в такій редакції:

"Органам державної влади, органам місцевого самоврядування, їхнім посадовим особам, а також особам, які відповідно до Закону України "Про запобігання корупції" прирівнюються до осіб, уповноважених на виконання функцій держави або місцевого самоврядування, забороняється

вимагати подання звіту експертної грошової оцінки земельної ділянки чи звіту про оцінку майна щодо земельної ділянки, якщо обов'язковість такої оцінки не встановлена законом.";

у частині четвертій слова "звіту експертної грошової оцінки земельної ділянки чи" виключити;

статтю 14 виключити;

у статті 15:

частину четверту виключити;

доповнити новою частиною такого змісту:

"Підстави для проведення незалежної оцінки майна щодо земельної ділянки встановлюються Законом України "Про оцінку майна".";

у частині третій статті 19 слова "Закону України "Про оцінку майна, майнових прав і професійну оціночну діяльність в Україні"" замінити словами "Закону України "Про оцінку майна"";

статтю 19 виключити;

у статті 20:

у частині другій слова "витяг з технічної" замінити словами "витяг із технічної";

після частини другої доповнити чотирма новими частинами такого змісту:

"Витяг із технічної документації з нормативної грошової оцінки земельних ділянок видається органами, що здійснюють ведення Державного земельного кадастру, протягом трьох робочих днів з дати надходження відповідної заяви.

За видачу витягу із технічної документації з нормативної грошової оцінки земельних ділянок справляється адміністративний збір у розмірі 0,025 розміру прожиткового мінімуму для працездатних осіб. Адміністративний збір справляється у відповідному розмірі від прожиткового мінімуму для працездатних осіб, встановленого законом на 1 січня календарного року, в якому надається відповідний витяг.

Видача витягу із технічної документації з нормативної грошової оцінки земельних ділянок за заявою Верховної Ради Автономної Республіки Крим, Ради міністрів Автономної Республіки Крим, органів виконавчої влади та органів місцевого самоврядування здійснюється безоплатно.

У разі відмови у видачі витягу із технічної документації з нормативної грошової оцінки земельних ділянок адміністративний збір підлягає поверненню.".

У зв'язку з цим частини третю – шосту вважати відповідно частинами сьомою – десятою;

статтю 20 викласти в такій редакції:

"Стаття 20. Документація з оцінки земель

За результатами бонітування ґрунтів та нормативної грошової оцінки земельних ділянок складається технічна документація.

За результатами проведення експертної грошової оцінки земельних ділянок складається звіт.

За результатами проведення незалежної оцінки майна щодо земельної ділянки складається звіт про оцінку майна згідно з вимогами, встановленими Законом України "Про оцінку майна".

Дані про нормативну грошову оцінку окремої земельної ділянки оформляються як витяг із технічної документації з нормативної грошової оцінки земель.

Витяг із технічної документації з нормативної грошової оцінки земельних ділянок видається органами, що здійснюють ведення Державного земельного кадастру, протягом трьох робочих днів з дати надходження відповідної заяви.

За видачу витягу із технічної документації з нормативної грошової оцінки земельних ділянок справляється адміністративний збір у розмірі 0,025 розміру прожиткового мінімуму для працездатних осіб. Адміністративний збір справляється у відповідному розмірі від прожиткового мінімуму для працездатних осіб, встановленого законом на 1 січня календарного року, в якому надається відповідний витяг.

Видача витягу із технічної документації з нормативної грошової оцінки земельних ділянок за заявою Верховної Ради Автономної Республіки Крим, Ради міністрів Автономної Республіки Крим, органів виконавчої влади та органів місцевого самоврядування здійснюється безоплатно.

У разі відмови у видачі витягу із технічної документації з нормативної грошової оцінки земельних ділянок адміністративний збір підлягає поверненню.

Розробники технічної документації з бонітування ґрунтів та нормативної грошової оцінки земельних ділянок, а також звітів про проведення експертної грошової оцінки земельних ділянок зобов'язані безоплатно передавати копії матеріалів до Державного фонду документації із землеустрою та оцінки земель.

Користування матеріалами Державного фонду документації із землеустрою та оцінки земель здійснюється в порядку, встановленому Законом України "Про землеустрій".

Технічна документація з бонітування ґрунтів та нормативної грошової оцінки земельних ділянок, звіти з експертної грошової оцінки земельних ділянок державної та комунальної власності, звіти з експертної грошової оцінки земельних ділянок, що проводиться для цілей оподаткування, нарахування та

сплати інших обов'язкових платежів, що справляються відповідно до законодавства, є публічною інформацією.

У разі якщо технічна документація з бонітування ґрунтів та нормативної грошової оцінки земельних ділянок і звіт з експертної грошової оцінки земельних ділянок містять персональні дані фізичних осіб (реєстраційний номер облікової картки платника податків, серію та номер паспорта громадянина України, місце проживання, дату народження фізичної особи), такі документи оприлюднюються та надаються центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері земельних відносин, виключно після знеособлення персональних даних.";

у статті 20:

частину другу виключити;

у частині дев'ятій слова ", а також звітів про проведення експертної грошової оцінки земельних ділянок" виключити;

частину одинадцяту викласти в такій редакції:

"Технічна документація з бонітування ґрунтів та нормативної грошової оцінки земельних ділянок є публічною інформацією.";

частину дванадцяту викласти в такій редакції:

"У разі якщо технічна документація з бонітування ґрунтів та нормативної грошової оцінки земельних ділянок містять персональні дані фізичних осіб (реєстраційний номер облікової картки платника податків, серію та номер паспорта громадянина України, місце проживання, дату народження фізичної особи), такі документи оприлюднюються та надаються центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері земельних відносин, виключно після знеособлення персональних даних.";

у статті 22:

у назві слово "експертної" виключити;

частини першу – шосту виключити;

доповнити новою частиною такого змісту:

"Рецензування звітів про оцінку майна щодо земельних ділянок здійснюється у порядку, визначеному Законом України "Про оцінку майна".";

частину п'яту статті 23 виключити;

частини першу і другу статті 25 викласти в такій редакції:

"Державне регулювання у сфері бонітування ґрунтів та нормативної грошової оцінки земельних ділянок полягає в забезпеченні об'єктивності та законності проведення оцінки земель, контролю у цій сфері, впровадження в практику оцінювальної діяльності міжнародних норм та правил, створення конкурентного середовища для суб'єктів оцінювальної діяльності у сфері оцінки земель, а також у забезпеченні суспільних інтересів з питань оцінки земель.

Державне регулювання у сфері бонітування ґрунтів та нормативної грошової оцінки земельних ділянок здійснюють Верховна Рада України, Кабінет Міністрів України, центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері земельних відносин, центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері земельних відносин, а також інші органи виконавчої влади відповідно до закону.";

статтю 26 виключити;

розділ VI "Прикінцеві положення" доповнити пунктом 1³ такого змісту:

"1³. Установити, що протягом 18 місяців з дня введення в дію Закону України "Про оцінку майна" незалежна оцінка майна проводиться щодо об'єктів оцінки, передбачених Законом України "Про оцінку майна", за винятком земельних ділянок сільськогосподарського призначення.";

3) частину третю статті 38 Закону України "Про землеустрій" (Відомості Верховної Ради України, 2003 р., № 36, ст. 282 із наступними змінами) після слів "Кабінетом Міністрів України" доповнити словами ", крім випадків, передбачених Законом України "Про оцінку майна"";

4) у статті 8² Закону України "Про оренду землі" (Відомості Верховної Ради України, 2004 р., № 10, ст. 102 із наступними змінами):

у частині восьмій слова ", майнових прав та професійну оціночну" замінити словами "та професійну оцінювальну";

частину дев'яту викласти в такій редакції:

"Суб'єкт оцінки визначається ініціатором обміну правами користування. Вартість послуг суб'єкта оцінки сплачується ініціатором обміну правами користування земельними ділянками. У разі якщо власник, користувач земельної ділянки не погоджується з оцінкою майнової шкоди, проведеною суб'єктом оцінки, визначеним ініціатором обміну правами користування, він може залучити іншого суб'єкта оцінки для рецензування відповідного звіту про оцінку земельної ділянки. У разі негативного висновку на такий звіт власник, користувач земельної ділянки може залучити іншого суб'єкта оцінки для здійснення нової оцінки. У цьому разі витрати на виконання таких послуг несе їх замовник.";

5) у Законі України "Про оренду державного та комунального майна" (Відомості Верховної Ради України, 2020 р., № 4, ст. 25 із наступними змінами):

частину сьому статті 8 викласти в такій редакції:

"7. Вартість об'єкта оренди визначається відповідно до Методики оцінки об'єктів оренди, затвердженої Кабінетом Міністрів України.";

статтю 10 викласти в такій редакції:

"Стаття 10. Рецензування звіту про оцінку майна

1. Рецензування звіту про оцінку об'єкта оренди здійснюється відповідно до вимог законодавства про оцінку майна та професійну оцінювальну діяльність у такому порядку:

протягом 10 робочих днів з дати отримання рецензентом звіту про оцінку майна – для нерухомого та іншого окремого індивідуально визначеного майна;

протягом 15 робочих днів з дати отримання рецензентом звіту про оцінку майна єдиного майнового комплексу – для єдиних майнових комплексів.";

в абзаці першому частини четвертої статті 21 слова "оціночної діяльності" замінити словом "оцінки";

б) у Законі України "Про Державний земельний кадастр" (Відомості Верховної Ради України, 2012 р., № 8, ст. 61 із наступними змінами):

частину четверту статті 24 викласти в такій редакції:

"4. Для державної реєстрації земельної ділянки державному кадастровому реєстратору, який здійснює таку реєстрацію, подаються:

заява за формою, встановленою Порядком ведення Державного земельного кадастру;

документація із землеустрою, що є підставою для формування земельної ділянки, в електронній формі та формі електронного документа;

документ про оплату послуги з державної реєстрації земельної ділянки, крім випадків, визначених цим Законом.

У разі якщо відповідно до закону поділ, об'єднання земельних ділянок здійснюються за погодженням з органами виконавчої влади, органами місцевого самоврядування, фізичними чи юридичними особами, до заяви про державну реєстрацію земельної ділянки, сформованої в результаті поділу або об'єднання земельних ділянок, також додаються документи, що належним чином підтверджують таку згоду.

Заява з доданими документами подається заявником або уповноваженою ним особою через Єдиний державний вебпортал електронних послуг, у тому числі через інтегровану з ним інформаційну систему центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері земельних відносин.

Оплата послуг з державної реєстрації земельної ділянки здійснюється із застосуванням електронних платіжних засобів відповідно до Закону України "Про платіжні послуги".";

абзац четвертий частини другої статті 38 після слів "Державного реєстру оцінювачів з експертної грошової оцінки земельних ділянок" доповнити словами ", Єдиного реєстру оцінювачів України";

у статті 41:

частину першу викласти в такій редакції:

"1. За державну реєстрацію земельної ділянки з видачею витягу з Державного земельного кадастру справляється адміністративний збір у розмірі 0,1 прожиткового мінімуму для працездатних осіб.

Внесення інших відомостей до Державного земельного кадастру, внесення змін до них здійснюється безоплатно.";

частину другу доповнити новими абзацами такого змісту:

"У разі відмови в здійсненні державної реєстрації земельної ділянки адміністративний збір не повертається.

У разі відкликання заяви про державну реєстрацію земельної ділянки адміністративний збір підлягає поверненню.";

у частині третій слова "Надання відомостей" замінити словами "Державна реєстрація земельної ділянки, надання відомостей";

7) у Законі України "Про відчуження земельних ділянок, інших об'єктів нерухомого майна, що на них розміщені, які перебувають у приватній власності, для суспільних потреб чи з мотивів суспільної необхідності" (Відомості Верховної Ради України, 2010 р., № 1, ст. 2 із наступними змінами):

частини другу – п'яту статті 5 викласти в такій редакції:

"2. Вартість об'єкта відчуження визначається на підставі незалежної оцінки майна або експертної грошової оцінки земельної ділянки залежно від цільового призначення об'єкта оцінки.

3. Звіти про оцінку об'єкта відчуження підлягають рецензуванню в порядку, визначеному законом.

4. Суб'єкти для здійснення оцінки майна, передбаченої частиною другою цієї статті, визначаються на замовлення органу виконавчої влади чи органу місцевого самоврядування або особи, яка ініціювала відчуження об'єктів нерухомого майна, у встановленому законом порядку. Вартість надання послуг з оцінки об'єкта відчуження та рецензування звіту про оцінку об'єкта відчуження сплачується органом виконавчої влади чи органом місцевого самоврядування або особою, яка ініціювала відчуження об'єктів нерухомого майна, з джерел, що не заборонені законом, або за рахунок коштів відповідних бюджетів.

5. У разі якщо власник виступає проти відчуження свого нерухомого майна, що є об'єктом відчуження, за оцінкою, здійсненою суб'єктом, визначеним на замовлення органу виконавчої влади чи органу місцевого самоврядування, він може залучити іншого суб'єкта для визначення вартості об'єкта відчуження. У цьому випадку рецензування звіту про оцінку об'єкта відчуження є обов'язковим та забезпечується Фондом державного майна України на підставі запиту на рецензування, надісланого органом виконавчої влади або органом

місцевого самоврядування. Витрати на надання послуг з оцінки об'єкта відчуження несе власник майна.";

у частині другій статті 5 слова "або експертної грошової оцінки земельної ділянки залежно від цільового призначення об'єкта оцінки" виключити;

у частині четвертій статті 12 слова "експертної грошової" виключити;

в абзаці другому частини першої статті 14 слова "(але не більше ніж на 10 відсотків від їх експертної оцінки)" замінити словами "(але не більше ніж на 10 відсотків від вартості, визначеної шляхом оцінки)";

8) у Законі України "Про Фонд державного майна України" (Відомості Верховної Ради України, 2012 р., № 28, ст. 311 із наступними змінами):

в абзаці першому частини першої статті 1 слова "у сфері державного регулювання оцінки майна, майнових прав та професійної оціночної діяльності" замінити словами "є центральним органом виконавчої влади із спеціальним статусом, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері оцінки майна та професійної оцінювальної діяльності";

у частині першій статті 4:

у пункті 1 слова "а також у сфері державного регулювання оцінки майна, майнових прав та професійної оціночної діяльності" виключити;

пункт 6 викласти в такій редакції:

"6) забезпечення формування та реалізація державної політики у сфері оцінки майна та професійної оцінювальної діяльності";

у пункті 8 слова "майна, майнових прав" замінити словом "майна";

у частині першій статті 5:

в абзаці четвертому пункту 4 слова "затверджує акти оцінки (висновки про вартість майна)" замінити словами "складає документи стандартизованої оцінки майна";

пункт 5 викласти в такій редакції:

"5) у сфері оцінки майна забезпечує формування та реалізує державну політику у межах повноважень, передбачених Законом України "Про оцінку майна":

приймає інші нормативно-правові акти у сфері оцінки майна;

контролює дотримання єдності нормативно-правового та організаційного забезпечення професійної оцінювальної діяльності;

надає інформаційно-рекомендаційні роз'яснення щодо застосування інших нормативно-правових актів у сфері оцінки майна;

формує та веде Єдиний реєстр оцінювачів України і Реєстр звітів та рецензій, встановлює порядок подання інформації, необхідної для ведення зазначених реєстрів;

здійснює нагляд за дотриманням належної якості базової кваліфікаційної підготовки у встановленому ним порядку;

контролює дотримання законодавства у сфері оцінки майна та міжнародних стандартів оцінки іншими суб'єктами;

створює та організаційно забезпечує діяльність Кваліфікаційно-дисциплінарної комісії оцінювачів;

на підставі рішення Кваліфікаційно-дисциплінарної комісії оцінювачів про присвоєння кваліфікації оцінювача приймає рішення про видачу кваліфікаційного свідоцтва оцінювача та видає відповідне свідоцтво;

приймає рішення про зупинення або припинення дії кваліфікаційного свідоцтва оцінювача у випадках, передбачених цим Законом;

приймає рішення про присвоєння статусу саморегульованої організації оцінювачів та відкликання такого статусу;

оприлюднює офіційний переклад міжнародних стандартів оцінки;

здійснює міжнародне співробітництво з іноземними державними та недержавними органами у сфері оцінки майна;

здійснює стандартизовану оцінку майна;

забезпечує рецензування звітів про оцінку майна у випадках, передбачених цим Законом;

укладає договори про співробітництво у сфері професійної підготовки оцінювачів;

затверджує:

програми базової кваліфікаційної підготовки у випадках, передбачених цим Законом;

порядок складання кваліфікаційного іспиту;

Загальні вимоги до професійної підготовки оцінювачів;

перелік тестових завдань для підтвердження підвищення кваліфікації оцінювачем;

Положення про Кваліфікаційно-дисциплінарну комісію оцінювачів;

визначає:

порядок забезпечення Фондом державного майна України рецензування звітів про оцінку майна;

порядок набуття іноземними оцінювачами права на здійснення професійної оцінювальної діяльності в Україні;

порядок формування та ведення Реєстру звітів та рецензій;

порядок формування та ведення Єдиного реєстру оцінювачів України;

порядок видачі (відмови у видачі) кваліфікаційного свідоцтва оцінювача;

порядок перевірки звіту про відповідність та результати діяльності;
встановлює:

порядок зупинення, поновлення і припинення професійної оцінювальної діяльності;

порядок обліку та перевірки заходів безперервного навчання у сфері оцінки майна та викладання у сфері оцінки майна;

мінімальну кількість балів, необхідну для набрання оцінювачем під час складання тесту, з метою підтвердження підвищення кваліфікації;

бере участь у складі Кваліфікаційно-дисциплінарної комісії оцінювачів та методичного комітету Національної палати оцінювачів України через своїх представників;

забезпечує представництво Кваліфікаційно-дисциплінарної комісії оцінювачів у відносинах з органами державної влади, органами місцевого самоврядування, Національним банком України, Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку, їхніми посадовими і службовими особами, фізичними та юридичними особами, а також у судовому процесі, крім випадків, передбачених цим Законом;

здійснює інші повноваження, передбачені законом;";

9) пункт 124 Переліку документів дозвільного характеру у сфері господарської діяльності, затвердженого Законом України "Про Перелік документів дозвільного характеру у сфері господарської діяльності" (Відомості Верховної Ради України, 2011 р., № 47, ст. 532 із наступними змінами), виключити;

10) у Законі України "Про виконавче провадження" (Відомості Верховної Ради України, 2016 р., № 30, ст. 542 із наступними змінами):

частину п'яту статті 20 викласти в такій редакції:

"5. Експерт несе кримінальну відповідальність за відмову без поважних причин від виконання покладених на нього обов'язків під час здійснення виконавчого провадження, надання завідомо неправдивого висновку під час здійснення виконавчого провадження, про що він має бути попереджений виконавцем. Збитки, завдані сторонам внаслідок видачі завідомо неправдивого висновку, підлягають відшкодуванню в порядку, встановленому законом. Суб'єкт оцінки несе відповідальність за порушення вимог законодавства у сфері оцінки майна та професійної оцінювальної діяльності під час здійснення оцінки майна у виконавчому провадженні у порядку, встановленому законом.";

абзаци другий і третій частини четвертої статті 57 виключити;

в абзаці другому частини першої статті 61 слово "оціночна" виключити;

у тексті слова "суб'єкт оціночної діяльності – суб'єкт господарювання" в усіх відмінках і числах замінити словами "суб'єкт оцінки" у відповідному відмінку і числі;

11) у Законі України "Про систему гарантування вкладів фізичних осіб" (Відомості Верховної Ради України, 2012 р., № 50, ст. 564 із наступними змінами):

пункт 7¹ частини першої статті 2 викласти в такій редакції:

"7¹) незалежна оцінка – визначення вартості майна та акцій банку, що здійснюється суб'єктом оцінки;"

пункт 3 частини п'ятої статті 18 виключити;

в абзаці восьмому частини шістнадцятої статті 41¹ слово "вартості" виключити;

у частині дванадцятій статті 42 слова "незалежної оцінки ціни перехідного банку суб'єктами оціночної діяльності (оцінювачами)." замінити словами "незалежної оцінки акцій перехідного банку суб'єктами оцінки.";

у статті 51:

частину шосту доповнити новим абзацом такого змісту:

"Продаж майна (активів) Фондом є ефективним, якщо він здійснений відповідно до вимог цього Закону із застосуванням відкритої конкурентної процедури продажу, у тому числі через ЕТС, що забезпечує рівний доступ потенційних покупців та умови для формування ринкової ціни. Ефективність такого продажу не визначається співвідношенням ціни продажу з балансовою, залишковою вартістю майна (активів) банку чи вартістю зазначеного майна (активів), визначеною шляхом оцінки відповідно до Закону України "Про оцінку майна".";

у пункті 1 частини тринадцятої слово "оціночна" виключити;

в абзаці першому частини третьої статті 52 слова "суб'єктом оціночної діяльності з переліку, який визначений Фондом у порядку, передбаченому правилами Фонду." замінити словами "суб'єктом оцінки відповідно до вимог Закону України "Про оцінку майна".";

у розділі X "Прикінцеві та перехідні положення":

у пункті 16 слова "за сумою оціночної вартості майна (активу)" замінити словами "за балансовою вартістю майна (активу)";

у пункті 23:

в абзаці сороковому слова "Закону України "Про оцінку майна, майнових прав та професійну оціночну діяльність"" замінити словами "Закону України "Про оцінку майна"";

в абзаці сорок четвертому слово "вартості" виключити;

у тексті слова "суб'єкт оціночної діяльності" в усіх відмінках і числах замінити словами "суб'єкт оцінки" у відповідному відмінку і числі;

12) частину другу статті 3 Закону України "Про засади державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності" (Відомості Верховної Ради України, 2004 р., № 9, ст. 79 із наступними змінами) доповнити новим абзацом такого змісту:

"методики оцінки майна та інших нормативно-правових актів, що регулюють процедури визначення вартості (ціни), прийнятих Кабінетом Міністрів України або Фондом державного майна України відповідно до Закону України "Про оцінку майна".".

У зв'язку з цим розділовий знак "." в кінці абзацу двадцять третього замінити розділовим знаком ":",

13) в абзаці дев'ятнадцятому частини другої статті 9 Закону України "Про природні монополії" (Відомості Верховної Ради України, 2000 р., № 30, ст. 238 із наступними змінами) слова "суб'єктом оціночної діяльності" замінити словами "суб'єктом оцінки";

14) у тексті Закону України "Про приватизацію державного і комунального майна" (Відомості Верховної Ради України, 2018 р., № 12, ст. 68 із наступними змінами) слова "суб'єкт оціночної діяльності", "суб'єкт оціночної діяльності – суб'єкт господарювання" в усіх відмінках і числах замінити словами "суб'єкт оцінки" у відповідному відмінку і числі;

15) у тексті Закону України "Про акціонерні товариства" (Відомості Верховної Ради України, 2023 р., №№ 18–19, ст. 81 із наступними змінами):

слова "законодавство про оцінку майна, майнових прав та професійну оціночну діяльність" в усіх відмінках замінити словами "законодавство про оцінку майна та професійну оцінювальну діяльність" у відповідному відмінку;

слова "суб'єкт оціночної діяльності", крім підпункту 28 пункту 3 розділу XIX "Прикінцеві та перехідні положення", та "суб'єкт оціночної діяльності – суб'єкт господарювання" в усіх відмінках замінити словами "суб'єкт оцінки" у відповідному відмінку;

16) у частині четвертій статті 22 та частині дванадцятій статті 24 Закону України "Про товариства з обмеженою та додатковою відповідальністю" (Відомості Верховної Ради України, 2018 р., № 13, ст. 69 із наступними змінами) слова "суб'єкт оціночної діяльності" в усіх відмінках замінити словами "суб'єкт оцінки" у відповідному відмінку;

17) пункт 2 частини третьої статті 37 Закону України "Про ринки капіталу та організовані товарні ринки" в редакції Закону України від 19 червня 2020 року № 738–IX викласти в такій редакції:

"2) за вартістю, визначеною суб'єктом оцінки відповідно до законодавства про оцінку майна та професійну оцінювальну діяльність, – для цінних паперів, не допущених до торгів на організованих ринках капіталу.";

18) у тексті Закону України "Про іпотеку" (Відомості Верховної Ради України, 2003 р., № 38, ст. 313 із наступними змінами) слова "суб'єктом оціночної діяльності" замінити словами "суб'єктом оцінки";

19) у Законі України "Про управління об'єктами державної власності" (Відомості Верховної Ради України, 2006 р., № 46, ст. 456 із наступними змінами):

абзац другий частини першої статті 3 виключити;

пункт 18 частини другої статті 5 доповнити підпунктами "о¹" і "о²" такого змісту:

"о¹) перетворення державного підприємства в державне некомерційне товариство;

о²) перетворення державної установи в державне некомерційне товариство;"

частину першу статті 9⁶ після абзацу третього доповнити новим абзацом такого змісту:

"Термін "дочірнє підприємство" вживається в цьому Законі у значенні, наведеному в Законі України "Про особливості регулювання діяльності юридичних осіб окремих організаційно-правових форм у перехідний період та об'єднань юридичних осіб".

У зв'язку з цим абзаци четвертий і п'ятий вважати відповідно абзацами п'ятим і шостим;

у статті 9⁷:

частину першу доповнити новими абзацами такого змісту:

"Державне некомерційне товариство може бути створене в результаті реорганізації юридичної особи, єдиним учасником (засновником) якої є держава. Державне майно (його частина), що перебуває в користуванні юридичної особи, єдиним учасником (засновником) якої є держава, за рішенням уповноваженого органу управління такої юридичної особи може бути передане у власність державного некомерційного товариства шляхом внесення його до статутного капіталу такого державного некомерційного товариства.

Майно, права та обов'язки юридичної особи, єдиним учасником (засновником) якої є держава, що припиняється в результаті перетворення в державне некомерційне товариство, переходять до правонаступника такої юридичної особи – державного некомерційного товариства, крім випадків передбачених законом."

частину шосту доповнити новим абзацом першим такого змісту:

"6. Майно, внесене до статутного капіталу державного некомерційного товариства, належить такому державному некомерційному товариству на праві власності."

У зв'язку з цим абзац перший вважати абзацом другим;
частину сьому викласти в такій редакції:

"7. Відчуження та передача в користування державного майна, що перебуває на балансі державного некомерційного товариства, здійснюються за попереднім погодженням з органом, до сфери управління якого належить таке державне некомерційне товариство, та лише на конкурентних засадах шляхом продажу або передачі в користування на електронному аукціоні у дворівневій електронній торговій системі з урахуванням вимог цього Закону та особливостей, визначених законом.

Відчуження нерухомого майна, що належить державі та перебуває на балансі державного некомерційного товариства, здійснюється за попереднім погодженням з Фондом державного майна України, крім випадків, передбачених законом. Фонд державного майна України виступає організатором продажу такого нерухомого майна в порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України. Відчуження та передача в користування майна, що є власністю державного некомерційного товариства, здійснюються на конкурентних засадах шляхом продажу або передачі в користування на електронному аукціоні у дворівневій електронній торговій системі.";

частину десяту після пункту 5 доповнити новими пунктами такого змісту:

"6) майно, внесене до статутного капіталу;

7) майно, набуте товариством у результаті діяльності, передбаченої статутом;"

У зв'язку з цим пункт 6 вважати пунктом 8;
статті 9⁸–9¹⁰ викласти в такій редакції:

"Стаття 9⁸. Значний правочин державного унітарного підприємства, державного некомерційного товариства, господарського товариства, у статутному капіталі якого більше 50 відсотків акцій (часток) належать державі

1. Значний правочин державного унітарного підприємства, державного некомерційного товариства – це правочин, ринкова вартість предмета якого становить 10 і більше відсотків вартості активів, за даними останньої річної фінансової звітності такого державного унітарного підприємства, державного некомерційного товариства.

Статутом державного унітарного підприємства, державного некомерційного товариства можуть бути визначені додаткові критерії для віднесення правочину до значного правочину.

2. Рішення про вчинення державним унітарним підприємством, державним некомерційним товариством значного правочину, ринкова вартість предмета якого становить від 10 до 25 відсотків вартості активів, за даними останньої річної

фінансової звітності такого державного унітарного підприємства, державного некомерційного товариства, приймається наглядовою радою (радою директорів).

3. Рішення про вчинення державним унітарним підприємством, державним некомерційним товариством значного правочину, ринкова вартість предмета якого перевищує 25 відсотків вартості активів, за даними останньої річної фінансової звітності такого державного унітарного підприємства, державного некомерційного товариства, приймається уповноваженим органом управління такого державного унітарного підприємства, державного некомерційного товариства за поданням наглядової ради (ради директорів) або виконавчого органу, якщо утворення наглядової ради не є обов'язковим відповідно до закону або якщо утворення наглядової ради (ради директорів) не передбачено статутом, або якщо наглядова рада (рада директорів) є неправомочною.

4. Наглядова рада (рада директорів) державного унітарного підприємства, державного некомерційного товариства має право приймати рішення про вчинення значного правочину, ринкова вартість предмета якого перевищує 25 відсотків вартості активів за даними останньої річної фінансової звітності такого державного унітарного підприємства, державного некомерційного товариства, за умови що склад наглядової ради (ради директорів) відповідає вимогам частини другої статті 11² цього Закону і такий порядок прийняття рішення про вчинення значного правочину передбачено статутом такого державного унітарного підприємства, державного некомерційного товариства.

5. У разі неприйняття наглядовою радою (радою директорів) державного унітарного підприємства, державного некомерційного товариства рішення про вчинення значного правочину або якщо утворення наглядової ради (ради директорів) не є обов'язковим відповідно до закону, або якщо утворення наглядової ради (ради директорів) не передбачено статутом, або якщо наглядова рада (рада директорів) є неправомочною, питання про вчинення такого правочину може бути винесено на розгляд уповноваженого органу управління такого державного унітарного підприємства, державного некомерційного товариства за поданням виконавчого органу такого державного унітарного підприємства, державного некомерційного товариства.

6. Якщо на дату прийняття уповноваженим органом управління державного унітарного підприємства, державного некомерційного товариства рішення про вчинення значного правочину неможливо визначити, які значні правочини вчинятимуться таким державним унітарним підприємством, державним некомерційним товариством, уповноважений орган управління може прийняти рішення про попереднє надання згоди на вчинення значних правочинів, які можуть вчинятися таким державним унітарним підприємством, державним некомерційним товариством протягом не більш як одного календарного року з дати прийняття такого рішення, із зазначенням характеру правочинів та їхньої граничної сукупної вартості. При цьому залежно від граничної сукупної вартості таких правочинів застосовуються відповідні положення частин третьої та четвертої цієї статті.

7. Для цілей цієї статті вчинення державним унітарним підприємством, державним некомерційним товариством протягом одного року кількох правочинів з одним контрагентом та/або з афілійованими особами такого контрагента щодо одного предмета вважається вчиненням одного правочину.

8. Положення цієї статті не застосовуються у разі:

1) вчинення правочинів за державними регульованими цінами і тарифами відповідно до законодавства;

2) вчинення правочинів у рамках провадження звичайної господарської діяльності, за умови їх вчинення на ринкових умовах.

9. Значний правочин може бути вчинено державним унітарним підприємством, державним некомерційним товариством з відкладальною умовою отримання згоди на його вчинення в порядку, встановленому цим Законом.

10. Порядок вчинення значного правочину господарським товариством, у статутному капіталі якого більше 50 відсотків акцій (часток) належать державі, визначається Законом України "Про акціонерні товариства".

Стаття 9^о. Правочин державного унітарного підприємства, державного некомерційного товариства, господарського товариства, у статутному капіталі якого більше 50 відсотків акцій (часток) належать державі, щодо вчинення якого є заінтересованість

1. Правочин державного унітарного підприємства, державного некомерційного товариства, щодо вчинення якого є заінтересованість (далі – правочин із заінтересованістю), – це правочин, у вчиненні якого хоча б одна із зазначених у частині другій цієї статті осіб має заінтересованість відповідно до частини третьої цієї статті, а також правочин, вчинений між афілійованою особою державного унітарного підприємства, державного некомерційного товариства та юридичною особою, що перебуває під контролем такого державного унітарного підприємства, державного некомерційного товариства.

2. Особою, заінтересованою у вчиненні державним унітарним підприємством, державним некомерційним товариством правочину, може бути особа, яка є:

1) посадовою особою органу державного унітарного підприємства, державного некомерційного товариства або її афілійованою особою;

2) юридичною особою, в якій особа, передбачена пунктом 1 цієї частини, є посадовою особою або контролером такої юридичної особи;

3) афілійованою особою державного унітарного підприємства, державного некомерційного товариства;

4) однією з інших осіб, додатково визначених статутом державного унітарного підприємства, державного некомерційного товариства.

3. Особа, визначена частиною другою цієї статті, вважається заінтересованою у вчиненні державним унітарним підприємством, державним некомерційним товариством правочину, якщо вона:

1) є стороною такого правочину або членом виконавчого органу юридичної особи, яка є стороною правочину, або здійснює контроль над юридичною особою, яка є стороною правочину;

2) отримує винагороду за вчинення такого правочину від державного унітарного підприємства, державного некомерційного товариства (посадових осіб органів такого державного унітарного підприємства, державного некомерційного товариства) або від особи, яка є стороною правочину;

3) відповідно до умов такого правочину набуває майно;

4) бере участь у правочині як представник або посередник (крім представництва державного унітарного підприємства, державного некомерційного товариства посадовими особами).

4. Порядок вчинення державним унітарним підприємством, державним некомерційним товариством правочину із заінтересованістю, який є одночасно значним правочином (далі – значний правочин із заінтересованістю), встановлюється цією статтею.

5. Рішення про вчинення державним унітарним підприємством, державним некомерційним товариством правочину із заінтересованістю приймається наглядовою радою (радою директорів), якщо ринкова вартість предмета правочину із заінтересованістю не перевищує 10 відсотків вартості активів, за даними останньої річної фінансової звітності такого державного унітарного підприємства, державного некомерційного товариства.

Якщо ринкова вартість предмета правочину із заінтересованістю перевищує 10 відсотків вартості активів, за даними останньої річної фінансової звітності такого державного унітарного підприємства, державного некомерційного товариства (значний правочин із заінтересованістю), рішення про вчинення такого правочину приймається уповноваженим органом управління державного унітарного підприємства, державного некомерційного товариства за поданням наглядової ради (ради директорів) або виконавчого органу, якщо утворення наглядової ради (ради директорів) не є обов'язковим відповідно до закону або якщо утворення наглядової ради не передбачено статутом, або якщо наглядова рада (рада директорів) є неправомочною.

У разі неприйняття наглядовою радою рішення про вчинення державним унітарним підприємством, державним некомерційним товариством правочину із заінтересованістю або якщо утворення наглядової ради (ради директорів) не є обов'язковим відповідно до закону, або якщо утворення наглядової ради (ради директорів) не передбачено статутом, або якщо наглядова рада (рада директорів) є неправомочною, або якщо всі члени наглядової ради є особами, заінтересованими у вчиненні правочину, питання про вчинення такого правочину може бути внесено на розгляд уповноваженого органу управління

такого державного унітарного підприємства, державного некомерційного товариства за поданням виконавчого органу такого державного унітарного підприємства, державного некомерційного товариства.

6. Статутом державного унітарного підприємства, державного некомерційного товариства можуть визначатися додаткові умови віднесення правочину до правочину із заінтересованістю та може бути встановлено нижнє граничне значення співвідношення між ринковою вартістю предмета правочину із заінтересованістю та вартістю активів за даними останньої річної фінансової звітності такого державного унітарного підприємства, державного некомерційного товариства з метою отримання згоди відповідного органу такого державного унітарного підприємства, державного некомерційного товариства на вчинення правочинів із заінтересованістю.

7. Рішення органу державного унітарного підприємства, державного некомерційного товариства про вчинення правочину із заінтересованістю може передбачати умови проекту правочину, які можуть змінюватися за рішенням виконавчого органу під час вчинення такого правочину із заінтересованістю. У разі відсутності таких умов правочин має вчинятися відповідно до умов проекту правочину, поданого відповідно до частини восьмої цієї статті.

8. Особа, заінтересована у вчиненні державним унітарним підприємством, державним некомерційним товариством правочину, зобов'язана завчасно поінформувати таке державне унітарне підприємство, державне некомерційне товариство про наявність у неї заінтересованості шляхом подання до виконавчого органу такої інформації:

- 1) ознаки заінтересованості особи у вчиненні правочину;
- 2) проект правочину.

Виконавчий орган державного унітарного підприємства, державного некомерційного товариства протягом п'яти робочих днів з дня отримання такої інформації зобов'язаний подати її з поясненням щодо ознак заінтересованості до наглядової ради (ради директорів).

9. Наглядова рада державного унітарного підприємства, державного некомерційного товариства з метою проведення оцінки правочину із заінтересованістю на відповідність його умов звичайним ринковим умовам залучає незалежного суб'єкта аудиторської діяльності, суб'єкта оцінювальної діяльності або іншу особу, яка має відповідну кваліфікацію.

Якщо в державному унітарному підприємстві, державному некомерційному товаристві утворено комітет з питань аудиту, наглядова рада може отримати висновок такого комітету та не залучати осіб, зазначених в абзаці першому цієї частини, для проведення оцінки правочину із заінтересованістю на відповідність його умов звичайним ринковим умовам.

10. Якщо член наглядової ради (ради директорів) є особою, заінтересованою у вчиненні правочину (представником особи, заінтересованої у вчиненні правочину), він не має права голосу з питання вчинення такого правочину.

Рішення про вчинення правочину із заінтересованістю приймається більшістю голосів присутніх на засіданні членів наглядової ради (ради директорів), які не є заінтересованими у вчиненні правочину (далі – незаінтересовані члени наглядової ради). Якщо на такому засіданні присутній лише один незаінтересований член наглядової ради (ради директорів), рішення про вчинення правочину із заінтересованістю може прийматися таким членом одноосібно.

Статутом державного унітарного підприємства, державного некомерційного товариства може встановлюватися вимога про присутність усіх чи більшості незаінтересованих членів наглядової ради (ради директорів) на засіданні, на якому розглядається питання про вчинення правочину із заінтересованістю, або інші вимоги щодо порядку прийняття рішення про вчинення правочину із заінтересованістю.

11. Для цілей цієї статті вчинення державним унітарним підприємством, державним некомерційним товариством протягом одного року кількох правочинів з одним контрагентом та/або з афілійованими особами такого контрагента щодо одного предмета вважається вчиненням одного правочину.

12. Державне унітарне підприємство, державне некомерційне товариство, господарське товариство, у статутному капіталі якого більше 50 відсотків акцій (часток) належать державі, зобов'язане оприлюднити інформацію про прийняття рішення про вчинення правочину із заінтересованістю у передбаченому законодавством порядку.

13. Положення цієї статті не застосовуються у разі:

1) вчинення правочину на суму менше 1 відсотка вартості активів, за даними останньої річної фінансової звітності державного унітарного підприємства, державного некомерційного товариства, якщо менша сума не визначена статутом такого державного унітарного підприємства, державного некомерційного товариства;

2) припинення державного унітарного підприємства, державного некомерційного товариства;

3) надання посадовою особою органу державного унітарного підприємства, державного некомерційного товариства на безоплатній основі гарантії, поруки (у тому числі майнової поруки), застави або іпотеки такому державному унітарному підприємству, державному некомерційному товариству або особам, які надають такому державному унітарному підприємству, державному некомерційному товариству позику;

4) вчинення правочину за державними регульованими цінами і тарифами відповідно до вимог законодавства;

5) вчинення правочинів у рамках провадження звичайної господарської діяльності, за умови їх вчинення на ринкових умовах;

6) вчинення правочинів з метою реалізації положення про винагороду членів наглядової ради (ради директорів).

14. Солідарну відповідальність за шкоду, заподіяну державному унітарному підприємству, державному некомерційному товариству правочином із заінтересованістю, вчиненим з порушенням вимог цієї статті, несуть особа, яка порушила вимоги цього Закону щодо порядку надання згоди на вчинення такого правочину, та особа, заінтересована у вчиненні державним унітарним підприємством, державним некомерційним товариством такого правочину.

15. Порядок вчинення правочину із заінтересованістю господарським товариством, у статутному капіталі якого більше 50 відсотків акцій (часток) належать державі, визначається Законом України "Про акціонерні товариства".

Стаття 9¹⁰. Вчинення державним унітарним підприємством, державним некомерційним товариством, господарським товариством, у статутному капіталі якого більше 50 відсотків акцій (часток) належать державі, значного правочину, правочину, щодо якого є заінтересованість, з порушенням порядку прийняття рішення про його вчинення або правочину, вчиненого на гірших умовах, ніж ринкові

1. Значний правочин, правочин, щодо якого є заінтересованість, вчинений державним унітарним підприємством, державним некомерційним товариством з порушенням порядку прийняття рішення про його вчинення, створює, змінює, припиняє цивільні права та обов'язки такого державного унітарного підприємства, державного некомерційного товариства лише у разі подальшого схвалення правочину таким державним унітарним підприємством, державним некомерційним товариством у порядку, встановленому для прийняття рішення про його вчинення.

2. Подальше схвалення правочину державним унітарним підприємством, державним некомерційним товариством у порядку, встановленому для прийняття рішення про його вчинення, створює, змінює, припиняє цивільні права та обов'язки такого державного унітарного підприємства, державного некомерційного товариства з дня вчинення такого правочину.

3. Особа, заінтересована у вчиненні правочину, вчиненого з порушенням порядку отримання згоди на його вчинення, несе відповідальність перед державним унітарним підприємством, державним некомерційним товариством у розмірі збитків, заподіяних такому державному унітарному підприємству, державному некомерційному товариству вчиненням такого правочину.

4. Особа, заінтересована у вчиненні правочину із заінтересованістю, у разі вчинення такого правочину на гірших умовах, ніж ринкові, зобов'язана повернути державному унітарному підприємству, державному некомерційному товариству кошти у розмірі прибутку, отриманого такою особою прямо або опосередковано в результаті вчинення такого правочину.

5. Наслідки вчинення господарським товариством, у статутному капіталі якого більше 50 відсотків акцій (часток) належать державі, значного правочину, правочину, щодо якого є заінтересованість, з порушенням порядку прийняття рішення про його вчинення або правочину, вчиненого на гірших умовах, ніж ринкові, визначаються Законом України "Про акціонерні товариства".;

у частині п'ятій статті 11:

абзац п'ятий після слів "У такому разі сплата дивідендів" доповнити словами ", нарахованих за акціями (часткою), що належать державі,";

абзац сьомий після слів "сплачують дивіденди" доповнити словами ", нараховані за акціями (часткою), що набуті державою в результаті примусового відчуження або вилучення,";

у пункті 10 частини першої статті 11⁴ слова "суб'єкта оціночної діяльності – суб'єкта господарювання" замінити словами "суб'єкта оцінки";

у частині четвертій статті 13 слова "законодавством про оцінку майна, майнових прав та професійну оціночну діяльність." замінити словами "законодавством про оцінку майна та професійну оцінювальну діяльність.";

20) у Законі України "Про страхування" (Відомості Верховної Ради України, 2023 р., №№ 12–13, ст. 28 із наступними змінами):

частину сімнадцяту статті 18 викласти в такій редакції:

"17. Ринкова вартість майна у разі його оцінки, зокрема у зв'язку з набуттям або збільшенням істотної участі у страховику та в інших випадках, передбачених цим Законом, визначається на підставі незалежної оцінки майна, що проводиться відповідно до законодавства про оцінку майна та професійну оцінювальну діяльність або в іншому порядку, передбаченому законом.

Рішення про залучення суб'єкта оцінки приймає Рада страховика (у процесі створення товариства – збори засновників, а в разі створення страховика однією особою – засновником особисто).

Рада страховика затверджує ринкову вартість майна (включно з цінними паперами). Затверджена вартість майна не може відрізнятись більш як на 10 відсотків від вартості, визначеної суб'єктом оцінки. Якщо затверджена ринкова вартість майна відрізняється від вартості майна, визначеної відповідно до законодавства про оцінку майна та професійну оцінювальну діяльність, Рада страховика (у процесі створення страховика – установчі збори) повинна мотивувати своє рішення.";

у пункті 2 частини четвертої статті 67 слова "оцінювачами та суб'єктами оціночної діяльності;" замінити словами "суб'єктами оцінки";

21) у тексті Закону України "Про обов'язкове страхування цивільно-правової відповідальності власників наземних транспортних засобів" (Відомості Верховної Ради України, 2024 р., №№ 37–38, ст. 238 із наступними змінами):

слова "законодавство про оцінку майна, майнових прав та професійну оціночну діяльність" замінити словами "законодавство про оцінку майна та професійну оцінювальну діяльність";

слова "суб'єкт оціночної діяльності," і "суб'єкт професійної оціночної діяльності," в усіх відмінках і числах замінити словами "суб'єкт оцінки," у відповідному відмінку і числі;

слово "оцінювач," в усіх відмінках і числах виключити;

22) абзац другий частини п'ятої статті 12 Закону України "Про особливості продажу пакетів акцій, що належать державі у статутному капіталі банків" (Відомості Верховної Ради України, 2025 р., № 6, ст. 13 із наступними змінами) викласти в такій редакції:

"До визначення вартості пакетів акцій банків згідно з цим Законом положення Закону України "Про оцінку майна" (у тому числі щодо здійснення незалежної оцінки майна) не застосовуються. Аудит фінансової звітності (консолідованої фінансової звітності), екологічний аудит та інвентаризація майна банку у зв'язку з продажем пакета акцій банку не проводяться.";

23) у Законі України "Про особливості припинення державних підприємств за рішенням Фонду державного майна України" (Відомості Верховної Ради України, 2023 р., № 68, ст. 234 із наступними змінами):

у пункті 4 частини першої статті 7 слова "суб'єктів оціночної діяльності – суб'єктів господарювання" замінити словами "суб'єктів оцінки";

абзац третій частини четвертої статті 19 викласти в такій редакції:

"Початкова вартість майна об'єкта припинення визначається на підставі ринкової вартості такого майна, визначеної за результатами незалежної оцінки майна відповідно до Закону України "Про оцінку майна".";

24) у Законі України "Про компенсацію за пошкодження та знищення окремих категорій об'єктів нерухомого майна внаслідок бойових дій, терористичних актів, диверсій, спричинених збройною агресією Російської Федерації проти України, та Державний реєстр майна, пошкодженого та знищеного внаслідок бойових дій, терористичних актів, диверсій, спричинених збройною агресією Російської Федерації проти України" (Відомості Верховної Ради України, 2023 р., № 60, ст. 191 із наступними змінами):

в абзаці п'ятому частини другої статті 1 слова ""Про оцінку майна, майнових прав та професійну оціночну діяльність в Україні"" замінити словами ""Про оцінку майна"";

у статті 3:

в абзаці другому частини третьої слово "оцінювачі," виключити, а слова "суб'єкти оціночної діяльності," замінити словами "суб'єкти оцінки,";

у пункті 3 частини четвертої слово "оцінювачів," виключити, а слова "суб'єктів оціночної діяльності," замінити словами "суб'єктів оцінки,";

у пункті 17 частини восьмої статті 14 слова "суб'єкти оціночної діяльності (оцінювачі):" замінити словами "суб'єкти оцінки,";

25) у частині п'ятій статті 11 Закону України "Про особливості реформування підприємств оборонно-промислового комплексу державної форми власності" (Відомості Верховної Ради України, 2021 р., № 46, ст. 378) слова "Закону України "Про оцінку майна, майнових прав та професійну оціночну діяльність в Україні"" замінити словами "Закону України "Про оцінку майна"";

26) у частинах другій і третій статті 22 Закону України "Про сільськогосподарську кооперацію" (Відомості Верховної Ради України, 2020 р., № 52, ст. 497 із наступними змінами) слова "законодавством про оцінку майна, майнових прав та професійну оціночну діяльність" замінити словами "законодавством про оцінку майна та професійну оцінювальну діяльність";

27) у частині першій статті 7 і частині шостій статті 8 Закону України "Про матеріальну відповідальність військовослужбовців та прирівняних до них осіб за шкоду, завдану державі" (Відомості Верховної Ради України, 2019 р., № 47, ст. 313 із наступними змінами) слова "суб'єкт оціночної діяльності" в усіх відмінках і числах замінити словами "суб'єкт оцінки" у відповідному відмінку і числі;

28) у частині першій статті 72 Закону України "Про інститути спільного інвестування" (Відомості Верховної Ради України, 2013 р., № 29, ст. 337) слова "законодавством про оцінку майна, майнових прав та" замінити словами "законодавством про оцінку майна та";

29) у Законі України "Про особливості передачі в оренду об'єктів у сферах теплопостачання, водопостачання та водовідведення, що перебувають у комунальній власності" (Відомості Верховної Ради України, 2011 р., № 11, ст. 71 із наступними змінами):

в абзаці четвертому частини другої статті 6 слова "і майнових прав" виключити;

в абзаці першому частини дев'ятої статті 11 слова "законодавством про оцінку майна, майнових прав та" замінити словами "законодавством про оцінку майна та";

30) у Законі України "Про іпотечні облігації" (Відомості Верховної Ради України, 2006 р., № 16, ст. 134 із наступними змінами):

у пункті 9 частини другої статті 7 слова "оціночної діяльності" замінити словом "оцінки";

у тексті Закону слово "оціночна" в усіх відмінках виключити;

31) у Законі України "Про банки і банківську діяльність" (Відомості Верховної Ради України, 2001 р., № 5–6, ст. 30 із наступними змінами):

статтю 61 доповнити новою частиною такого змісту:

"Оцінювач, який є працівником банку, надає інформацію, що становить банківську таємницю, що міститься у відповідних звітах про оцінку майна і рецензіях, на запити Фонду державного майна України, Кваліфікаційно-дисциплінарної комісії оцінювачів, апеляційного комітету Кваліфікаційно-дисциплінарної комісії оцінювачів, саморегульовної організації оцінювачів у випадку, передбаченому статтею 30 Закону України "Про оцінку майна".";

у частині тринадцятій статті 79¹ слова "Закону України "Про оцінку майна, майнових прав та професійну оціночну діяльність"" замінити словами "Закону України "Про оцінку майна"";

32) у частині першій статті 7 Закону України "Про державне регулювання ринків капіталу та організованих товарних ринків" (Відомості Верховної Ради України, 1996 р., № 51, ст. 292 із наступними змінами):

пункт 21 викласти в такій редакції:

"21) визначає за погодженням з Фондом державного майна України перелік випадків обов'язкового рецензування рецензентами Фонду державного майна України звітів про оцінку майна, складених суб'єктами оцінки за результатами проведення ними незалежної оцінки майна у випадках, передбачених профільним законодавством;";

у підпункті "и" пункту 57 слова "оціночної діяльності," замінити словом "оцінки,";

33) у Законі України "Про державну реєстрацію юридичних осіб, фізичних осіб – підприємців та громадських формувань" (Відомості Верховної Ради України, 2016 р., № 2, ст. 17 із наступними змінами):

у статті 6:

частину другу доповнити пунктом 3⁵ такого змісту:

"3⁵) перевіряє наявність правових підстав користування об'єктом нерухомого майна, адреса якого зазначена як місцезнаходження юридичної особи;";

після частини сьомої доповнити новою частиною такого змісту:

"8. Державний реєстратор під час проведення державної реєстрації створення юридичної особи обов'язково здійснює перевірку наявності

у засновника чи у одного із засновників такої юридичної особи правових підстав користування об'єктом нерухомого майна, адреса якого зазначена як місцезнаходження юридичної особи, шляхом встановлення відповідно до відомостей Державного реєстру речових прав на нерухоме майно факту належності такого об'єкта нерухомого майна на праві власності чи на іншому речовому праві, похідному від права власності.

Державний реєстратор під час проведення державної реєстрації змін до відомостей про юридичну особу, що містяться в Єдиному державному реєстрі, у зв'язку із зміною місцезнаходження такої юридичної особи, обов'язково здійснює перевірку наявності у такої юридичної особи правових підстав користування об'єктом нерухомого майна, адреса якого зазначена як місцезнаходження юридичної особи, шляхом встановлення відповідно до відомостей Державного реєстру речових прав на нерухоме майно факту належності такого об'єкта нерухомого майна на праві власності чи на іншому речовому праві, похідному від права власності.

У випадку коли правовою підставою користування об'єктом нерухомого майна є договір найму (піднайму) чи позижки будівлі або іншої капітальної споруди, що відповідно до закону не підлягає нотаріальному посвідченню, перевірка здійснюється на підставі договору найму (піднайму) чи позижки будівлі або іншої капітальної споруди та відповідно до відомостей Державного реєстру речових прав на нерухоме майно щодо факту належності такого об'єкта нерухомого майна на праві власності особі, що є наймодавцем (позичкодавцем).

Дія цієї частини не поширюється на проведення реєстраційних дій щодо державного органу, органу місцевого самоврядування."

У зв'язку з цим частини восьму – одинадцяту вважати відповідно частинами дев'ятою – дванадцятою;

у частині дев'ятій слова "Єдиним реєстром довіреностей, Єдиним державним" замінити словами "Єдиним реєстром довіреностей, Державним реєстром речових прав на нерухоме майно, Єдиним державним";

у статті 17:

частину першу доповнити пунктом 20 такого змісту:

"20) примірник оригіналу (нотаріально засвідчена копія) договору найму (піднайму) чи позижки будівлі або іншої капітальної споруди, адресу якої зазначено як місцезнаходження юридичної особи, – у разі коли правовою підставою користування об'єктом нерухомого майна є договір найму (піднайму) чи позижки будівлі або іншої капітальної споруди, що відповідно до закону не підлягає нотаріальному посвідченню."

У зв'язку з цим розділовий знак "." в кінці пункту 19 замінити розділовим знаком ";";

частину четверту доповнити пунктом 17 такого змісту:

"17) примірник оригіналу (нотаріально засвідчена копія) договору найму (піднайму) чи позижки будівлі або іншої капітальної споруди, адресу якої зазначено як нове місцезнаходження юридичної особи, – у разі державної реєстрації змін до відомостей про місцезнаходження юридичної особи (крім державного органу, органу місцевого самоврядування) та коли правовою підставою користування об'єктом нерухомого майна є договір найму (піднайму) чи позижки будівлі або іншої капітальної споруди, що відповідно до закону не підлягає нотаріальному посвідченню."

У зв'язку з цим розділовий знак "." в кінці пункту 16 замінити розділовим знаком ";";

частину першу статті 28 доповнити пунктом 13¹ такого змісту:

"13¹) з поданих документів або відомостей, отриманих у порядку, передбаченому цим Законом, не встановлено правових підстав користування об'єктом нерухомого майна, адреса якого зазначена як місцезнаходження юридичної особи;"

у частині третій статті 34:

абзац перший викласти в такій редакції:

"3. Рішення, дії або бездіяльність державного реєстратора, суб'єкта державної реєстрації, територіального органу Міністерства юстиції України можуть бути оскаржені до Міністерства юстиції України, його територіальних органів особою, права якої порушено, протягом тридцяти днів з дня, коли особа дізналася чи могла дізнатися про порушення своїх прав, але не пізніше шести місяців з дня прийняття відповідного рішення, здійснення дії або бездіяльності.";

абзац третій виключити;

34) у Законі України "Про місцеве самоврядування в Україні" (Відомості Верховної Ради України, 1997 р., № 24, ст. 170 із наступними змінами):

у статті 17:

назву доповнити словами ", спільній власності територіальних громад району, області";

частину першу після слів "територіальних громад" доповнити словами ", спільній власності територіальних громад району, області";

частину другу після слів "відповідної територіальної громади" доповнити словами ", спільній власності територіальних громад району, області";

частину третю після слів "непідприємницьких товариств" доповнити словами "через сільські, селищні, міські ради, а також через районні та обласні ради, що представляють спільні інтереси територіальних громад сіл, селищ, міст";

у частині четвертій:

в абзаці другому слова "територіальна громада" замінити словами "одна або кілька територіальних громад, територіальні громади району, області";

в абзаці третьому слова "Територіальна громада" замінити словами "Територіальна громада (кілька територіальних громад, територіальні громади району, області)";

доповнити новими абзацами такого змісту:

"Комунальне некомерційне товариство може бути створене в результаті реорганізації юридичної особи, єдиним учасником (засновником) якої є одна або кілька територіальних громад, територіальні громади району, області. Комунальне майно (його частина), що перебуває в користуванні юридичної особи, єдиним учасником (засновником) якої є одна або кілька територіальних громад, територіальні громади району, області, за рішенням уповноваженого органу місцевого самоврядування, може бути передане у власність комунального некомерційного товариства шляхом внесення його до статутного капіталу такого комунального некомерційного товариства.

Майно, права та обов'язки юридичної особи, єдиним учасником (засновником) якої є одна або кілька територіальних громад, територіальні громади району, області, що припиняється в результаті перетворення в комунальне некомерційне товариство, переходять до правонаступника такої юридичної особи – комунального некомерційного товариства, крім випадків, передбачених законом.

Майно, внесене до статутного капіталу комунального некомерційного товариства, належить такому комунальному некомерційному товариству на праві власності.";

у частині першій статті 60²:

в абзаці першому слова "Комунальне унітарне підприємство створюється" замінити словами "Комунальним унітарним підприємством є юридична особа, створена";

в абзаці другому слово "створюються" замінити словом "функціонують";

35) у статті 14 Закону України "Про особливості регулювання діяльності юридичних осіб окремих організаційно-правових форм у перехідний період та об'єднань юридичних осіб" (Відомості Верховної Ради України, 2025 р., №№ 28–29, ст. 94 із наступними змінами):

в абзаці другому частини першої слова "єдиним учасником (засновником) якого є територіальна громада (територіальні громади)" замінити словами "учасниками (засновниками) яких є територіальна громада (кілька територіальних громад, територіальні громади району, області)";

у частині другій:

в абзаці першому слова "або територіальна громада (територіальні громади)" замінити словами "або територіальна громада (кілька територіальних громад, територіальні громади району, області)";

в абзаці другому слова "або територіальна громада (територіальні громади)" замінити словами "або територіальна громада (кілька територіальних громад, територіальні громади району, області)";

у частині четвертій:

в абзаці першому слова "або територіальна громада (територіальні громади)" замінити словами "або територіальна громада (кілька територіальних громад, територіальні громади району, області)";

в абзаці третьому слова "або територіальна громада (територіальні громади)" замінити словами "або територіальна громада (кілька територіальних громад, територіальні громади району, області)";

в абзаці четвертому слова "або територіальна громада (територіальні громади)" замінити словами "або територіальна громада (кілька територіальних громад, територіальні громади району, області)";

в абзаці шостому слова "або територіальна громада (територіальні громади)" замінити словами "або територіальна громада (кілька територіальних громад, територіальні громади району, області)", а слова "крім випадку, визначеного абзацом сьомим цієї частини" – словами "крім випадків, передбачених абзацами сьомим – десятим цієї частини";

доповнити новими абзацами такого змісту:

"Об'єкт державної або комунальної власності, що підлягає внесенню до статутного капіталу юридичної особи – правонаступника підприємства, єдиним учасником (засновником) якої є держава або територіальна громада (кілька територіальних громад, територіальні громади району, області), підлягає переоцінці, у разі якщо:

у об'єкта оренди відсутня балансова вартість;

залишкова балансова вартість об'єкта дорівнює нулю;

залишкова балансова вартість об'єкта становить менше 10 відсотків його первісної балансової вартості (балансової вартості за результатами останньої переоцінки).

Розмір статутного капіталу юридичної особи – правонаступника підприємства, єдиним учасником (засновником) якої є держава або територіальна громада (кілька територіальних громад, територіальні громади району, області), складається із сукупної вартості активів єдиного майнового комплексу такого підприємства за вирахуванням вартості майна, що не передається до статутного капіталу. Під час визначення розміру статутного

капіталу вартість довгострокових та поточних зобов'язань і забезпечень не враховується.";

у частині восьмій:

в абзаці першому слова "або територіальна громада (територіальні громади)" замінити словами "або територіальна громада (кілька територіальних громад, територіальні громади району, області)";

в абзаці четвертому слова "або територіальна громада (територіальні громади)" замінити словами "або територіальна громада (кілька територіальних громад, територіальні громади району, області)";

в абзаці п'ятому слова "або територіальна громада (територіальні громади)" замінити словами "або територіальна громада (кілька територіальних громад, територіальні громади району, області)";

у частині дев'ятій:

в абзаці першому слова "або територіальна громада (територіальні громади)" замінити словами "або територіальна громада (кілька територіальних громад, територіальні громади району, області)";

в абзаці другому слова "або територіальна громада (територіальні громади)" замінити словами "або територіальна громада (кілька територіальних громад, територіальні громади району, області)";

36) статтю 1 Закону України "Про трубопровідний транспорт" (Відомості Верховної Ради України, 1996 р., № 29, ст. 139 із наступними змінами) доповнити частинами другою і третьою такого змісту:

"Термін "дочірнє підприємство" вживається в цьому Законі у значенні, наведеному в Законі України "Про особливості регулювання діяльності юридичних осіб окремих організаційно-правових форм у перехідний період та об'єднань юридичних осіб".

Заснованим підприємством у значенні цього Закону є юридична особа, незалежно від її організаційно-правової форми, єдиним учасником (засновником) якої є інше підприємство або підприємницьке товариство.";

37) у частині третій статті 37 Закону України "Про державну реєстрацію речових прав на нерухоме майно та їх обтяжень" (Відомості Верховної Ради України, 2016 р., № 1, ст. 9 із наступними змінами):

абзац перший викласти в такій редакції:

"3. Рішення, дії або бездіяльність державного реєстратора, суб'єкта державної реєстрації прав, територіального органу Міністерства юстиції України можуть бути оскаржені до Міністерства юстиції України, його територіальних органів особою, права якої порушено, протягом тридцяти днів з дня, коли особа дізналася чи могла дізнатися про порушення своїх прав, але не пізніше одного року з дня прийняття відповідного рішення, здійснення дії або бездіяльності.";

абзац третій виключити.

4. З метою створення Національної палати оцінювачів України відповідно до вимог цього Закону не пізніше шести місяців з дня набрання чинності цим Законом проводиться установча конференція саморегулівних організацій оцінювачів.

Оцінювачі з чинним кваліфікаційним свідоцтвом оцінювача, виданим відповідно до Закону України "Про оцінку майна, майнових прав та професійну оціночну діяльність в Україні", подають до Фонду державного майна України інформацію щодо членства у саморегулівних організаціях оцінювачів протягом одного місяця з дня набрання чинності цим Законом.

Здійснення організаційних заходів щодо скликання установчої конференції саморегулівних організацій оцінювачів покладається на Організаційний комітет з проведення установчої конференції саморегулівних організацій оцінювачів.

До складу Організаційного комітету з проведення установчої конференції саморегулівних організацій оцінювачів по одному представнику делегують Фонд державного майна України, Національний банк України, Національна комісія з цінних паперів та фондового ринку, центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну правову політику, центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну економічну політику, центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну фінансову політику, центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну аграрну політику, а також саморегулівні організації оцінювачів, статус яких визнано відповідно до Закону України "Про оцінку майна, майнових прав та професійну оціночну діяльність в Україні".

Про делегування представників до Організаційного комітету з проведення установчої конференції саморегулівних організацій оцінювачів особи, зазначені в абзаці четвертому цього пункту, повідомляють Фонд державного майна України.

Делегування представників до Організаційного комітету з проведення установчої конференції саморегулівних організацій оцінювачів здійснюється протягом двох місяців з дня набрання чинності цим Законом.

Організаційне, матеріально-технічне та фінансове забезпечення Організаційного комітету з проведення установчої конференції саморегулівних організацій оцінювачів покладається на Фонд державного майна України.

Делегатами установчої конференції саморегулівних організацій оцінювачів є представники саморегулівних організацій оцінювачів, статус яких визнано відповідно до Закону України "Про оцінку майна, майнових прав та професійну оціночну діяльність в Україні".

Кількість представників саморегулівної організації оцінювачів на установчій конференції саморегулівних організацій оцінювачів визначається Організаційним комітетом з проведення установчої конференції саморегулівних

організацій оцінювачів пропорційно частці оцінювачів – членів такої організації у загальній кількості оцінювачів, відомості про яких містяться у Державному реєстрі оцінювачів та суб'єктів оціночної діяльності, на дату скликання конференції.

На установчій конференції саморегулівних організацій оцінювачів обирається голова установчої конференції, який організовує роботу конференції та головує на ній.

Установча конференція саморегулівних організацій оцінювачів утворює Національну палату оцінювачів України та затверджує її статут, утворює та формує органи Національної палати оцінювачів України, затверджує положення про ці органи.

Після утворення органів самоврядування оцінювачів зміна їхнього складу можлива в порядку, передбаченому цим Законом.

Реєстрація Національної палати оцінювачів України здійснюється відповідно до Закону України "Про державну реєстрацію юридичних осіб, фізичних осіб – підприємців та громадських формувань".

Методичний комітет Національної палати оцінювачів України розробляє перший офіційний переклад міжнародних стандартів оцінки не пізніше шести місяців з дня створення Національної палати оцінювачів України.

Фонд державного майна України не пізніше дванадцяти місяців з дня набрання чинності цим Законом оприлюднює перший офіційний переклад міжнародних стандартів оцінки на своєму офіційному вебсайті та визначає дату початку їх застосування, яка не може передувати даті початку застосування, зазначеній у відповідних стандартах.

5. Установити, що скарги на рішення, дії або бездіяльність державних реєстраторів прав на нерухоме майно, державних реєстраторів юридичних осіб, фізичних осіб – підприємців та громадських формувань суб'єктів державної реєстрації, а також територіальних органів Міністерства юстиції України, які подано до набрання чинності цим Законом, розглядаються за правилами, що діяли до набрання ним чинності.

6. Установити, що тимчасово, на період дії правового режиму воєнного стану, оцінювачі, які проходять військову службу у складі Збройних Сил України або інших сил оборони, звільняються від обов'язків, передбачених статтями 21 і 22 цього Закону, при цьому пункт 4 частини першої статті 28 цього Закону на зазначених осіб не поширюється.

7. Фонду державного майна України протягом дванадцяти місяців з дня набрання чинності цим Законом:

1) утворити Кваліфікаційно-дисциплінарну комісію оцінювачів у порядку та у складі, що визначені цим Законом;

2) привести свої нормативно-правові акти у відповідність із цим Законом.

8. Кабінету Міністрів України протягом дванадцяти місяців з дня набрання чинності цим Законом:

- 1) привести свої нормативно-правові акти у відповідність із цим Законом;
- 2) забезпечити прийняття міністерствами та іншими центральними органами виконавчої влади нормативно-правових актів, передбачених цим Законом;
- 3) забезпечити приведення міністерствами та іншими центральними органами виконавчої влади їх нормативно-правових актів у відповідність із цим Законом.

Президент України

В. ЗЕЛЕНСЬКИЙ

м. Київ
14 жовтня 2026 року
№ 5020-IX

